

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติ
ต่อวิธีการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วย
วิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
และการสอนอ่านตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
มาลินี สินธุ์ฉาย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๓๕๓๘

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิธีการสอน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบ
กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
มาลิณี สิ้นธุ์ฉาย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อวิธีการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest -Posttest Design กลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ t-test ชนิด Difference Score และ t-test แบบ Dependent

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้นะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOMI SUKSA II STUDENTS' READING
COMPREHENSION AND ATTITUDES TOWARD ENGLISH
TEACHING THROUGH THE INSTRUCTION METHOD
BASED ON SUGGESTOPEDIA METHOD WITH
SCAFFOLDING AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
MALINEE SINCHAY

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
March 1997

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students' English reading comprehension and Attitudes toward English teaching through the instructional methods based on Suggestopedia method with scaffolding and the Teacher's Manual.

The sample used in this study was 80 Mathayom Suksa II students learning English 013 in the first semester of 1996 academic year of Sacred Heart Convent School Bangkok . This sample was simply randomized and divided into experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group ; pretest - posttest- design was used in experiment. The experimental group was taught through the instruction based on Suggestopedia method with scaffolding ; whereas the control group was taught through the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments were the English Reading Skill Tests and the questionnaire of Attitudes toward English teaching administered by the researchers.

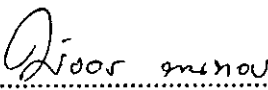
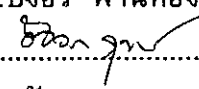
Statistical techniques used in this study were the t-test Difference Score for between groups comparison and the t-test Dependent for within group comparison.

The results of the study indicated that:

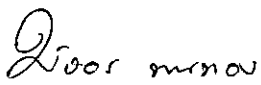
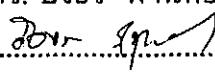
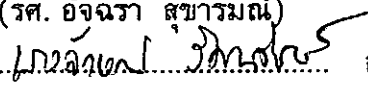
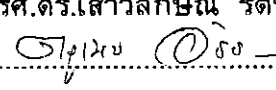
1. The English reading comprehension of the students taught through the Suggestopedia method with scaffolding and the method in the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.
2. The attitudes toward English teaching of the students taught through the Suggestopedia method with scaffolding and the method in the Teacher's Manual were significantly different at the .01 level.
3. The English reading comprehension of the experimental and control groups after the experiment were significantly different at the .01 level.
4. The attitudes toward English teaching of the experimental and control groups after the experiment were significantly different at the .01 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

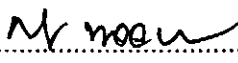
คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ดร.บังอร พานทอง)
..... กรรมการ
(รศ. อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ดร. บังอร พานทอง)
..... กรรมการ
(รศ. อัจฉรา สุขารมณ์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. ตรูเนตร อัสขสวัสดิ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)
วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.บังอร พานทอง รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณเนตร อัสขสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์งามตา วรินทร์านนท์ อาจารย์อรุณศรี กุมุท และอาจารย์สายวรุณ วงศ์สุวรรณ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบปรับปรุง แก้ไข เครื่องมือในการวิจัยจนสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ท่านอาจารย์ใหญ่นางสาวกาญจนา สิงห์สา หัวหน้าฝ่ายวิชาการระดับมัธยมศึกษาครูในระดับมัธยมต้นทุกท่าน และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนเพื่อนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2537 ที่ได้ให้คำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์จรัญ รัตนศิลา อาจารย์มะลิวรรณ จันทรพุ่ม และอาจารย์สมชัย อุ่นสมัย ผู้เป็นกัลยาณมิตร ที่ให้คำแนะนำ และกำลังใจเป็นอย่างมากในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณอุทัย สินธุ์ฉาย ผู้เป็นที่รัก ตลอดจนหลาน ๆ และญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษอบรม และช่วยเหลือจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

มาลินี สินธุ์ฉาย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบซีแนะ	26
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์	39
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิธีการสอน ภาษาอังกฤษ	58
	สมมติฐานของการวิจัย	69
3.	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	71
	ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	71
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	71
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	72
	แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง	81
	การวิเคราะห์ข้อมูล	82
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	83

บทที่	หน้า
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	93
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	93
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	94
วิธีดำเนินการทดลอง	95
การวิเคราะห์ข้อมูล	95
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	96
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	119
ประวัติย่อของผู้วิจัย	212

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1.	แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest - Posttest Design	81
2.	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	93
3.	ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	94
4.	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง...	95
5.	ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	96
6.	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ..	96
7.	ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	97
8.	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	208
9.	แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	
	เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลอง	209
10.	แสดงคะแนนเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ	
	เปรียบเทียบระหว่างการสอนก่อนการทดลองและ ... หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	210
11.	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธี การสอนภาษาอังกฤษ	211

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. แผนภูมิแสดงองค์ประกอบของเจตคติ	61
2. แผนภูมิแสดงรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาของฮอลเดอร์	66
และคนอื่น	
3. แผนภูมิแสดงรูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาของการ์เดนอร์	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและคมนาคมในปัจจุบันได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการติดต่อกันระหว่างนานาชาติ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เพียงภาษาเดียวจึงไม่เป็นการเพียงพอ มนุษย์จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วย เพื่อสะดวกในการถ่ายทอดความคิดและความเข้าใจระหว่างกัน ในบรรดาภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะเป็นภาษาสากล เป็นภาษากลางสำหรับใช้ติดต่อกันระหว่างนานาชาติ ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ได้อย่างคล่องแคล่วจะเป็นผู้ได้เปรียบในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร ในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ และในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังเช่นประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างมาก จากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทุกๆวันจะมีสารสนเทศจำนวนมากไหลเข้ามายังประเทศไทย สังคมไทย สารสนเทศเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ระบบการศึกษาไทยในขณะนี้จึงต้องคำนึงถึงการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่จะใช้ความสามารถนี้ในการรับและเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารสนเทศไปยังประชาคมโลกได้อย่างถูกต้องและนอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ ตำราทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ก็ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น

ฉะนั้นแนวโน้มด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบันจะเน้นด้านการสื่อสารของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2533: 14) ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย ในตอนกลางศตวรรษที่ 19 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามที่นักการศึกษา และนักวิจัยทางภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้เสนอแนวคิดไว้ตรงกันว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ ยังไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบไม่รู้เรื่อง

หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อย และไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามควรแก่ระดับชั้น(สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 1)

✕ อาจกล่าวได้ว่าอุปสรรคสำคัญ ที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะการสอนเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ มากกว่าที่จะสอนให้สามารถใช้ภาษาได้ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียนได้ ปัญหาที่พบบ่อย ๆ คือโรงเรียนบางแห่งไม่สอนให้เด็กพูด สอนให้อ่าน แปล และหลักไวยากรณ์เท่านั้น ครูไม่เข้าใจว่าทักษะในแต่ละชั้นของการเรียนการสอน จะต้องใช้เวลาฝึกฝนมากน้อยเพียงใด ส่วนในด้านอุปกรณ์การสอน ครูให้ความสนใจน้อยมาก เพราะเห็นว่าจะทำให้การสอนช้า จบไม่ทันหลักสูตรที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป ครูไม่สามารถเอาใจใส่ได้ทั่วถึง มีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นวิชาภาษาซึ่งเป็นวิชาทักษะ หรือในวิชาอื่น ๆ ซึ่งเน้นทางด้านเนื้อหา ทำให้มีประสิทธิภาพน้อยลง (ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ. 2522 : 76 ; ศิริพร ฉันทานนท์. 2535 : 35 ; สำอาง หิรัญบุรณะ. : พิเศษ 2524 : 46 ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ปทุมวัน).2528)

แม้กระทรวงศึกษาธิการได้ทำการพัฒนาหลักสูตร โดยให้ผู้สอนมุ่งเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหาแล้วก็ตาม แต่สภาพการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ยังมีข้อบกพร่อง คือครูผู้สอนจะสอนโดยการอ่าน อธิบายข้อความจากเอกสารที่ประกอบการสอนและผู้สอนเน้นเนื้อหาวิชา ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรในการมุ่งพัฒนาผู้เรียนเนื่องจากขาดทักษะการสอน (วลีชัย พันธุ์มณี. 2529:118) นอกจากนี้ยังพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีปัญหามากในการดำเนินการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรม ให้สัมพันธ์กับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนยังพบว่านักเรียนขาดทักษะในการอ่าน ขาดการคิดวิเคราะห์อย่างมีระบบขาดกระบวนการและขาดความรับผิดชอบ ในการทำงานร่วมกัน (กองวิจัยการศึกษา. 2532 : 350-352)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มุ่งให้ผู้เรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมายได้ถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งทั้ง 4 ทักษะนี้ จะเกิดขึ้นในรูปลักษณะบูรณาการ เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากและยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สำคัญ คือไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังก่อนทักษะอื่น ๆ เสมอไป แต่สามารถเริ่มพัฒนาทักษะอ่านก่อนได้ เพียงแต่ต้องคำนึงว่า ในการพัฒนาทักษะ แต่ละอย่างนั้น ผู้สอนจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้เรียนให้พัฒนาทักษะภาษาอื่น ๆ ในลักษณะบูรณาการ ซึ่งจะต้องครบวงจรทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้ง่าย เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพราะทักษะการอ่านนี้ผู้อ่าน จะต้องดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่าน เพื่อมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ เช่น เล่าให้เพื่อนฟัง บรรยายความรู้ที่อ่านแก่ผู้อื่น ฟังผู้อื่นอ่าน และเขียนเรื่องให้ผู้อื่นอ่านในลักษณะต่าง ๆ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เรียน โดยที่การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งยังเป็นข้อมูลในการใช้ทักษะอื่น ๆ อันได้แก่การฟัง การพูด และการเขียนด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2531 : 8) นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ และความคิดที่ได้รับจากการอ่าน ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของพลอสตัน และบรูเดอร์ (Parlston and Bruder. 1976 : 157) และสตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะด้านอื่น

✕ แต่สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันพบว่า การอ่านซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดนั้น ไม่ได้รับการเน้นเท่าที่ควร นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จับใจความที่สำคัญไม่ได้ เกิดความเบื่อหน่าย สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาในด้านการอ่าน คือผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์น้อยและมุ่งที่ความหมายของศัพท์แต่ละตัวมากเกินไป การเอาความหมายจากบริบท มีปัญหาเรื่องโครงสร้างทางภาษา ไม่เข้าใจไวยากรณ์ ได้ครบถ้วน และผู้เรียนมีความคิดรวบยอด ในเรื่องที่อ่านน้อยมาก จึงไม่สามารถติดตามเรื่องได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้ครูประสบปัญหา ในการใช้เทคนิควิธีการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พัชนีย์ สรรบุรารักษ์ และวาวแวว โรงสะอาด. 2524 : 4)

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ อันเนื่องมาจากครูใช้วิธีการสอนอ่านที่ไม่เหมาะสม มุ่งยึดแต่ตัวครู เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม และนอกจากนี้ครูใช้วิธีการสอนอ่านแบบผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยค หรือทีละตอน แล้วตอบคำถามหรือครูอ่านให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ไปเรื่อย ๆ จนจบ แล้วตอบคำถาม จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่น่าเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ปทุมวัน). 2528 : 339 ; เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ. 2526 : 63-68) และนอกจากนี้ยังกล่าวว่า การเรียนรู้อยอมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบรรยากาศที่จำเจเข้มงวด กวดขัน และไร้ชีวิตชีวา การเรียนการสอนภาษานอกจากจะต้องอาศัยวิธีสอนที่ดีแล้ว ยังต้องมีบรรยากาศที่ดีด้วย ถ้าขาดบรรยากาศที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความมั่นใจหรือสบายใจแล้ว การเรียนการสอนในครั้งนั้น ๆ ก็ย่อมจะล้มเหลว (ทณุ เตียวรัตนกุล. 2526 : 93)

× จากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่าน ได้พยายามหาวิธีการสอนเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือวิธีการสอนแบบชีแนะ (Suggestopedia) ของ ดร.จอร์จิ โลซานอฟ (Dr.Goergi Lozanov) จิตแพทย์ชาวบัลแกเรีย การสอนวิธีนี้เน้นการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยไม่ให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเครียดในการเรียน มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความรู้สึกอบอุ่น คล้ายกับอยู่ในบ้าน การที่จะแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหา ในด้านการอ่าน ครูต้องคอยกระตุ้น สนับสนุนและช่วยเหลือให้นักเรียนได้ใช้ความคิด วิเคราะห์และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน อยู่ตลอดเวลา โดยที่ครูจะต้องสร้างบรรยากาศ การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเด็ก โดยการใช้คำพูด หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์ทางวาจา พูดกระตุ้นนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ซึ่งจะ ทำให้เกิดพัฒนาทางปัญญา อันได้แก่ การเพิ่มปริมาณความสามารถ ที่จะโต้ตอบทางภาษา ของผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จะเกิดขึ้นได้โดยตลอด ต้องทำให้ข้อความที่โต้ตอบกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการใช้ภาษาของครู จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะเป็นวิธีการ ที่ทำให้ครูกับนักเรียนสื่อสารเข้าใจกัน (Sinclair and Coulthard. 1978) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ไวทอสกี้ (Lysynchuk. 1990 : 470 ; citing Vygotsky. 1978) ที่ว่าการพัฒนาทางสติปัญญาจะเพิ่มขึ้น ถ้าผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น พ่อ แม่ หรือครู การพูดของครูในการเรียนการสอน จะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จึงนับได้ว่าเป็นการสอนที่สำคัญ จำเป็นที่ครูจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า ครูควรจะพูดลักษณะใดบ้าง ทั้งในการเริ่มต้น การซักถาม การโต้ตอบ และสื่อความหมาย ที่ถูกต้อง ชัดเจน จึงต้องพิจารณาจัดลำดับข้อความ และเลือกใช้ถ้อยคำที่จะช่วยพัฒนาในการเรียนรู้ของผู้เรียน กลวิธีที่ครูคอยช่วยเหลือดังกล่าว เรียกว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยการต่อความและเสริมความคิดที่ผู้เรียนต้องการจะพูด เขียน หรือแสดงออกทางความคิดต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร ความช่วยเหลือดังกล่าวกระทำได้ โดยครูผู้สอนสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นร่วมกันในการเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2533 : 41)

× จากงานวิจัยพบว่า การสอนอ่านที่จะทำให้ครูและนักเรียน ได้มีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจา โดยการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ คือการสอนอ่านของบราวน์ และพาลินสการ์ (Brown and Palinscar. 1984) ซึ่งเป็นการสอนอ่าน ที่ให้นักเรียนใช้ความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ทำความกระจ่างกับข้อสงสัย ตั้งคำถาม และสรุป นอกจากนี้ดีซินชุก และคนอื่น ๆ (Lysynchuk and others. 1990) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนจะส่งผลให้ครูนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ตลอดในการจัดการเรียนการสอน

นอกเหนือจากการศึกษาค้นคว้าผลของการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนแบบ
ซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาผลของการสอนนี้จะก่อให้เกิด
เกิดเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนด้วยหรือไม่ ด้วยเหตุที่ว่าผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้น
เป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากเจตคติที่มีอยู่ หรือที่เปลี่ยนแปลงไปต่อวิชานั้น (Lindgren.
1978:292) หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำกิจกรรม หรือ
เอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โอกาสที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ก็มีมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา
เปรียบเทียบการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
และการสอนอ่านตามคู่มือครู จะส่งผลทำให้ความสามารถในด้านการอ่าน และเจตคติต่อ
วิธีการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา
การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้บรรลุตามจุดประสงค์ ของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะ ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
กับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะ ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับ
การสอนอ่านตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และ
การสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนทดลองและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอน
อ่านตามคู่มือครู ก่อนทดลอง และหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในการเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม ได้แนวทางสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียนให้มากที่สุด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013) ที่จัดห้องเรียนโดยคละนักเรียนทั้ง ปานกลางและอ่อน จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จากประชากรดังกล่าวข้างต้น ได้จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน แล้วจับสลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม รวมนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 80 คน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาในหนังสือ Let's Use English II (อ.013)
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองสอนแต่ละกลุ่ม สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 16 คาบ
5. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 5.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2 วิธีคือ
 - 5.1.1 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 5.1.2 วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู
 - 5.2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 5.2.2 เจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบซีแวนะ หมายถึง การสอนอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในขณะที่อ่านอย่างเต็มที่ อย่างมีประสิทธิภาพ และปราศจากความเครียด โดยเน้นที่การจัดสภาพห้องเรียนให้สวยงาม คือให้มีบรรยากาศเหมือนห้องนั่งเล่น เหมือนบ้าน หรือเหมือนบรรยากาศของเนื้อหาที่กำลังเรียน โดยใช้รูปภาพและของจริงตกแต่ง รวมทั้งให้นักเรียนฝึกสมาธิระหว่างการเรียน ตลอดจนใช้เสียงดนตรีประเภทโลว์มีวสิลประกอบเพื่อลดความเครียด วิธีการสอนแบบซีแวนะ ยึดหลักในการจัดการเรียนการสอน 3 ประการ (Stevick 1976:2325)ไว้ดังนี้

1.1 หลักการของความเพลิดเพลิน และความสนุกสนาน ควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน จะช่วยลดความเครียดของผู้เรียนในชั้นเรียน ผู้เรียนจะสามารถใช้ความสามารถของตนในการติดต่อสื่อสาร และสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนได้มาก

1.2 หลักการในการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ และโดยกฎเกณฑ์ ในการเรียนภาษานั้นถ้าเรียนโดยจิตสำนึก หรือเรียนโดยรู้ตัว โดยเน้นรูปแบบหรือความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์แก่ผู้เรียน ผู้เรียนย่อมจะต้องคอยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ที่เรียนอยู่ตลอดเวลา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนเป็นไปได้ไม่เต็มที่และคล่องตัวเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังจะทำให้การเรียนภาษาน่าเบื่อหน่าย และเกิดความกังวลใจในการเรียนอีกด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนเรียนภาษาโดยธรรมชาติ และไม่ต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางภาษามากนัก ผู้เรียนจะมีความสนใจในการสื่อสารด้วยความคิด และใช้ประสบการณ์ลองผิดลองถูกของตนเองได้มากขึ้น การสอนแบบซีแวนะจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างเป็นธรรมชาติได้มาก ภายใต้บรรยากาศของห้องเรียนที่เร้าใจเป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียด เช่น การใช้สมาธิ การฝึกกายบริหาร การฟังจังหวะและเสียงเพลง เป็นต้น

1.3 หลักของการใช้ปฏิสัมพันธ์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะในการสนทนา การอภิปราย การเล่นเกมบทบาทสมมติและการแสดงต่างๆ จะช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนได้ดี ผู้เรียนมีโอกาสนในการแสดงความสามารถในการติดต่อสื่อสารได้มากขึ้น ภายใต้สถานการณ์ และบรรยากาศที่ดี มีผู้สอนที่กระฉับกระเฉงคอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ มีอุปกรณ์เร้าใจ พร้อมทั้งมีการจัดห้องเรียนในลักษณะต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม

2. กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง กลวิธีที่ครูใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ โดยการสร้างและดำเนิน ปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน โดยที่ครูจะใช้ การพูด 5 ประเภท โดยประยุกต์มาจากการใช้คำพูดของ บีด (Beed. 1991) และการพูด เพื่อใช้อิทธิพลทางอารมณ์ของแฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970) เพื่อเสริมต่อปฏิสัมพันธ์ทาง วาจา นั้น ๆ ตามแต่ปัญหาของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของนักเรียน อันได้แก่

2.1 พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา ใช้เมื่อนักเรียนใช้คำหรือข้อความผิด ใช้ภาษาแม่หรือสงสัยข้อขัดถ้าม

2.2 พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความ ใช้เมื่อนักเรียนพูดติดขัด ไม่สามารถพูด ข้อความที่ตนต้องการให้สมบูรณ์ได้ตลอด

2.3 พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ ใช้เมื่อนักเรียนนิ่งเงียบไม่ได้ตอบ

2.4 พูดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้การสนทนา ดำเนินต่อไป

2.5 พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจและบอกผลของการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว แต่ไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนปฏิบัติไป

3. การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง การสอนอ่านที่ยึดหลักการว่า ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีสมาธิ อย่างปราศจาก ความเครียด เรียนอย่างสนุกสนานในบรรยากาศที่สะดวกสบาย สบายงาม และเรียนอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ โดยมีการตกแต่งห้องเรียนให้มีสีสันสวยงาม เหมือนห้องนั่งเล่น เหมือนบ้าน หรือเหมือนบรรยากาศของเนื้อหาที่กำลังเรียน ผูกให้ นักเรียนมีสมาธิก่อน หรือระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน มีการใช้เสียงดนตรีประเภท โลที่มิวสิก และฝึกผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายและจิตใจ หากการปฏิสัมพันธ์ทาง วาจาของนักเรียนขาดการต่อเนื่องหรือหยุดชะงัก ครูจะให้การช่วยเหลือ โดยใช้กลวิธีเสริม ต่อการเรียนรู้ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนโดยปรับปรุงจากลำดับขั้นการสอนของ แบนครอฟท์ (Bancroft. 1978:172) โดยมีลำดับขั้นการสอนดังนี้

3.1 ขั้นปฐมนิเทศ ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรือ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่กำลังจะเรียน โดยใช้บรรยากาศห้องเรียน ที่ครูตกแต่งไว้เป็นสื่อ ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา หรือ ปฏิสัมพันธ์ทางวาทะหยุดชะงัก จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่า การพูดเพื่อ เป็นการเริ่มต้น หรือให้แนวทางอันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้พูดต่อออกมาได้ด้วย ตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ยิน ได้ฟัง และได้อ่านมาแล้วใช้เมื่อนักเรียนนิ่งเงียบ การปฏิสัมพันธ์ทางวาทะขาดตอนหรือหยุดชะงัก โดยครูจะพูดเป็นแนวทางให้ดังนี้

ก. พูดริเริ่มหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ ให้ เช่น

This story is about the...

The next step is ...

ข. พูดคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น .

Can you answer the question ?

What will you tell him ?

ค. พูดเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น

Come on.

Next question.

3.2 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษาหรือจากครู พร้อมกับอ่านตามในใจ จากนั้นครูเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบทเรียน ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียน มีปัญหาในการใช้ภาษา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยุดชะงัก จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่าการพูดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ การตั้งคำถาม การขยายความ การคาดคะเน และการสรุปในการสนทนา ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนสร้างประโยคขึ้นเอง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป

ตัวอย่าง - Ask me some questions.

- Let's read on.

- Look at the picture.

3.3. ขั้นเสริมความจำ

3.3.1 ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิหายใจเข้าออกลึก ๆ ประมาณ 3 นาที

3.3.2 นักเรียนฟังเนื้อเรื่องจากครูอีกครั้งหนึ่งพร้อม ๆ กับจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง

3.3.3 นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ และเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ

3.3.4 ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นเกมหรือแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องบางตอน โดยใช้คำพูด สำนวน จากเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว

3.3.5 ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาหรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยุดชะงัก จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่าการพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น Very Good, Excellent, Great. หรือพูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น That's right. และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน และนำข้อความของนักเรียนมากล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.4 ขั้นประเมินผล ใช้การซักถาม และอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยผู้สอนจะให้คำถามนำ และให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่ผู้เรียนทำถูกต้อง ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยุดชะงัก หากทำผิดครูจะให้การแก้ไข แบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวหรือวิตกกังวล โดยไม่ใช้การตำหนิ แต่พูดคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมอธิบายเหตุผล จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่าการพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา เมื่อนักเรียนใช้คำ หรือข้อความผิด หรือใช้ภาษาแม่ โดยครูจะพูดเพื่อให้ตัวอย่างประโยคในลักษณะต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำ และทวนความ เพื่อให้นักเรียนได้ตัวอย่าง และได้รูปแบบทางภาษาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง S : “กระรอก”

T : “The squirrel” repeat after me “the squirrel”.

S : “The squirrel”.

นอกจากนี้ยังใช้การพูดเพื่อเสริมความ หรือต่อความของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้สื่อสารสิ่งที่เขาต้องการ จะสื่อออกมาให้ได้โดยตลอด ใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูดได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อน ที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์

ตัวอย่าง S : “There....”

T : was a

S : squirrel

T : in the for....

S : forest

4. การสอนอ่านตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและใช้สอนกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือการทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ จดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยใช้รูปภาพ สทนา ซักถาม สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบขั้นตอนตามเนื้อหา แล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำมาใช้ ครูจะทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรรู้ โดยการใช้คำถาม หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียน เป็นการทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมาย คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ด้วยการตรวจสอบแก้ไขสิ่งที่ผู้เรียนทำผิด ให้คำชมเชย แก้ไขและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เป็นการประเมินว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตการอ่าน และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนเป็นการสรุป ย้ำ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ จำนวน จับใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน แปลความตีความ ขยายความ รวมทั้งความสามารถในการนำคำศัพท์ จำนวนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนในการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามจุดประสงค์ของแผนการสอน และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

6. เจตคติต่อวิธีการสอน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอน วิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวิธีดำเนินการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน บรรยากาศในห้องเรียน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอน ซึ่งวัดได้จากการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเจตคติต่อวิธีการสอน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนโดยใช้เกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) และได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสามารถในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน
 - 1.4 ความสำคัญของการอ่าน
 - 1.5 องค์ประกอบที่ควรคำนึงในการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบซีแนะ
 - 2.1 ความหมายของการสอนแบบซีแนะ
 - 2.2 ที่มาของการสอนแบบซีแนะ
 - 2.3 หลักสำคัญของการสอนแบบซีแนะ
 - 2.4 การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบซีแนะ
 - 2.5 ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบซีแนะ
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบซีแนะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.1 การปฏิสัมพันธ์
 - 3.2 กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.3 การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน
 - 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน
 - 3.5 การสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 ความหมายของเจตคติ
 - 4.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 4.3 การเกิดเจตคติ
 - 4.4 หลักการสร้างเจตคติต่อวิธีการสอน
 - 4.5 เจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะมีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย (Dubin. 1982 : 14) นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กูดแมน (Goodman. 1970 : 5, 9, 11) ให้ความเห็นว่า “การอ่าน คือ กระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุด จากข้อความเหล่านั้น” นอกจากนั้นการอ่านเป็นการทำปฏิกิริยา ระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความโดยผู้อ่านเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัด แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเป็นหน่วยความคิด และอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมประมวลเข้าเป็นความคิดพิจารณาและสรุปความคิดเห็น

ชอร์ (Shaw. 1973:272) ได้สรุปว่า การอ่าน คือ การมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน

มอริส (Morris and Stewart.1984:14)การอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนอันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

สทรีไวไล คอกจันท์ (2528 : 150 - 154) ได้ศึกษางานของนักการศึกษาหลายท่าน และได้สรุปกระบวนการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การรู้จักคำและการระลึกคำ ผู้อ่านจะต้องอ่านออก และรู้จักคำมาก่อน การระลึกคำในขณะที่อ่านนั้น สายตาจะเคลื่อนไหวมองกวาดไปมาด้วยกัน อย่างสอดคล้องสัมพันธ์กันอยู่เสมอ การจับสายตาไปยังจุดต่าง ๆ จะกระโดดจากจุดหนึ่งบนหน้ากระดาษที่อ่าน ขณะที่สายตาตามองข้ามบางข้อความนั้น เราจะมองเห็นข้อความเหล่านั้นไม่มากนัก จุดสำคัญอยู่ตรงที่เราจับตาบนบรรทัด

2. การเข้าใจความหมาย เป็นจุดสำคัญของการอ่าน ต้องอาศัยการตีความ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เข้าช่วยในการตีความ ซึ่งมีหลักว่า

2.1 ที่ความหมายสำคัญให้ตรงกับผู้เขียน ถ้ามีคำศัพท์เฉพาะที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ศัพท์วิชาการ หรือศัพท์ธรรมดา

2.2 เข้าใจความคิดสำคัญของผู้เขียนโดยหาประโยคที่สำคัญที่สุดในแต่ละประเด็น และต้องเข้าใจความหมายจนสามารถแปลงประโยคดังกล่าว ให้เป็นประโยคของตนเองได้

2.3 สรุปความคิดเห็นของผู้เขียน เป็นการอ้างเหตุผลโดยดูว่าประโยคใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป

คูเปอร์ (Cooper. 1988 : 3) ให้คำจำกัดความของคำว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายและจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างความหมายด้วย

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 2) ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความ โดยการอ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่อง เราเรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่อง

3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะโยงความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้สังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความหรือถอดความ ให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้ จะต้องดำเนินเป็นขั้นตอน และต่อเนื่องเป็นกระบวนการ อาจจะต้องใช้ความหมายจากจากข้อ 1, 2 และ 3 (หรือไม่จำเป็นต้องครบทั้ง 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน แล้วนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ เราเรียกว่าอ่านเป็น

กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 14) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการ ในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนารมณ์

สุบินรัตน์ รัตนศิลา (2537 : 15) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นทั้งขบวนการภายในและภายนอก คือการอ่านที่เป็นขบวนการภายในนั้น ประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับจากการอ่านจะเกิดขึ้นกับตัวเอง ทำให้ตัวเองเข้าใจนี่คือ ขบวนการภายใน อันเป็นขบวนการใช้ภาษากับตัวเอง การอ่านที่เป็นขบวนการภายนอก คือ การอ่านออกเสียง ซึ่งใช้กับตัวเองและผู้อื่น

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน และมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือผู้อ่านจะต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นเสียง ขณะเดียวกันก็พยายามเข้าใจความหมาย ของเนื้อเรื่องที่อ่าน ต้องใช้ความคิดพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุด เข้ารวมกับความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งนี้การที่บุคคลจะอ่านได้เข้าใจนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา ซึ่งได้แก่คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ความสามารถในการคิด ประสพการณ์เดิม และระดับสติปัญญาของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2. ความสามารถในการอ่าน

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสามารถในการอ่านว่าต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกันคือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับใจความสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้ สรุปความได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) ถือว่า เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าผู้เรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ จะไม่สามารถเข้าใจประโยค อนุเจต และทำให้ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำ และกลุ่มคำแล้ว ผู้เรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำในประโยคด้วย ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าว จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

4. ความเข้าใจอนุเขต (Paragraph Comprehension) ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเขตได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างประโยคในอนุเขต การทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก ถ้านักเรียนขาดความสามารถในด้านนี้แล้ว จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขต (Comprehension of Larger Units) ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขตด้วย

ทักษะพื้นฐานทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะมีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็น กลุ่มคำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค จะทำให้เข้าใจอนุเขต เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขตทั้งหมดตลอดจนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

รัสเซลล์ (Russell, 1963 : 198 - 199) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาของเนื้อเรื่องนั้น ควรมีวิธีฝึกดังนี้

1. ให้ผู้เรียนหาข้อความหรือประโยค ที่มีความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้แก่ผู้เรียน ก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดที่อ่านจากเรื่องแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของผู้เรียนเอง

วิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูสามารถฝึกให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ครูควรช่วยเหลือผู้เรียนดังต่อไปนี้ คือ

1. สอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค
2. สอนให้ผู้เรียนรวบรวมข้อความที่อ่านได้
3. สอนให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ ในแต่ละย่อหน้า และให้ผู้เรียนสามารถแยกได้ว่าข้อความใดเป็นข้อความจริง และข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน

ชวาล แพรัตกุล (2516 : 228) กล่าวถึง กระบวนการสร้างความสามารถในการอ่านว่า จะต้องเริ่มด้วยการจัดแปลงของใหม่ที่ตนเพิ่งเคยประสบ ให้กลายเป็นรูปหรือโครงสร้างใหม่ที่คล้าย ๆ กับของเดิมที่ตนเคยรู้ และพยายามให้ความหมายต่อตนมากขึ้นกว่าเดิมด้วย ซึ่งสามารถแสดงออกได้ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับใจความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถ ขยายความหมาย และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริง เดิมที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น
เซฟเฟิร์ด (Shepherd. 1973 : 79) สรุปว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด คิดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

การ์ และคนอื่น ๆ (Carr and others. 1983 : 1- 2) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่าน คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความ และตัดสินใจว่า นั้นอย่างมีเหตุ มีผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นตัดสินใจเลือกสิ่งที่คุณผู้อ่านคิดว่า จำเป็นจะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

ถนอมวงศ์ ฉ้ายอมรรคผล (2529 : 181 - 183) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านหรือการอ่านอย่างเข้าใจ คือ ความสามารถคงต่อไปนี้

1. เข้าใจเนื้อหาตามตัวอักษร
2. เข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งแห่งนัย
3. สามารถสร้างแนวคิดหรือความคิดรวบยอด
4. เกิดความคิดใหม่ หรือปรับความคิดที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์
5. ประเมินค่าของสิ่งที่อ่านได้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

จากแนวความคิดของนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ข้างต้น ความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเขต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียน สื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านได้คือนั้น ครูผู้สอนจึงต้องแสวงหาแนวทางที่ดี ในการฝึกการอ่านและสอนการอ่านให้กับนักเรียน

3. องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน

แฮริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวว่าถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด

4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน

5. จุดประสงค์ในการอ่าน

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1979 : 9) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านภาษา คือ เสียง โครงสร้าง ศัพท์

1.2 ความสนใจ

1.3 แรงจูงใจ

1.4 ความสามารถในการอ่านโดยสามารถจับใจความสิ่งที่อ่านได้

2. ปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่

2.1 ลักษณะของสิ่งที่อ่าน เช่น ความยากง่ายของคำศัพท์ ประโยค

และโครงสร้าง

2.2 สิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน เช่น บ้าน โรงเรียน รวมทั้งองค์ประกอบที่ควรกระทำก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อยู่ในเนื้อเรื่องภาษาไทย

เจมส์ (Cunningham James and Wall. 1994 : 128 - 134) กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะเป็นแนวทาง ในการช่วยเหลือให้นักเรียนได้มีความสามารถในการ อ่าน เพื่อจับใจความเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว จะต้องเน้นความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความแม่นยำในการอธิบายความหมายคำศัพท์

2. นักเรียนที่เขียนเก่ง หรือเขียนดี จะต้องเก่งในทุก ๆ ด้าน

3. เน้นให้นักเรียนมีรูปแบบในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนให้รู้จักคิด

4. เน้นผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เพื่อจับใจความที่สำคัญ

ทรงพร อิศโรษฐกุล (2529 : 36 -50) ได้จำแนกองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบในการอ่านเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวหนังสือ คำศัพท์ โครงสร้างเนื้อหา

2. องค์ประกอบที่เป็นการทำงานของผู้อ่าน ได้แก่ การตั้งข้อสมมุติฐาน การเดา การปรับความรู้เดิม กับข้อความที่อ่านเข้าด้วยกัน

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพจิตใจ และอารมณ์ของผู้อ่าน ได้แก่ ความน่าสนใจของสิ่งที่อ่าน และความพร้อมด้านอารมณ์ เป็นต้น

แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความพร้อมของผู้อ่าน สิ่งที่อ่าน และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการอ่าน ด้วยเหตุนี้ครูสอนอ่านจึงต้องปรับองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ ให้เอื้อต่อการอ่านของนักเรียน อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจที่ถูกต้องและลึกซึ้ง

4. ความสำคัญของการสอนอ่าน

ระวีวรรณ ศรีกรำครัน (2527:1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วได้มากน้อยเพียงใด
2. สามารถจับใจความสำคัญได้หรือไม่
3. สามารถที่จะเปรียบเทียบและแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่เป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ของผู้เขียนหรือความคิดเห็นโดยทั่วไป
4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจ และปฏิบัติตามที่อ่านมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่

5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตาราง แสดงได้อย่างถูกต้องมากน้อยเพียงใด

6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้ามามีประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่

7. เมื่ออ่านแล้วสามารถนึกภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้องมากน้อยเพียงใด

8. สามารถจับใจความสำคัญหรือสาระ จากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมากน้อยเพียงใด

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 14 - 15) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คือ การอ่านจะช่วยให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อให้บุคคลมีความสามารถช่วยตนเองรวมทั้งผู้อื่นได้
2. ด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม คือ ถ้าประชาชนของประเทศใด มีความสนใจในการอ่าน และมีเปอร์เซ็นต์การอ่านออกสูง แสดงว่าพลเมืองของประเทศนั้น มีอารยธรรมสูง
3. ด้านการดำรงชีวิต เพราะการอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์ขึ้นพื้นฐาน ทั้งยังเป็นการเตรียมตัวเพื่ออาชีพด้วย

อรุณี วิริยะจิตรา (2533 : 15 - 17) กล่าวว่า เราอ่านเพื่อหาข้อมูล ในรูปของตัวเขียนข้อมูลนี้หมายถึง เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เนื้อหาที่เพิ่มพูนปัญญา และ เนื้อหาที่สร้างความบันเทิง เช่น เราอ่านฉลากยา เพื่อที่จะได้เรียนรู้วิธีการใช้ยานั้นนั้นได้ อย่างถูกต้อง เราอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเพิ่มพูนปัญญา เราอ่าน นิยายเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

ในการเรียนการสอน การอ่าน จึงไม่ควรให้นักเรียนอ่าน เพื่อเข้าใจและจดจำ เนื้อหาที่อ่านเท่านั้น แต่ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสแยกแยะบทอ่าน แล้วนำเนื้อหาจาก บทอ่านมาใช้จริง เช่น อาจนำมาแก้ปัญหา นำมาวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น เพื่อที่การอ่านในห้องเรียนจะได้เหมือนการอ่านจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาด้วยว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านบ้างหรือไม่ ถ้านักเรียนมีความรู้ไม่มากนัก ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดอุปสรรค ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ก็ควรมีการปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องราว ที่นักเรียนจะได้อ่านให้ทราบเสียก่อน (Gebhard. 1987) สำหรับเรื่องกลวิธีในการอ่านก็ หมายถึงว่า นักเรียนควรได้รับการสอนและฝึกในกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ เช่น การอ่านแบบสำรวจ การอ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญ การอ่านเพื่อเอารายละเอียด การอ่านเพื่อการวิเคราะห์ เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นว่า นักเรียนจะอ่านได้ลึกก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยครู จัดหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองให้มากที่สุด บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนาน เมื่อนักเรียนสามารถอ่านด้วยความสนุกสนาน จะเกิดความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ

5. องค์ประกอบที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 15 - 18) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านประสบผลสำเร็จคือ

1. องค์ประกอบทางปัญญา (Cognitive Factor) ซึ่งได้แก่ I.Q. ของผู้เรียนเองเขากล่าวว่า การอ่านนั้นสัมพันธ์กับ I.Q. อย่างน้อย ๆ ก็ .40-.50 จนถึง .07 ในผู้เรียนระดับ 4 ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องของแรงจูงใจ คุณภาพของบทเรียน เจื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และ อื่น ๆ อีกบ้าง

2. องค์ประกอบทางกายและทางสรีระ (Psysical and Physiological Factors) ถึงแม้ว่าความบกพร่อง หรือความพิการทางกาย จะไม่ใช่เป็นตัวอุปสรรคต่อการอ่านโดยตรงก็ตาม แต่ก็ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนด้วย หรือกล่าวคือ ระบบกล้ามเนื้อ ไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านโดยตรง แต่จะไปสะกิดกันส่วนอื่น ทำให้การอ่านไม่เป็นไปตามปกติ เช่น หากเด็กไม่สามารถฟัง หรือแยกเสียงออกจากกันไม่ได้ จะมีผลต่อการพัฒนาทางการอ่านของเด็กด้วย

3. องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural Factors) ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับบ้าน เพื่อนบ้าน สิ่งแวดล้อมที่บ้าน หากบิดามารดาและทุกคนในบ้านของผู้เรียนมีการศึกษาดี ชอบอ่านหนังสือ หรืออ่านให้ผู้เรียนฟัง เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟัง พาไปเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ในช่วงปิดภาคเรียน หรือให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นนักอ่านที่ดีได้สร้างนิสัยรักการอ่าน ตรงกันข้ามกับผู้เรียนที่มีบิดามารดาที่มีการศึกษาค่ำ ต้องหาเลี้ยงตัวเอง โอกาสที่จะส่งเสริมลูกมีจะทำได้น้อย เพื่อนบ้านและสังคมในหมู่เพื่อน ก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกันดังเช่น ทักษะคิดในกลุ่มเพื่อนบางขณะจะมีอิทธิพลเหนือผู้ปกครองเสียอีก เป็นต้น

4. ความพร้อมของผู้เรียน ในด้านตัวเด็กเอง ผู้สอนควรดูว่า วุฒิภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับใด เพื่อที่จะได้หาแนวทางช่วยเหลือ รวมทั้งเรื่องของจิตใจด้วย ครูผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนเสียก่อน

ในเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจนั้น แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979: 319) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ที่สำคัญที่สุดคือ สติปัญญาโดยทั่วไป ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการคิด เหตุผล การแก้ปัญหา และส่วนที่สำคัญรองลงไปคือ ความสามารถของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ ความสามารถในการแปลรหัส เช่น ความหมายและตัวนะ ความสามารถในการรวมความหมาย เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความสามารถทางโครงสร้างภาษา วุฒิภาวะ พื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ ดีด้า การเรียนของแต่ละบุคคล เช่น ชอบเรียนเป็นกลุ่ม หรือชอบเรียนคนเดียว เป็นต้น

ลีไคฟาน และแพทลา (Lee Kai Fan and Patla. 1978 : 28) ให้ทรรศนะว่า องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านคำนึงถึงเรื่อง

1. กาล (Tense) เขากล่าวว่า กาล เป็นส่วนสำคัญมากในการเรียนภาษาอังกฤษหากผู้อ่านมองข้าม ไม่สนใจ ข้อมูลที่ได้อาจผิดพลาดได้ กล่าวคือ ในการเรียนรู้ภาษานั้น มีส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ คือรูปแบบทางภาษา ความหมายของภาษา และหน้าที่ของภาษา หากผู้เรียนทำความเข้าใจครบทั้ง 3 ส่วนนี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น เช่น

I should have gone to the party.

หมายถึง ผู้พูดควรจะไปงานปาร์ตี้ แต่เขาไม่อยากจะไป

2. **สรรพนาม(Pronoun)** การอ่านที่ดีนั้นต้องเข้าใจสรรพนามที่พบว่า หมายถึงใครเพื่อที่จะได้สื่อความหมายที่ถูกต้องชัดเจน ช่วยให้การอ่านมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ปัญหาเหล่านี้จะพบมากในประโยคยาว ๆ หรือสังกรประโยค สรรพนามหลักที่ก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากในการอ่านก็คือ This , these, that, those,such, it และ Relative Pronoun เช่น Who, which, that... etc.

Example : It is curious that many people do not like ballet, theatre, opera recital or orchestral concerts but will avidly watch them on T. V.

them หมายถึงการแสดงประเภทต่าง ๆ

3. **เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations)** ปกติแล้วเครื่องหมายวรรคตอน จะใช้ในวิชาการเขียน เพราะว่าจะเกี่ยวข้องกับการเขียนมากกว่าการอ่าน อย่างไรก็ตาม เครื่องหมายวรรคตอน ปกติจะเป็นตัวแนะ อย่างดีสำหรับผู้อ่านว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไรและจะได้ความหมายที่ถูกต้อง

Example : Pilots whose minds are dull do not live long.

4. **คำศัพท์ในบริบท(Vocabulary in Context)** หากพูดถึงคำศัพท์แล้ว จะมี 3 ลักษณะคือ คำศัพท์ทั่วไป คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์เฉพาะ คำแสดง จำนวน หากหนังสือที่เราอ่านใช้คำศัพท์ประเภทคำศัพท์ทั่ว ๆ ไป การอ่านคงไม่ยุ่งยากนัก เพราะเราสามารถเปิดหาความหมาย ได้จากพจนานุกรม แต่ถ้าหากว่าเป็นคำศัพท์เฉพาะ การอ่านจะมีความยุ่งยากมากขึ้น ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้เรื่องเหล่านั้นอยู่บ้างเลย และยังพบคำแสดงหรือจำนวนต่าง ๆ จะทำให้การอ่านมีความยุ่งยากมากขึ้น เพราะไม่สามารถหาความหมายได้จากพจนานุกรม ผู้อ่านต้องอาศัยบริบท เค้าความหมายเองซึ่งจะต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบ เช่น

By day he was straight - faced and sober ; by night he was giggling and inebriated.

inebriated หมายถึง การมึนเมาไม่มีสติ

5. กลุ่มคำในประโยค (Transitional Words) หรืออนุเฉท ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ข้อความที่จะตามมาว่า จะเป็นไปในลักษณะสอดคล้องกัน ไปในแนวทางเดียวกันกับข้อความข้างหน้า

Example : He planned to become an airline pilot, furthermore, he become one.

หมายถึง เขาวางแผนอนาคตไว้ว่าจะเป็นนักบิน และในที่สุดเขาก็ได้เป็นนักบิน

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคำในประโยค อีกหลายประเภท เช่น บอกใจความขัดแย้งกัน ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งผู้สอนควรจะศึกษาทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อน

กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 13) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร ทำให้ต้องใช้กระบวนการคิดอยู่ตลอดเวลา สำหรับผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุด จากข้อความเหล่านั้น และได้เสนอกระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) ไว้ 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. Recognition - initiation หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านจะเริ่มขึ้น เป็นการเริ่มอ่านอีกแบบหนึ่ง ตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. Prediction เป็นการคาดคะเนคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรจะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการหาคำยืนยัน ในความคาดคิดของผู้อ่าน

4. Correction เป็นการแก้ไข หรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. Termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช้การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้ว มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

การอ่านตามความคิดของ กูดแมน (Goodman. 1982) นั้นถือเป็นเกมทายทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Games) กล่าวคือเริ่มจากผู้อ่านรับสัญญาณ ไปสู่ตัวอย่าง การเดา หาข้อยืนยัน และการแก้ไข ในการสอนอ่านภาษาที่สองซึ่งเราสามารถนำมาปรับใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศนั้น กูดแมนกล่าวว่า ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการจัดโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง หรือโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเพื่อหน่วยที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีขึ้น สิ่งที่เหมาะสมให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีซึ่งบางเรื่องอาจจะเนื้อหาที่ยากเกินไป สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง ของผู้เรียนในแต่ละสถานการณ์

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูดในเนื้อหาที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับผู้เรียนในชั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อนหลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือที่เราสามารถนำมาปรับใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศ ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้น ๆ ก่อน จึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้มองเห็นว่า การสอนอ่านนั้นขึ้นกับองค์ประกอบหลายด้าน ครูผู้สอนควรศึกษาองค์ประกอบเหล่านั้นให้ดีเสียก่อน แล้วจึงศึกษาสภาพของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงพยายามหาแนวทางส่งเสริมผู้เรียน ให้มีความสามารถในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบซีแนะ

1. ความหมายของการสอนแบบซีแนะ มีผู้ให้ความหมายของการสอนแบบซีแนะไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

เทพิน นีละภมร (2526 : 295) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะคือ การสอนที่ทำให้ให้นักเรียนรู้สึกสบาย สนุกสนาน นึกถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจ และต้องการที่จะนึกถึงจากเสียงพูดนำของบทเรียน จัดบรรยากาศของห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสะดวกสบาย มีเก้าอี้เก้าอี้แบบนุ่มนวล หรือเก้าอี้ที่นุ่มอย่างสบาย ๆ หรือจะให้นักเรียนนั่งกับพื้นของห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พักผ่อนไม่ต้องเกร็งเครียด ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและเปิดเพลงประเภทโลที่มิวสิกเบา ๆ

ทิพา เทพอักษรพงศ์ (2528 : 60) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะเป็นการสอนที่ใช้อุปกรณ์ประกอบที่ไม่ใช่คำพูด เช่น น้ำเสียงดนตรี กริยาอาการบนใบหน้า เป็นปัจจัยหลักของการติดต่อสื่อสาร ให้นักเรียนได้เรียนในสถานการณ์หลาย ๆ แบบ เช่น การจัดห้องเรียนแบบห้องนั่งเล่น ซึ่งเป็นการจัดห้องเรียนให้สวยงาม สามารถเคลื่อนย้ายโต๊ะ หรือเก้าอี้ให้เป็นแบบต่าง ๆ ได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 91) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การสอนแบบชักชวน เป็นการสอนที่ผู้สอนจัดบรรยากาศห้องเรียนให้สวยงาม น่าสนใจโดยใช้แสงไฟ เสียงเพลง และภาพประกอบช่วยส่งเสริมบรรยากาศ เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียด

จากความหมายของการสอนแบบซีแนะดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบซีแนะเป็นวิธีสอนที่ทำให้ให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน ในบรรยากาศของห้องเรียนที่สวยงาม มีการใช้กระดาษสี และรูปภาพตกแต่งห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจ ตลอดจนใช้น้ำเสียง ดนตรี ประกอบกับกริยาอาการบนใบหน้าครูที่ยิ้มแย้ม เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด รวมทั้งสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

2. ที่มาของการสอนแบบซีแนะ (Suggestopedia)

วิธีสอนภาษาที่เป็นที่รู้จักกันว่าวิธีสอนแบบ “Suggestopedia” พัฒนามาขึ้นครั้งแรกในประเทศบัลแกเรีย โดยจิตแพทย์ชาวบัลแกเรีย ชื่อ ดร.จอร์จิ โลซานอฟ (Dr.Georg Lozanov) ในปี 1960 หลังจากนั้นมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มประเทศสังคมนิยม กลุ่มยุโรปตะวันออก ได้แก่ โซเวียตยูนิอัน เยอรมันตะวันออก และประเทศอิตาลี วิธีสอนแบบ Suggestopedia นี้ มีหลักการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบของวิธีสอนต่อไปนี้คือ การทำโยคะการใช้ดนตรีคลาสสิกประกอบ จิตวิทยาสิ่งแวดล้อม และการแก้ไขตนเอง ซึ่งโลซานอฟ

ใช้วิธีกระตุ้น ให้คนใช้ระลึกถึงประสบการณ์เดิมในวัยต่าง ๆ ด้วยการสะกดจิต ช่วยให้คนใช้ลดความเครียดของจิตใจ และลดความเจ็บปวดของร่างกาย เมื่อพบว่าการรักษาแบบจิตบำบัดช่วยให้คนใช้มีอาการดีขึ้น ประกอบกับการที่ได้เห็นความสามารถของนักกฎหมายที่ฝึกสมาธิแบบโยคะเป็นประจำ มีความสามารถในการจำเป็นอย่างดี โดซานอฟจึงปรับปรุงการรักษาแบบจิตบำบัด และวิธีการฝึกสมาธิแบบโยคะขึ้นใช้ในการสอนภาษา โดยเรียกว่า การสอนแบบชีแนะ (Suggestopedia หรือ Suggestology) เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตาม ย่อมไม่มีความหมาย ถ้าผู้เรียนไม่สามารถจำสิ่งที่เรียนใหม่ได้ ผู้เรียนควรจะต้องเรียนอย่างปราศจากความเครียด โดยอยู่ในบรรยากาศที่ช่วยให้เด็กเรียนผ่อนคลายความเครียด และให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น นั่งเก้าอี้สบาย ๆ เปิดเพลงเบา ๆ ในขณะที่ผู้สอนเสนอบทเรียนใหม่

วิธีการสอนแบบชีแนะนี้ในยุโรปตะวันออกเชื่อกันว่า เป็นวิธีสอนที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ขึ้นได้ 5-50 เท่า ทั้งนี้นักเรียนจะได้รับการฝึกเป็นพิเศษในเรื่องของโยคะ และการทำสมาธิประกอบการเรียน ซึ่งจะเป็นส่วนที่ช่วยพัฒนาความสามารถของการจำ ซึ่งเรียกว่า “supermemories” และประสิทธิภาพของการเรียนโดยเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้สึกตัว ผู้เรียนจะไม่รู้สึกเมื่อยล้าในขณะที่เรียน และโดยวิธีสอนแบบชีแนะนี้ ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ในเวลาละมาก ๆ

วิธีสอนแบบชีแนะนี้ปัจจุบันกำลังมีการใช้ในการเรียนการสอนในประเทศ บัลแกเรียในหลาย ๆ วิชา นอกจากที่ใช้สอนภาษาต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนแบบชีแนะได้ลดค่านิยมมากเพื่อที่จะใช้สอนภาษาต่างประเทศ และในการจัดห้องเรียนจะต้องมีการตกแต่งห้องเรียนให้มีบรรยากาศน่าเรียน มีแสงสว่างที่ไม่จ้าเกินไป และครูผู้สอนจะต้องได้รับการฝึกฝนในด้านการสอน และจิตวิทยาอย่างดี เพื่อที่จะสามารถสอนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ท่าทาง และการเน้นเสียงสูงต่ำ เพื่อที่จะดึงดูดใจให้นักเรียนมีจิตใจจดจ่ออยู่กับการเรียนการสอน เช่น จัดเนื้อหาที่ให้ความรู้สึกในด้านบวก ครูจัดบทเรียนใหม่ให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา ในชั้นเรียนได้มากขึ้น ครูซักถามปัญหา นักเรียนทั้งชั้น เพื่อให้นักเรียนร่วมมือกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้คำตอบ เด็กจะมีความรู้สึกสนุกได้ใช้ความคิด และมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม โดซานอฟได้ทดลองสอนในหลักสูตรการสอนแบบเข้ม โดยใช้เวลาเรียนวันละ 4 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 6 วัน โดยมีนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำนวน 12 คน มีการจัดเก้าอี้ในลักษณะเป็นครึ่งวงกลม โดยมีเก้าอี้ครูอยู่ด้านหน้า

การสอนตามวิธีสอนแบบ Lozanov ซึ่งเรียกว่า Suggestopedia Circle ประกอบไปด้วย

1. ทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยใช้วิธีที่เรียกว่า Direct Method คือใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ไม่ใช่ภาษาแม่ การทบทวนจะประกอบไปด้วยบทสนทนา เกม รูปภาพ และละคร ห้ามครูผู้สอนไว้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ไม่ให้สอนหรือทบทวนแบบฝึกหัด ที่เป็นกฎเกณฑ์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ครูอาจใช้แบบฝึกหัด เพื่อช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดได้ นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงให้ตอบสนองต่อสถานการณ์อย่างทันทีทันใดในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยครูจะตั้งชื่อนักเรียนเป็นภาษาต่างประเทศให้นักเรียนทุกคน เช่น จอห์น แมรี ฯลฯ

2. ขั้นตอนที่สองนี้ เป็นการสอนเนื้อหาใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่นี้การเรียนการสอนจะใช้ภาษาต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ มีการเสนอสื่อใหม่ในลักษณะของไวยากรณ์ และมีการแปลของภาษาแม่บ้าง สื่อใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นบทสนทนาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันซึ่งนักเรียนคุ้นเคยดี สื่อที่ใช้เป็นบทสนทนาควรเป็นสื่อที่น่าสนใจ เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนจำได้ดี และนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง ส่วนใหญ่จะเน้น คำศัพท์ และเนื้อหาในคู่มือครู โดซานอฟเชื่อว่านักเรียนจะสามารถจำคำศัพท์ได้ดี เมื่อสอนคำศัพท์เหล่านั้นในบริบท และในบทสนทนา การสอนบทสนทนาจะเน้นกิจกรรมกลุ่มมาก นอกจากนี้จะสอนกวียาที่สำคัญๆ และกาล ที่เป็นพื้นฐานให้กับนักเรียนทันที

3. ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อที่จะเป็นแรงจูงใจและส่งเสริมในด้านความจำคำศัพท์ใหม่ โดยผู้เรียนจำได้โดยธรรมชาติและไม่ต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ โดยใช้วิธีโยคะ 2 ลักษณะคือ โยคะภายในและภายนอก หรือหมายถึงส่วนที่เป็น active และส่วนที่เป็น passive ซึ่งหมายถึงการเอาใจจดจ่อในสื่อเรื่องที่เรียน ซึ่งเป็นลักษณะภายนอก และการทำสมาธิโดยเอาใจจดจ่อเรื่องที่เรียน ซึ่งเป็นลักษณะภายใน

ช่วงที่เป็นโยคะภายนอกนี้ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง โดยให้ผู้เรียนนั่งในเก้าอี้ที่เอนได้ สลับกับทำนั่งสมาธิให้ผู้เรียนหายใจลึกๆ อย่างมีจังหวะตามวิธีของการทำโยคะที่ถูกต้อง โดยการนับในใจแบบนับแปด คือ หายใจเข้า 2 วินาที พักการหายใจ 4 วินาที และหายใจออกอีก 2 วินาที ในขณะที่นักเรียนนั่งทำสมาธินี้ ครูจะอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟังพร้อมกับเปิดคณตรีบรรเลงเพลงสมัยบาร์ดอคที่มีจังหวะช้าๆ

ในช่วงนี้ครูจะอ่านคำศัพท์หรือเนื้อหาให้นักเรียนดูตามไปด้วย ครูจะอ่านเน้นออกเสียงหนักเบา การออกเสียงหนักเบาไม่เกี่ยวกับความหมายของคำ แต่เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนหลับหรือง่วงนอน โดยครูจะอ่านคำศัพท์ที่เป็นภาษาต่างประเทศพร้อมกับคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ แต่จะอ่านภาษาบาลีเรียนแบบเบาๆ ทั้งนี้เพื่อช่วยนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนแบบ Direct Method เพราะเกรงว่านักเรียนนักเรียนจะไม่เข้าใจความหมายที่

เหมาะสมของคำที่ได้ยินเป็นภาษาต่างประเทศ การอ่านของครูจะอ่านเป็นจังหวะ โดยมีการจับเวลา คืออ่านคำแปลซึ่งเป็นภาษาบาลีการเวก 2 วินาที อ่านภาษาต่างประเทศ 4 วินาที หยุดพัก 2 วินาที ในขณะที่ครูอ่านภาษาต่างประเทศอยู่นั้น นักเรียนก็จะพักหายใจ 4 วินาที มองดูคำหรือประโยคที่ครูอ่าน และอ่านตามในใจตามคำหรือวลีที่ครูอ่าน โดซานอฟและเพื่อนร่วมงานของเขาพบว่า การอ่านตามในใจมีประโยชน์ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ที่ยากได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านดังกล่าวจะจับเวลาในอัตราส่วน 2:4:2 โดยใช้เวลาอ่าน 20-25 นาที

หลังจากขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นก็จะตามด้วยตอนที่ เป็น passive หรือที่เรียกว่า concert ซึ่งแบ่งออกเป็นตอนย่อยๆ อีก 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นการแนะนำดนตรี 2 นาที ซึ่งเป็นดนตรีของ Bach Goldberg Variations ตอนที่ 2 จะเป็นดนตรีบาร็อค 20-25 นาที โดยครูต้องแสดงท่าทางประกอบบทสนทนาที่สอน พร้อมทั้งอ่านออกเสียงบทสนทนา โดยใส่อารมณ์ให้สมจริงสมจัง ในขณะเดียวกันนักเรียนจะหลับตาทำสมาธิ โดยเอาใจจดจ่อในเนื้อเรื่องที่เรียน ตอนที่ 3 เป็นจังหวะดนตรีที่เร็ว และสนุกสนาน จากเสียงขลุ่ย เป็นดนตรีบาร็อค ใช้เวลา 2 นาที เพื่อปลุกให้นักเรียนตื่นจากภวังค์ นักเรียนบัลแกเรียนเหล่านั้นจะเรียนร่วมกับเสียงดนตรีอย่างมีความสุข โดยที่นักเรียนจะจินตนาการถึงสถานการณ์ที่ครูบรรยายในเนื้อหา เสมือนหนึ่งว่าเขากำลังฟังดนตรี Concert อยู่ ขั้นตอนที่ 3 นี้เป็นขั้นตอนที่เรียกว่า “การย่อยภาษาภายใน (Interiorization of language)” ซึ่งเชื่อว่าจะสามารถช่วยนักเรียนในด้านการพูด การสื่อสาร และการจำ

และนอกจากนี้โดซานอฟ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและทดลองวิธีการสอนแบบซีแชนเมื่อปี ค.ศ. 1965 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 75 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่พูดภาษาบัลแกเรียเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษ หรือทั้งสองภาษาเป็นภาษาที่สอง โดซานอฟ ได้ทำการทดลองโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มควบคุมจำนวน 3 กลุ่ม รวม 6 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบซีแชน ส่วนกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม (Conventional Method) ในการสอนนั้น โดซานอฟได้ควบคุมตัวแปรที่อาจจะเกิดขึ้น กับครูผู้สอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของบุคลิกภาพของผู้สอน โดยให้ผู้สอนแต่ละคนสอนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่เรียนภาษาตามหลักสูตรภาคค่ำ นักเรียนไม่มีเวลา และโอกาสที่จะศึกษานอกห้องเรียน ตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการทดลอง 20 วัน เนื่องจากนักศึกษาทุกคน ต่างมีภาระผูกพันอยู่กับงานประจำ โดซานอฟพยายามที่จะไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกตัวว่ามีการทดลอง และไม่อธิบายธรรมชาติของการทดลอง ให้ผู้เรียนทราบขณะที่ทำการทดลอง ในการทดลองนั้นให้นักเรียนในกลุ่มทดลองนั่งเก้าอี้ทำแขนบุนวม (Armchairs) ในห้องเรียนที่ปูพรมหนา และตกแต่งอย่างสวยงาม

ผลการทดลองพบว่า วิธีการสอนแบบซีแแนะกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสอนแบบซีแแนะให้ผลดีกว่าการสอนแบบเดิม และในปี 1971 ผลการศึกษาทดลองของไลซานอฟ ได้รับการพิมพ์เผยแพร่ ได้มีผู้สนใจนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนภาษามากขึ้น (Bancroft. 1978 : 2) และได้นำไปใช้สอนทักษะอื่น ๆ ทางภาษา เช่น ทักษะการฟัง - พูด ทักษะการอ่าน และการสอนศัพท์สำนวนให้กับนักเรียน

ไลซานอฟยังกล่าวต่อไปอีกว่า การสอนแบบซีแแนะสามารถที่จะเพิ่มความเร็วของการเรียนภาษา ได้มากกว่าการเรียนตามวิธีปกติ ทำให้ประหยัดเวลาได้มาก และยังสามารถนำการสอนแบบนี้ไปใช้ในการสอนได้ทุกเวลา นอกจากการสอนแบบซีแแนะจะเป็นวิธีที่พัฒนากระบวนการจำแล้ว ยังทำให้กระบวนการเรียนการสอน เกิดกิจกรรมการเรียนภาษา ได้อย่างมีความหมายด้วย

แบลร์ (Blair. 1982 : 57) กล่าวว่า เมื่อปรับปรุงการสอนแบบซีแแนะให้เหมาะสม วิธีการสอนนี้เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. นักเรียนได้เรียนจากบทเรียนที่ได้รับการยอมรับ จากผู้มีความรู้ และประสบการณ์
2. นักเรียนได้รับการซีแแนะ ที่ส่งผลด้านบวกต่อบุคลิกภาพ
3. นักเรียนสามารถสร้างสถานการณ์จำลองอย่างเสรี เลือกรสนิยม และเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
4. ทำให้นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะมีการจัดห้องเรียนอย่างมีศิลปะ และสวยงาม
5. ทำให้นักเรียนมีความเพลิดเพลิน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ แครชเชน (Krashen. 1982 : 103 - 145) กล่าวว่า ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน กระบวนการเรียนการสอนของการสอนแบบซีแแนะนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน ซึ่งในบทเรียนตอนต้น ๆ นั้นจะเป็นสถานการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่นักเรียนได้พบเห็นโดยทั่วไป หรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในชีวิตของนักเรียน และการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ในขณะที่มีการเรียนการสอน จะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ในการเรียนรู้ภาษาใหม่มากขึ้น
2. บทเรียนที่นำมาเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ขอบข่ายของเรื่องที่เรียน มุ่งผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย ลดความวิตกกังวล สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน เช่น การจัดห้องเรียนที่ทำให้นักเรียน เกิดความเพลิดเพลินในบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง นักเรียนนั่งอยู่บนเก้าอี้ที่จัดเป็นรูปวงกลม เป็นการกระตุ้นให้เกิดการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ และสื่อสารอย่างเป็นอิสระตามธรรมชาติ การให้นักเรียนหายใจเข้า และออกลึก ๆ เป็นจังหวะ จะเป็นการให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความเครียด มีสมาธิพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งแบบกราฟที่ได้อ้างไว้ว่าการผ่อนคลายความเครียดตามวิธีของโลซานอฟ เมื่อนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการให้นักเรียนลดความเครียดของร่างกาย ด้วยการออกกำลังกาย และให้นักเรียนมีสมาธิ โดยการให้นักเรียนหายใจเข้าออกเป็นจังหวะแบบการหายใจของโยคะ นอกจากนี้การใช้ดนตรีประกอบการสอน โดยใช้เพลงบรรเลงเบา ๆ ในขณะที่ทำการเรียนการสอนก็จะลดความวิตกกังวล และผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วขึ้น

4. การไม่เน้นและสอนไวยากรณ์ตามลำดับขั้น เพราะถือว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอนเน้นการใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร มากกว่าการเน้นที่ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้นในการเรียนการสอน จึงไม่เน้นที่ไวยากรณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจะรวบรวมไวยากรณ์ทั้งหมดให้นักเรียนในช่วงแรกของการเรียน

5. การอธิบายเป็นภาษาแม่ได้ตามความต้องการ และความจำเป็นของครูผู้สอน

3. หลักสำคัญของการสอนแบบที่แนะ

สตีวิก (Stevick. 1976 : 230 - 231) ได้นำแนวคิดของโลซานอฟมาพิจารณา และเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนว่าควรมียึดหลักสำคัญ ดังนี้

1. ความสนุกสนานและความสะดวกสบาย ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรจะให้นักเรียน มีความสนุกในการทำกิจกรรม และเห็นว่าบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นไม่ยากจนเกินไป ซึ่งจะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเครียดขึ้น หากนักเรียนมีความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนจะสามารถนำความสามารถ ที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในขณะที่เดียวกันจะมีความเพลิดเพลิน สนใจ และทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีความหมาย

การให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายนี้ มิได้หมายความว่า จะสร้างความเกียจคร้านให้นักเรียน หรือทำให้นักเรียนขาดความเอาใจใส่ต่อบทเรียนแต่อย่างใด การที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน และไม่มี ความเครียดนั้น

เนื่องจากครูส่วนมากมีความเห็นว่า การที่ร่างกายเกิดความเครียด และความเบื่อหน่ายย่อมทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด ดังนั้นจึงให้การผ่อนคลายความเครียดโดยการฝึกสมาธิ การใช้เสียงดนตรี และการจัดความกล้ว

2. การเรียนภาษาโดยธรรมชาติ และโดยกฎเกณฑ์ ในการเรียนภาษานั้นถ้าเรียนโดยใช้จิตสำนึกหรือเรียนโดยรู้ตัว โดยเน้นรูปแบบหรือความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์แก่ผู้เรียน ผู้เรียนย่อมจะต้องคอยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ ที่เรียนอยู่ตลอดเวลา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของผู้เรียนเป็นไปได้ไม่เต็มที่และคล่องตัวเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังจะทำให้การเรียนภาษาน่าเบื่อหน่าย และเกิดความกังวลใจในการเรียนอีกด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนเรียนภาษาโดยธรรมชาติ และไม่ต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางภาษามากนัก ผู้เรียนจะมีความสบายใจในการสื่อสารด้วยความคิด และใช้ประสบการณ์ลองผิดลองถูกของตนเองได้มากขึ้น การสอนแบบชี้นั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างเป็นธรรมชาติได้มากขึ้น ภายใต้บรรยากาศของห้องเรียนที่เร้าใจเป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียด เช่น การใช้สมาธิ การฝึกกายบริหาร การฟังจังหวะ และเสียงเพลง เป็นต้น

3. การใช้ปฏิสัมพันธ์ การทำกิจกรรมร่วมกันโดยเฉพาะในการสนทนา การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมุติ และการแสดงต่าง ๆ จะช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนได้ดี ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงความสามารถในการติดต่อสื่อสารในภาษาเป้าหมายได้มากขึ้น ภายใต้สถานการณ์ และบรรยากาศที่ดี มีผู้สอนที่กระตือรือร้น บทบาทของครูจะทำหน้าที่ผู้ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง

สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ น่าจะมาจากการที่ใช้ห้องเรียนที่ดึงดูดใจเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน มีครูที่กระตือรือร้น สามารถใช้อุปกรณ์ ทำทางที่เร้าใจให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีโอกาสคลายความเครียด และใช้ห้องเรียนที่มีบรรยากาศเหมือนห้องนั่งเล่น โดยผู้สอนสามารถจัดห้องเรียนในแบบต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม (Stevick. 1976 : 235)

แบนครอฟท์ (Bancroft. 1984) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบชี้นั้น มีจุดเน้นที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. ผู้เรียนควรเรียนภาษาต่างประเทศ โดยการได้ฟังจนเกิดความเข้าใจ แล้วจึงอ่านและเขียน
2. การเรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง ควรเน้นที่ใช้ความสามารถในการสื่อสาร ตามสภาพที่เป็นจริง
3. ผู้เรียนควรได้รับภาษาโดยภาพรวม ก่อนได้รับการสอนเป็นจุดย่อย ๆ
4. พยายามให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้สมองซีกขวา คือ ค่อย ๆ ให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจก่อนที่จะใช้ภาษา

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 91-98) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการสอนแบบชี้นะว่ามีหลักสำคัญ 8 ประการ ดังนี้

1. เน้นการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ
2. นักเรียนได้เรียนจากสภาพแวดล้อมที่ครูจัดไว้
3. บรรยายภาคในห้องเรียนชักชวนให้ผู้เรียนอยากเรียน
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างมโนภาพเกี่ยวกับบทเรียน
5. มีการเลือกลักษณะเด่นของบทเรียนมาสร้างบรรยากาศการเรียน
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน
7. มีการใช้เพลงประกอบบทเรียน
8. มีกิจกรรมเสริม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า หลักสำคัญของการสอนแบบชี้นะ คือ ต้องมีการสร้างบรรยากาศห้องเรียน ให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด โดยใช้หลักของศิลปะ คือ เสียงดนตรี และรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้จินตนาการ รวบรวมสมมติใช้ความคิดอย่างเต็มที่ และแสดงความสามารถทางภาษาได้เป็นอย่างดี

4. การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบชี้นะ เนื่องจากวิธีการสอนแบบชี้นะเป็นวิธีการสอนที่ได้รับความนิยม จึงมีผู้นำไปปรับปรุงใช้ ให้เหมาะกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น แบบครอฟท์ (Bancroft. 1978 : 172 - 175) ได้กล่าวว่า การนำวิธีการสอนแบบชี้นะไปใช้ในการสอนนั้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่สามารถที่จะนำวิธีการโดยตรงไปใช้กับสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปในโรงเรียนได้ เพราะในแต่ละคาบเรียนของห้องเรียนทั่วไป มีเวลาเพียงประมาณ 50 นาทีเท่านั้น และไม่สามารถจัดคาบเรียนภาษาอังกฤษ ติดต่อกันถึงครึ่งละ 4 ชั่วโมงได้ จึงสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีการสอนที่เหมาะสม ให้เหมาะกับครู นักเรียนและสถานการณ์การเรียนการสอนในประเทศนั้น ๆ แต่องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ที่ยังใช้อยู่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ

4.1 การจัดห้องเรียนที่ดึงดูดใจ มีบรรยากาศน่าเรียน

4.2 การมีบุคลิกต้องแคล่วของครูผู้สอน ที่สามารถแสดงบทบาทตามเนื้อเรื่อง เพื่อจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนได้ตามสมควร

4.3 การผ่อนคลายความเครียดของนักเรียน เช่น การออกกำลังกาย การฝึกให้มีสมาธิ การเสนอบทเรียนโดยมีการเปิดเพลงประกอบเบา ๆ การสร้างจินตนาการไปตามเรื่องที่ครูอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้การเรียนภาษาในรัฐเทกซัส ไม่ใช้การเปิดเพลงประกอบเลย แต่ใช้การเคาะจังหวะแทนเท่านั้น ก็ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

นอกจากนี้ แบบครอฟท์ ยังได้นำวิธีการสอนแบบชี้แนะไปใช้ประเทศสหรัฐอเมริกา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทเรียน จำนวนนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และลำดับขั้นการสอนดังนี้

1. บทเรียนที่ใช้ในการสอน เป็นต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม กับสภาพของแต่ละท้องถิ่น

2. ควรวัดคั่นนวัตกรรม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้ ประกอบด้วย

3. จำนวนนักเรียนที่แต่เดิมมี 12 คน แต่สภาพความเป็นจริงแล้ว จำนวน นักเรียนมีมากกว่านั้น คือ มีประมาณ 25 - 50 คน จึงควรจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย

4. การใช้เก้าอี้หมวกที่หุหรว มีหมอนอิง หรือพนักพิงศีรษะ สำหรับผู้นั่งนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยากในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไป เนื่องจากเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย มาก แม้แต่ในโรงเรียนใหม่ ๆ ในสหรัฐอเมริกา ก็ไม่สามารถทำได้ ดังนั้นจึงควรเปลี่ยนมา ใช้เก้าอี้ที่มีพนักพิงธรรมดา ที่เหมาะกับบุคลิกของนักเรียน หรืออาจจะใช้เก้าอี้ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปในโรงเรียน หรืออาจจะให้นักเรียนนั่งเรียนกับพื้นห้องเรียนอย่างสบาย ๆ ก็ได้

5. การผ่อนคลายความเครียด ในการผ่อนคลายความเครียดนั้น

แบบครอฟท์ได้เสนอการผ่อนคลายความเครียดของ ชัลท์ (Bancroft. 1978 : 173 - 175 ; อ้างอิงมาจาก Shult: 1969) ที่ได้จัดแปลงการผ่อนคลายความเครียดให้ง่ายขึ้น โดยการ หายใจเข้าออกครั้งละ 2 วินาที เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหายใจอย่างสม่ำเสมอ ในการบรรเทา ความเหนื่อยล้า และความเครียดในสหรัฐอเมริกา จะใช้การผ่อนคลายความเครียด ทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ โดยการให้คำแนะนำในการเรียนในด้านบวกแก่นักเรียนในช่วง 10 - 15 นาทีก่อนจะเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสงบ และทำจิตใจให้ว่างเพื่อที่รับความรู้ ใหม่ได้อย่างเต็มที่ และยังเป็นการสร้างความสนใจทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ในการให้นักเรียน ผ่อนคลายความเครียดในห้องเรียนยังประกอบด้วย การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น ในการทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการ เรียนรู้ที่ผลิตผลิต ย่อมทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เมื่อนักเรียนได้ ผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย เตรียมสมาธิ และเตรียมความพร้อมที่จะเรียนแล้ว นักเรียนก็พร้อมที่จะเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี สำหรับการ ผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย การฝึกสมาธิ และการระลึกถึงการเรียนรู้เดิมที่ ประทับใจ มีรายละเอียดดังนี้ (Bancroft 1976 : 175)

การผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย โดยใช้เวลา 3-5 นาที ให้นักเรียนยืน ข้างเก้าอี้ และปฏิบัติดังนี้

5.5.1 ยึดและกางแขน ในขณะที่นักเรียนยืนข้างเก้าอี้ให้ยื่นแขนซ้ายสลับกับแขนข้างขวา ยื่นออกให้มากที่สุด ถ้าสลับกันข้างละ 2-3 วินาที

5.5.2 นวดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย คือ การแบ่งร่างกายออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนเท้า น่อง ขาอ่อน กล้ามเนื้อท้องส่วนล่าง กล้ามเนื้อท้องส่วนบน และส่วนอก แล้วนวดจากส่วนล่างขึ้นมาถึงส่วนบน และนวดจากส่วนบนลงส่วนล่างสลับกันไป

5.5.3 การบริหารส่วนศีรษะ คอ และไหล่ ได้แก่ การเอียง คอสลับซ้ายขวา แล้วยื่นคางออกไปข้างหน้าให้มากที่สุด จากนั้นให้นักเรียนยืนศีรษะไปด้านหลังและก้มหน้าลงจนคางจรดอก ขณะเดียวกันก็ยกไหล่และยืดไหล่ไปด้านหลัง ให้มากที่สุดสลับกับทำยืนปกติ

5.5.4 การบิดตัว คือการยืนตรงแขนชิดลำตัว โกงตัวไปด้านข้าง และลดแขนซ้ายลงให้ต่ำกว่าระดับเข่า ให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยืนในท่าปกติแล้วเปลี่ยนไป โกงตัวด้านขวาในลักษณะเดียวกัน สลับกันไปเรื่อย ๆ

5.5.5 การหายใจแบบโยคะ เป็นการหายใจลึก ๆ แขนงท้องให้มากที่สุด ซึ่งถือเป็นการทำให้ปอดว่างด้วย จากนั้นเริ่มหายใจเข้าช้า ๆ ให้เต็มช่องท้องและปอดเท่าที่สามารถ จะทำให้เคลื่อนไหวคล้ายคลื่นจากช่องท้องขึ้นมาจนหายใจ เข้าได้อย่างเต็มที่ (จนส่วนอกขยายและยกไหล่เล็กน้อย) เมื่อหายใจเข้าอย่างเต็มที่แล้วให้หยุดการหายใจไว้ชั่ววินาทีหนึ่ง จึงยกไหล่ลง หายใจออกช้า ๆ ยึดตัวขึ้นเพื่อให้ร่างกายสบาย แขนงท้องให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้อีกเพื่อได้อากาศออกจากปอดให้หมด หายใจเข้าและหายใจออกตามวิธีการนี้ไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลาการฝึกชั้นตอนนี้ ซึ่งประโยชน์ของการฝึกวิธีนี้ จะทำให้นักเรียนมีจิตใจสงบขึ้น

ในการฝึกสมาธิ ใช้เวลา 3-5 นาที มีแบบการฝึกจิตหลาย ๆ แบบที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกสมาธิของนักเรียน หลังจากที่ได้ผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายแล้ว เช่น การใช้การฝึกโดยวิธีที่เรียกว่า การสร้างจินตนาการ ซึ่งเป็นการให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูอ่าน และสร้างจินตนาการไปตามเรื่องนั้น ครูจะพูดและหยุดเป็นช่วง ๆ ตามจังหวะการหายใจของนักเรียน เมื่อจบเรื่องแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีจิตใจสงบและเกิดความรู้สึกที่พอใจ

การระลึกถึงการเรียนรู้ที่ประทับใจ ใช้เวลา 3-5 นาที จุดมุ่งหมายของการฝึกนี้จะเป็นการย้ำหรือนำความตื่นเต้น ความรู้สึก และความสมารถที่นักเรียนมีอยู่แล้วออกมาใช้ เช่น จากการที่นักเรียนฟังเรื่องราว หรือนิทานก่อนนอน วิธีการนี้เป็นการใช้หลักจิตวิทยาของกลุ่มเกสคอดท์ ที่ใช้ข้อบังคับของการใช้ประสบการณ์เดิม จากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการหยั่งเห็น ประสบการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม

ลำดับขั้นของการสอน ที่ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน ภาษามือดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนบทเรียนเดิม โดยให้การสนทนากับนักเรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว ให้นักเรียนเล่าเรื่องนั้น ๆ สรุปเนื้อเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ หรือแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูให้นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษา ครูเปิดเพลงบรรเลงให้นักเรียนฟังเบา ๆ พร้อมกับอธิบายคำศัพท์ จำนวนที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง โดยใช้อุปกรณ์ บริบทของคำศัพท์ ท่าทางของครู และแปลเป็นภาษาแม่ตามที่เห็นสมควร และครูอ่านบทเรียนให้นักเรียนฟัง นักเรียนดูบทเรียนและอ่านตามในใจ

ขั้นที่ 3 เสริมความจำ มีวิธีการดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิ ให้นักเรียนหายใจเข้าออกลึก ๆ เป็นจังหวะพร้อมกันทั้งกลุ่ม เป็นวิธีการแบบโยคะที่เรียกว่าการหายใจแบบนับแปด ซึ่งหมายถึงการหายใจเข้า 2 วินาที หยุดชะงัก 4 วินาที และหายใจออก 2 วินาที แล้วครูอ่านบทเรียนเพื่อให้นักเรียนสร้างจินตนาการไปตามเรื่องที่ครูอ่านโดยใช้ระดับเสียง 3 ระดับ คือ เสียงเน้นหนัก ปานกลางและเบา ในการอ่านนั้นครูแปลเป็นภาษาแม่ 2 วินาที อ่านประโยค 4 วินาที หยุดพัก 2 วินาที สลับไปเรื่อย ๆ เป็นจังหวะสอดคล้องกับการหายใจเป็นจังหวะของนักเรียน

2. ให้นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ หลังจากฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิแล้ว จากนั้นนักเรียนสามารถเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ

3. ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย และเล่นเกมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมเสริม

ขั้นที่ 4 ประเมินผล ครูประเมินผลโดยการซักถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ มีการให้อภิปรายกลุ่มย่อย เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ให้นักเรียนเล่าเรื่องสั้น ๆ โดยครูจะถามคำถามนำ และครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำถูกต้อง หากนักเรียนทำผิดครูจะให้การแก้ไขแบบไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่าการผิดความผิดนั้น

5. ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบชีแนะ

วันที่ ศิริมาลา (2529 : 24) กล่าวว่าประโยชน์ของวิธีการสอนแบบชีแนะ คือ

5.1 นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ในบทเรียนได้ถึง 90%

5.2 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ใหม่ได้ ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสามารถให้ความหมายได้อย่างถูกต้อง เช่น การนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

5.3 นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาที่ไม่เคยอ่านมาก่อน และไม่มีในแบบเรียนได้

5.4 นักเรียนอาจจะพูดผิดในบางครั้ง แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารของนักเรียน

5.5 การออกเสียงของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ เพราะนักเรียนได้ฟังสำเนียงจากเทปเจ้าของภาษา และจากผู้สอนอีกหลายครั้ง

5.6 นักเรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษาติดต่อกับผู้อื่น

5.7 นักเรียนจะมีความต้องการ ที่จะเรียนภาษาต่อไปอีกเรื่อย ๆ

อัญรติ จิตต์โสภา (2536 :25-26) ได้สรุปว่าถึงแม้การสอนแบบซีแนะจะมีส่วนดีที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนอย่างสบาย กล้าใช้ภาษา และมีความจำดีขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

× ข้อดี

1. นักเรียนมีโอกาสได้ผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกายและอารมณ์ เนื่องจากมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนั่งสบายๆ บนเก้าอี้ รวมทั้งมีการให้ผู้เรียนฟังดนตรี และเปลี่ยนอิริยาบถได้

2. ผู้เรียนมีความขลาดกลัวหรือหวาดระแวงน้อยลง อันเนื่องมาจากได้รับการผ่อนคลายความเครียด และผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษาของผู้เรียนแบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกตัว ทำให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษา

3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจากสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ครูจัด และตกแต่งไว้รวมทั้งการเรียนรู้วัฒนธรรมจากบรรยากาศเหล่านี้ไปในตัวด้วย

× ข้อจำกัด

1. การสอนแบบซีแนะเหมาะกับนักเรียนกลุ่มเล็ก เพราะครูต้องสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนอย่างทั่วถึง แต่สภาพความเป็นจริงผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมาก ครูจึงจำเป็นต้องปรับผู้เรียนให้นั่งเป็นกลุ่ม

2. ผู้สอนต้องมีความชำนาญ ความอดทน และความสามารถสูง เพื่อสร้างบรรยากาศ และชักจูงให้ผู้เรียนมีความพร้อม และความสนใจ

3. วิธีการสอนแบบซีแนะนี้ มุ่งเน้นที่จะให้ผู้เรียนมีความสบายใจ กล้าใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย จึงอาจมีส่วนทำให้ผู้เรียนอ่อนทางด้านไวยากรณ์ไปบ้าง ผู้สอนจึงต้องพยายามหาโอกาส และวิธีที่จะสอนไวยากรณ์แทรกไปด้วย โดยที่จะต้องไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดหรือเบื่อหน่าย

× จากประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบซีแนะ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าที่ดีขึ้นแล้ว ยังทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในการที่จะใช้ภาษา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาคำประเทศอีกด้วย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบซีแนะ

กาเลียนโด (Caliendo. 1991 : 3653-A) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบซีแนะ พบว่าการสอนที่ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ความเครียด และรับรู้อารมณ์เมื่อมีความพร้อมหรือรับรู้อารมณ์ และใช้ภาษาตามธรรมชาติ จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ดีกว่าการสอนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังพบว่าการสอนแบบซีแนะ ที่เอื้อให้ผู้เรียนคลายความเครียดทางสมอง และสร้างความตื่นตัวของสมอง จะส่งผลให้การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น

โมเรโน-มอนตาลโว (Moreno-Montalvo. 1988 : 84-A) ได้เปรียบเทียบผล การเรียนภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับวิทยาลัยในประเทศเปรูโค โดยกลุ่ม ควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีผสมผสาน ระหว่างการสอนแบบฟัง - พูด กับ การสอน ที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษา และกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีแบบซีแนะ โดยเน้นที่ การใช้จิตวิทยาเป็นหลัก ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซีแนะ มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟัง - พูด มีแรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ดู-แบ็บค็อก (Du-Babcock. 1986 : 2926-A) ได้ศึกษา เปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และความเข้าใจในวัฒนธรรม ของผู้อพยพจากประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแอฟริกา โดยเปรียบเทียบก่อน การสอน และภายหลังการสอน 8 สัปดาห์ พบว่า กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มที่ได้รับการสอน แบบซีแนะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนตามปกติ นอกจากนี้ยังพบว่า การสอนแบบซีแนะยังช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์มากขึ้นด้วย

การ์เซีย (Garcia. 1985 : 401-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผล การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประถมศึกษาชาวเม็กซิโก ซึ่งมีผลการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสุขภาพจิต และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการสอนก่อน เรียนและหลังเรียน ทำกิจกรรมหลังจากจบบทเรียน ทำเช่นนี้ทุก ๆ วัน ๆ ละ 60 นาที เป็น เวลา 2 สัปดาห์ แล้วจึงให้ทดสอบหลังเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนจากกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาทำการสัมภาษณ์เพื่อพัฒนาการ ผลการวิจัยได้สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมี ผลการเรียนดีขึ้น เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น และมีความเข้าใจดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นด้วย

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย วัชนี ศิริมาลา ได้ทำการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนอกจากนี้ อัญชลี จิตต์โสภา ได้เปรียบเทียบความเข้าใจ ในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะ ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์

1. ความหมายของการปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

ธีบัท และเคลลีย์ (Thibaut and Kelley, 1959 : 1) อธิบายความหมาย ของปฏิสัมพันธ์ว่า “ปฏิสัมพันธ์” หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง อย่างใดออกมา ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของอีกคนหนึ่ง พฤติกรรมที่แสดงออกนี้ อาจเป็นการสื่อสารที่ใช้คำพูด หรือการกระทำก็ได้

วัตสัน และ ฮิลล์ (Watson and Hill, 1984 : 88) ได้กล่าวถึงความหมาย ของปฏิสัมพันธ์ว่า เป็นการกระทำหรือการสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือ ระหว่างกลุ่มสังคมตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป โดยการกระทำหรือการสื่อสารนั้น อาจเป็น พฤติกรรมที่ไร้วาจา หรือพฤติกรรมที่ไม่ไร้วาจาก็ได้

จากคำจำกัดความดังกล่าว ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองขึ้นไป มีความสัมพันธ์กัน และได้แสดงพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของกันและกัน พฤติกรรมดังกล่าวนี้อาจจะเป็นการสื่อสารทางวาจา หรือการกระทำก็ได้

2. บรรยากาศที่เหมาะสมของการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

บรรยากาศ หมายถึง ภาวะทางอารมณ์ทั่ว ๆ ไป ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลในกลุ่มที่มีการพบปะเผชิญหน้ากันอยู่เสมอ ๆ และเป็นสิ่งที่จะแสดงถึงการยอมรับซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและความ ต้องการของแต่ละคน บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นลักษณะของขวัญหรือกำลังใจ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ของครูและนักเรียน ในด้านการเป็นมิตรต่อการร่วมมือกัน และความ เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ลอเรนซ์ (Lawrenz, 1976) ได้สรุปความหมายและขอบข่าย ของบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นสภาพทางจิตและสังคม ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมของ

ครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมที่ครูแสดงออกในชั้นเรียนนั้น มักจะมีเป้าหมายอยู่ที่ตัวนักเรียนโดยตรง พฤติกรรมของครูกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ในทางปฏิบัติจึงมักจะถือเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองนั้น มีผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า เกิดจากอิทธิพลของครูเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บรรยากาศในชั้นเรียนโดยทั่ว ๆ ไป จึงได้แก่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นหลักสำคัญการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้กระทำอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ประเภท หรือรูปแบบของบรรยากาศในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ของบรรยากาศในชั้นเรียนกับคุณสมบัติต่าง ๆ ของผู้เรียนรวมทั้งการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อเป้าหมายอย่างที่ต้องการให้มีขึ้นในตัวผู้เรียน

เกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน เลวินและคนอื่น ๆ (ธีรวัดน์ นิจนตร. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Lewin and others. 1959) ได้ทดลองศึกษาโดยสร้างบรรยากาศขึ้นสามแบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบอิตาเลียนและแบบปล่อยปละละเลย หลังจากนั้นจึงมีบุคคลและกลุ่มคนต่าง ๆ ได้จัดรูปแบบของบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ตามหลักเกณฑ์และแนวคิดของแต่ละคน วิทฮอลล์ (ธีรวัดน์ นิจนตร. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Withall. 1951) ได้แบ่งบรรยากาศในชั้นเรียนออกเป็น 2 แบบ คือ แบบที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง และแบบที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แฟลนเคอร์ธ (ธีรวัดน์ นิจนตร. 2528 : อ้างอิงมาจาก Flanders. 1959) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของครู แล้วจัดแบ่งออกเป็นอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม อย่างไรก็ตามรูปแบบต่าง ๆ ของบรรยากาศในชั้นเรียนที่กล่าวมานี้ พอจะจัดเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ บรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยมาก กับบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยน้อย บรรยากาศแบบแรก เกิดจากการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเป็นมิตร ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นกันเองไม่มีการข่มขู่บังคับ หรือลงโทษอย่างรุนแรง มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกตามความถนัด และความสนใจของแต่ละคนครูจะไม่ตามใจเด็กหรือเข้มงวดเกินไป แต่จะปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างยุติธรรมและมีเหตุผลไม่ใช้อารมณ์เป็นเครื่องตัดสิน ส่วนบรรยากาศประเภทหลัง จะมีลักษณะตรงกันข้าม คือครูยึดตัวเองเป็นหลัก มีการข่มขู่บังคับให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยไม่ชี้แจงเหตุผล เมื่อมีความขัดแย้งก็ตัดสินด้วยอารมณ์ หรือกฎเกณฑ์ที่ตนเองพอใจ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

จากผลการศึกษาค้นคว้า ของบุคคลและคณะบุคคลต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ชี้ให้เห็นตรงกันว่า บรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยมาก มีผลดีต่อการเรียนรู้บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยที่ดีของผู้เรียนหลายประการ ดังเช่น

วิทฮอลล์และเลวิส (Withall and Lewis. 1971 : 42 - 43) ได้ทดลองให้เด็กนักเรียนเรียนเนื้อหาเดียวกัน แต่สร้างบรรยากาศให้ต่างกัน พบว่าเด็กในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตย ครูสนใจนักเรียนเป็นอันดับแรก เน้นให้เด็กได้แสดงบทบาทต่าง ๆ และลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อย สามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ ส่วนนักเรียนในชั้นเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางจะทำอะไรไม่ค่อยถนัด มีความวิตกกังวลสูง เนื่องจากครูชอบออกคำสั่ง และคอยบงการให้นักเรียนทำตามอยู่เสมอ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ถอยหนีเฉื่อยชาในด้านการเรียน แต่จะก้าวร้าวและเป็นปฏิปักษ์กับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน รวมทั้งมีความสับสนทางอารมณ์ด้วย

ฮาร์ริงตัน ทัมมิงเจอร์ (2523:18-22) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ครูสร้างบรรยากาศให้นักเรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูล และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
2. ถ้าครูจัดให้มีการแข่งขันควรตั้งรางวัลไว้ เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นยิ่งขึ้น
3. ครูควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีในการเรียน การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การจัดบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้อง และตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่ไว้วิธีสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีส่วนช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดี และความรู้สึกรับรู้ปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีความวิตกกังวลน้อยลง และสามารถทุ่มเทความสนใจแก่บทเรียนได้เต็มที่

จากแนวคิดเหล่านี้จะเห็นว่า การเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม ที่ควรจะเกิดขึ้นในห้องเรียนก็คือ นักเรียนมีพฤติกรรมมากกว่าครู ครูจะมีบทบาทในการพูด ไม่ว่าจะเป็นการบรรยายหรือการออกคำสั่งน้อยลง แต่ใช้คำพูดที่เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี เช่น พูดเสริมกำลังใจ ตั้งคำถามที่น่าสนใจให้มากขึ้น นักเรียนจะมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีครูเป็นผู้สังเกตการณ์หรือให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อจำเป็น

3. บรรยายภาพการเรียนการสอน มีปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษา หรือการจัดการอบรมมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ กระบวนการผลิต ผู้เรียนให้มีความรู้เจตคติและทักษะ ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน และชีวิตประจำวันได้ สถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยฝึกอบรมจะทำหน้าที่ที่ได้สมบูรณ์ขึ้นกับผู้สอน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของการจัดการเรียนการสอน หรือกล่าวได้ว่า หน้าที่หลักของผู้สอนคือ การสอน ซึ่งการสอนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การสอนเป็นศาสตร์ เพราะ นักการศึกษา นักจิตวิทยาการศึกษาได้รวบรวมความรู้ไว้เป็นเรื่องราว และจัดระบบระเบียบ เขียนเป็นทฤษฎี หลักการ มโนคติของครูผู้สอนต่าง ๆ ไว้ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอน หลักการจัดการเรียนการสอน-วิธีสอน ตลอดจนเทคนิคการสอนต่าง ๆ ซึ่งสามารถถ่ายทอดและฝึกหัดกันจนเป็นทักษะได้ การสอนเป็นศิลป์ เพราะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคนในการถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนรู้วิธีการถ่ายทอด มีความรู้ รู้เทคนิคการถ่ายทอด แต่ผู้สอนจะสามารถใช้วิธีและเทคนิคให้น่าสนใจเป็นที่ประทับใจต่อผู้เรียนอย่างไร นั่นคือ ศิลปะทางการสอน เช่น ในการสอนด้วยวิธีบรรยาย ผู้สอนที่มีศิลปะจะสามารถถ่ายทอดโดยใช้น้ำเสียง ภาษาท่าทาง ตลอดจนภาษาที่ใช้ง่ายต่อการเข้าใจ กระชับ ชัดเจน ตลอดจนการยกตัวอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นเทคนิค หรือกลเม็ดของการสอน ด้วยวิธีบรรยาย หรือเรียกว่าเป็นศิลปะการสอน การสอนจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ คือ ผู้สอนที่มีศิลปะในการนำศาสตร์การสอนไปใช้ในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอน

กู๊ด (Good.1973 : 589) ได้ให้ความหมาย ของประสิทธิภาพการสอน ว่าเป็นการใช้แผนการสอน หรือวิธีสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

ฮารมอนด์ เทียนพิทักษ์ (2528 : 5) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการสอนทำนองเดียวกับ กู๊ด (Good) คือ เป็นกระบวนการสอนและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่จัดขึ้น เพื่อทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามวัตถุประสงค์ทั้งทางด้านวิชาการและบุคลิกลักษณะในการจัดการเรียนการสอน ความมุ่งหวังหลัก คือ ทำอย่างไรจะทำให้เกิดประสิทธิภาพทางการสอนได้ จึงได้มีนักการศึกษาพยายามศึกษาตัวแปร ที่เป็นสาเหตุในการศึกษาเรื่องนี้พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อประสิทธิภาพการสอน คือ บุคลิกลักษณะของผู้สอน ความสนใจเชิงวิชาการ บรรยายภาคในการเรียนการสอน เจตคติของผู้สอนต่อผู้เรียน และสมรรถภาพในการใช้สื่อการสอน (ประโยชน์ กุปต์กาญจกุล 2532 : 132) จากตัวแปรเชิงสาเหตุดังกล่าวข้างต้น พบตัวแปรสำคัญตัวหนึ่งที่สำคัญและน่าสนใจ คือ บรรยายภาคการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ประกอบด้วย บรรยายภาคหรือสภาพการณ์ ที่ผู้สอนพยายามสร้างขึ้น เพื่อให้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ การสอนนั้นจะมีวิธีการสร้างอย่างไร สร้างยากหรือง่ายเพียงใด ผู้ใดเป็นผู้สร้าง ควรสร้าง เมื่อใด สิ่งเหล่านี้ นักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศ ได้ศึกษากันคว้าไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวคิดแนวทาง แก่ผู้บริหารการศึกษาและผู้สอนได้ใช้เป็นหลัก ในการจัดการสร้าง บรรยากาศการเรียนการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน บรรยากาศที่ดี อาจส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดี มีความตั้งใจ ใช้เวลาในการเรียนเต็มที่ในการกลับกัน บรรยากาศที่ไม่เหมาะสมจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจ และ อาจมีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้สอน ต่อสถาบันได้ บรรยากาศการเรียนการสอน โดยเน้นใน ชั้นเรียนเป็นตัวแปรสำคัญ ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) บรรยากาศทาง กายภาพ 2) บรรยากาศทางจิตใจ

1. บรรยากาศทางกายภาพ การสร้างบรรยากาศทางกายภาพ หรือ บรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีของห้องเรียนมีผลต่อการสอนการเรียน และต่อเจตคติที่ดีของผู้เรียน

ลักษณะของห้องเรียนมีบรรยากาศทางกายภาพเหมาะสมควรเป็นดังนี้

1.1 ห้องเรียนมีสีฉ่ำหน้าดู และเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี และ สร้างพอเหมาะ ปราศจากเสียงรบกวน และมีขนาดกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

1.2 ห้องเรียนควรมีบรรยากาศ ความเป็นอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท

1.3 ห้องเรียนต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย

1.4 สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น กระดาน จอ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สามารถเคลื่อนไหวได้ และสามารถดัดแปลงให้ เอื้ออำนวยต่อการสอน และการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้

1.5 การจัดเตรียมห้องเรียนให้พร้อม ต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสม ต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่าง เช่น เหมาะต่อวิธีสอนโดยกระบวนการ กลุ่ม วิธีบรรยาย และวิธีการแสดงละคร เป็นต้น

สำหรับการจัดโต๊ะในห้องเรียน เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางการเรียน การจัดโต๊ะเรียนทำได้หลายแบบขึ้นอยู่กับผู้สอนจะยึดวิธีสอนแบบใดเป็นหลัก เช่น จัดโต๊ะเรียนเพื่อเรียนแบบบรรยาย แบบสาธิต แบบประชุมกลุ่มย่อย หรือกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการจัดโต๊ะเรียนควรคำนึงถึง 1) จำนวนนักเรียน 2) สภาพของห้องเรียน 3) ความสามารถของนักเรียน 4) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน

การจัดโต๊ะเรียนแบบต่าง ๆ

ก. การจัดโต๊ะเรียนแบบธรรมดา เป็นการจัดโต๊ะเรียนแถวหันเข้าหากระดานหน้าชั้นเรียนเหมาะกับการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เช่น ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย แบบสาธิตประกอบการบรรยาย ห้องเรียน แบบนี้นั้นความเข้มงวด ระเบียบวินัย และเน้นบรรยากาศที่เรียบ

ข. การจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นการจัดโต๊ะเรียนเพื่อให้ผู้เรียนในกลุ่มเดียวกัน นั่งหันหน้าเข้าหากัน ซึ่งกลุ่มย่อยอาจประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 4-8 คน การจัดแบบนี้เป็นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เช่น ใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม แบบอภิปรายกลุ่มย่อย แบบปฏิบัติการทดลอง เป็นต้น การจัดตั้งแบบนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและกัน สร้างความคุ้นเคยกันและกัน ตลอดจนศึกษาหาความรู้ โดยใช้กระบวนการหาความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

ค. การจัดโต๊ะเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการจัดโต๊ะเรียนแตกต่างจากแบบธรรมดา คือ จัดเป็นรูปอักษรต่าง ๆ เช่น รูปตัว U ตัว T ตัว O ตัว I รูปวงรี หรือรูป □ เป็นต้น หรืออาจจัดแบบคละกันเป็นกลุ่มบ้าง เรียงแถวบ้าง เป็นรูปตัวอักษรบ้าง เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการสอน ไม่ให้เกิดความซ้ำซากจำเจ การจัดห้องเรียนแบบนี้อาจเน้นผู้สอนหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ เป็นวิธีจัดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้หันหน้าหรือเผชิญหน้ากัน เมื่อทำงานพร้อมกัน ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน

2. บรรยากาศทางจิตใจ หรือบรรยากาศทางจิตวิทยา มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะการเรียนการสอน จะดำเนินอย่างมีชีวิตชีวาและราบรื่นนั้น ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้สอนกับผู้เรียนต้องมีความสัมพันธ์กัน และมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีการหวาดระแวงกัน ปราศจากการดิและวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบหรือทางไม่ดี เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือกันและกัน ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกัน บรรยากาศทางจิตใจมีดังนี้

2.1 บรรยากาศความคุ้นเคยหรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
บรรยากาศดังกล่าวนี้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันสร้าง ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ก. บุคลิกภาพของผู้สอน ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การแต่งกายสุภาพและสะอาด มีอารมณ์ขัน ท่าทางเหมาะสม การใช้คำพูดเหมาะสม และมีน้ำเสียงน่าฟัง สิ่งเหล่านี้เป็นการเร้าใจ และดึงดูดความสนใจผู้เรียน

ข. พฤติกรรมการสอนของผู้สอน เป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตัวเอง ค้นคว้าด้วยตัวเอง เปิดโอกาสให้ซักถาม ได้แย้งและถามคำถามหรือการสอนที่ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งจะช่วยให้ห้องเรียนดำเนินการเรียนการสอนด้วยความสนุกและมีชีวิตชีวา

ค. พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างบรรยากาศอย่างมาก คือ การเข้าร่วมกิจกรรม ที่ผู้สอนกำหนดหรือแนะนำอย่างเต็มที่ โดยปลอดจากการวิพากษ์วิจารณ์ผู้เรียนกับผู้เรียนรู้จักกัน กันเคยกัน และมีความไว้วางใจกันและกัน มีการตอบคำถามผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน มีการถามคำถาม ตลอดจนการโต้แย้งกับผู้สอนและผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและถูกต้องตามกาลเทศะ

บรรยากาศความคุ้นเคยจะเกิดขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอน และพฤติกรรมการสอนของผู้สอน เช่น การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ค้นคว้าร่วมกัน และใช้กระบวนการหาความรู้ด้วยตนเอง หรือการใช้ทักษะกระบวนการหาความรู้

ตัวอย่างบรรยากาศในชั้นเรียนแบบต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ในการจัดการเรียนการสอน

1. แบบประชาธิปไตย
2. แบบเผด็จการ
3. แบบตามสบาย

2.2 บรรยากาศที่เป็นอิสระ คือ บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการค้นหาคำตอบและเน้นการทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ตลอดจนประสานความคิดร่วมกันเป็นบรรยากาศที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา และสนุกสนาน จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อวิชาหรือเรื่องที่เรียน อีกทั้งเป็นการพัฒนาจิตใจ ความเป็นนักวิทยาศาสตร์ หรือเรียกว่าเป็นผู้มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ คือ มีลักษณะใจกว้าง มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ไม่เป็นผู้ยึดมั่น ถือมั่นในความคิดของตนเป็นหลักอย่างเดียว

2.3 บรรยากาศที่ท้าทาย คือ บรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจ ติดตาม ค้นคว้าศึกษา เช่น การถามคำถามที่ต้องใช้ความคิด การค้นคว้า การถามเรื่องราวทันสมัย ทันเหตุการณ์ของประเทศ และของโลก การให้ทำงานที่ยากและซับซ้อนหรือที่ต้องอาศัยความพยายามในการค้นหา และทำให้สำเร็จ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศแข่งขันกันระหว่างบุคคล หรือระหว่างกลุ่ม เป็นต้น

2.4 บรรยายภาพของการยอมรับนับถือ คือ บรรยายภาพที่ผู้เรียนยอมรับนับถือผู้สอนในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้ และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหา และกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ คือ มีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทั้งในการทำงานและในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังเป็นบรรยายภาพที่ผู้สอนจะต้องยอมรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ทักษะแตกต่างกัน โดยยอมรับในคุณค่าของผู้เรียนแต่ละคน และนำคุณค่า หรือความสามารถของแต่ละคนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำความสามารถที่แตกต่างกัน มาประสานสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์ เกิดมรรคเกิดผลอันพึงจะได้ เป็นบรรยายภาพที่ผู้สอนต้องเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้ แต่อาจเร็วช้าต่างกัน และใช้เทคนิควิธีแตกต่างกัน ไม่มีใครโง่จนเรียนไม่ได้ และไม่มีผู้ใดฉลาดแบบเป็นเลิศจนไม่ต้องเรียน ถ้าผู้สอนสามารถสร้างบรรยายภาพดังกล่าวได้ จะทำให้ผู้เรียนพบเห็นคุณค่าของตัวเอง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

2.5 บรรยายภาพของการควบคุม เป็นบรรยายภาพที่ทำให้ผู้เรียนในห้องเรียนมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎหมาย เกณฑ์ ระเบียบวินัยของห้องเรียน และความที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนด โดยผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเอง มีความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและออกจากห้องเรียน ตลอดจนการตรงต่อเวลาในการส่งงาน มีวินัยในการประพฤติปฏิบัติในห้องเรียนอย่างเหมาะสม ทั้งด้านการแต่งกาย ภาษา ท่าทาง ตลอดจนวาจาที่ใช้มีความสุภาพและเป็นผู้มีสัมมาคารวะให้ตระหนักเสมอว่า การที่ผู้สอนมีความคุ้นเคยเป็นกันเองกับผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งดี แต่ต้องสร้างให้ผู้เรียนมีความเกรงใจ และประพฤติปฏิบัติในทางเหมาะสมทั้งกาย วาจา และใจด้วย

2.6 บรรยายภาพของการกระตุ้นความสนใจ บรรยายภาพของการกระตุ้นความสนใจ คือ ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดและผู้สอนรู้จักการให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความถี่ของการมีพฤติกรรมในทางพึงประสงค์

นักจิตวิทยาได้กล่าวถึงลักษณะทางจิตวิทยาของผู้เรียนว่า โดยปกติทุกคนมีแรงขับทางปัญญามีความอยากรู้อยากเห็น มีลักษณะเห็นตนเองสำคัญกับผู้อื่น ต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นด้วย ข้อความรู้งดงาม จึงเป็นส่วนสำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้สอนจึงมีบทบาท ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยการสร้างแรงจูงใจดังนี้

1. กระตุ้นให้เกิดแรงขับทางปัญญา เสนอสิ่งเร้าที่ท้าทายให้ผู้เรียนต้องการค้นคว้าด้วยความสนใจ
2. ปลุกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสามารถ ความถนัดของตัวเอง
3. สร้างโอกาส หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อน ๆ ด้วยกันเอง

สำหรับการเสริมแรง เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรกระทำและรู้เทคนิคในการเสริมแรง เมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ประสบความสำเร็จซึ่งหมายถึง การเสริมแรงทางบวก ที่ผู้สอนควรรู้จักเทคนิคการให้การเสริมแรง

ก. การเสริมแรงด้วยวาจา เช่น กล่าวชมว่า ดี ดีมาก เป็นความคิดที่ดี น่าสนใจ ยอดเยี่ยม เป็นต้น โดยผู้สอนต้องพูดให้ตรงกับความจริงตามสภาพที่ผู้เรียนแสดง พฤติกรรมและไม่เสริมแรงที่มากนัก จนนักเรียนเคยชินกลายเป็นเรื่องธรรมดา

ข. การเสริมแรงด้วยภาษาท่าทาง เช่น แสดงการยอมรับ โดยการพยักหน้า ยิ้มพอใจ ตั้งใจฟัง ปรบมือ การใช้สายตา แสดงความสนใจและพอใจ การสัมผัสกาย และ แสดงอาการยอมรับ เป็นต้น

ค. การเสริมแรงด้วยการให้รางวัล และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การให้วัตถุ สิ่งของ การนำผลงานมาแสดงและยกย่อง การติดป้ายประกาศเพื่อแสดงผลงาน การใช้เครื่องหมายดีเด่น เป็นต้น

ผู้สอนที่มีความเปรี๊ยะปราดทางการสอน คือ ผู้สอนที่มีศิลปะในการนำศาสตร์ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนศิลปะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างบรรยากาศ การเรียนการสอนทั้งบรรยากาศทางกายภาพและบรรยากาศทางจิตใจ ซึ่งบรรยากาศ ดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอน (พิมพ์พันธ์ เศรษฐคุปต์. 2533)

4. ปฏิสัมพันธ์ทางวาทะกับการเรียนการสอน

ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น การสอน คือ หัวใจของหลักสูตร หลักสูตรจะไม่ สมฤทธิ์ผล ถ้าปราศจากการสอนของครู ดังนั้น ครูจึงเป็นตัวจักรสำคัญที่สุด ในการนำ หลักสูตรไปใช้ (พรเพ็ญ สุวรรณเวช. 2532 - 2533 : 13-15 ; อัปสร มีสิงห์. 2534 : 12) เพราะการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความมี คุณสมบัติ และเจตคติตามที่หลักสูตรมุ่งหวังไว้ ครูจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ องค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน และเนื่องจากการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ครูกับนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอยู่ตลอดเวลา มีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน ดังนั้นองค์ประกอบในด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน และนักเรียน จะเป็นเครื่องบ่งถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่านักเรียนประสบความสำเร็จ หรือ ล้มเหลวต่อการเรียนรู้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2521 : 37) ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียน ในชั้นเรียนนั้นพบว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ในการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ พฤติกรรมทางวาทะซึ่ง บัคส์ (พรเพ็ญ สุวรรณเวช. 2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก Budd. n.d. : 104) ได้ให้ความเห็นว่าประมาณร้อยละ 60 ของเวลาในชั้นเรียน เป็นเวลา

ของพฤติกรรมทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนทั้งสิ้น และพฤติกรรมทางวาจา เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ อย่างมีความเชื่อมั่นสูงกว่าพฤติกรรมที่ไม่ได้แสดงออกมาทางวาจา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียนซึ่งได้แก่การบรรยายของครู การพูดของนักเรียน การถาม และอื่น ๆ ที่เป็นการสนทนากันในชั้นเรียน

ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาก เพราะกระบวนการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ครูกับนักเรียนมีการโต้ตอบกันด้วยวาจา ในลักษณะต่าง ๆ ตลอดเวลา ลักษณะความสัมพันธ์ทางวาจาซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่ง ที่จะทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ได้ (Flanders. 1970 : 3) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการศึกษาของประเทศ ที่มีความก้าวหน้าทางการศึกษา เช่น อังกฤษ อเมริกา ได้ให้ความสนใจในเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ของครูกับนักเรียนเป็นอันมาก ทั้งนี้ก็เพราะว่า

1. การแสดงออกด้วยวาจาอันดีของครูกับนักเรียน จะช่วยให้ครูกับนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี

2. ช่วยให้การเรียนได้ผลดี มีการสื่อความหมายที่ถูกต้อง และเข้าใจกัน

3. นักเรียนรู้สึกสนใจในการที่จะรับความรู้ หรือความเข้าใจบทเรียน และแสดงความคิดเห็นโดยไม่หวาดกลัวครู

4. ช่วยให้นักเรียนมีความไว้วางใจในตัวครู และมีเหตุผล

จากการวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครู และนักเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยในระดับมัธยมปลายพบว่า ครูใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยของ ทองปอนด์ ชินวงศ์, (2530) และผลงานวิจัยของวราพรพร เจริญสุจริต (2533) พบว่าครูที่สอนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษาไทยร้อยละ 49 และภาษาอังกฤษร้อยละ 51 ซึ่งนับเป็นอัตราส่วนเกือบครึ่งต่อครึ่ง จึงพอจะสรุปได้ว่า ครูไทยยังใช้ภาษาไทยในห้องเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในปริมาณที่ค่อนข้างสูงทีเดียว (ปารุณ ไตรรัตน์. 2534 : 23)

นักการศึกษาท่านหนึ่งคือ เบรดฟอร์ด (Bradford. 1960 : 16) ได้ให้การสนับสนุนว่า ความสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนย่อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน การแสดงออกทางวาจาซึ่งกันและกันในทางที่ดีจะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ และนอกเหนือจากนี้นักจิตวิทยา คือ สกินเนอร์ (Skinner. 1957 : 203) ก็ได้ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมทางวาจา โดยเน้นว่าปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ให้นักเรียนเกิดเจตคติ ความสนใจ ตำนนิยม รวมถึงผลการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดหมายได้

5. ประเภทของพฤติกรรมทางวาจา

แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970) ได้จำแนกพฤติกรรมทางวาจา ระหว่างครู กับนักเรียนออกเป็น 10 ประเภท ซึ่งสามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

ก. อิทธิพลทางอ้อม

1. การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน และแสดงออกทางวาจาในลักษณะที่เห็นอกเห็นใจ อาจจะเป็นความรู้สึกที่เราเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม
2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ การชมเชย หรือสนับสนุนการกระทำ หรือพฤติกรรม ของนักเรียน เช่น กล่าวคำว่า “ดีมาก” หรือ “พูดต่อไปซิ” หรือ การพูดตลกหรือให้กำลังใจ เป็นต้น
3. การยอมรับ หรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ การยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน การนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ในการสอน การนำความคิดเห็นของนักเรียนมาพูดซ้ำให้นักเรียนทั้งชั้นได้ทราบ และอธิบายสิ่งที่นักเรียนได้พูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ครูต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็นของตนเองลงไปมิฉะนั้น จะถือว่าเป็นพฤติกรรมประเภทที่ 5
4. การตั้งคำถาม การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เพื่อฝึกปฏิบัติได้โดยเรียกชื่อนักเรียนให้ตอบ

ข. อิทธิพลทางตรง

1. การบรรยาย การบรรยายด้วยการให้ข้อมูลที่แท้จริง หรือความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือวิธีการต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นของครู การถามคำถาม โดยไม่มุ่งหมายจะให้ตอบ แต่เพื่อให้จับใจคนฟัง
2. การให้แนวทาง การชี้แนวทาง การออกคำสั่ง หรือคำสั่งที่มุ่งหมายให้นักเรียนปฏิบัติตาม
3. การวิจารณ์หรือการใช้อำนาจของครู เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงอำนาจหน้าที่ของครูในการเรียนการสอน เช่น การวิจารณ์คำพูด การดูนักเรียน การให้นักเรียนออกจากห้อง หรือคำพูดเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปตามที่ครูต้องการ

ค. นักเรียนพูด

1. นักเรียนพูด - ตอบคำถามของครู นักเรียนพูดโดยการตอบคำถามของครู หรือนักเรียนพูดโดยครูเป็นผู้เริ่ม หรือชักชวน ให้นักเรียนต้องพูด
2. นักเรียนพูด - ริเริ่ม นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มในการพูดเอง เช่น การถามครู หรือการแสดงความคิดเห็น

3. การเขียนหรือความคิดสับสน การหยุดระหว่างพูดหรือหยุดคิดซึ่งช่วงเวลาแห่งความเงียบหรือช่วงเวลาของความคิดที่สับสนนี้ ผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน ไม่สามารถแยกพฤติกรรมนั้นว่าเป็นพฤติกรรมประเภทใด

อาจกล่าวได้ว่า การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่ครูใช้พฤติกรรมทางวาจาโดยใช้อิทธิพลทางอ้อม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้น หากครูได้สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีส่วนในการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรม หรือผลสัมฤทธิ์ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายได้ และการจัดสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ ก็ได้มุ่งเน้นที่จะให้นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นอย่างถูกต้อง มีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ การให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนจึงเป็นแนวทางการจัดสภาพการเรียนการสอน ที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในยุคปัจจุบันมากที่สุดแนวทางหนึ่ง (ธรรมศักดิ์ มีอิสระ. 2526)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

1. ความหมายของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางโดยเฉพาะที่ผู้ใหญ่ช่วยเหลือ หรือเพิ่มความสามารถเด็กเล็ก ๆ ให้พยายามใช้ภาษาได้ในระดับที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (Boyle and Perego. 1990 ; citing Bruner. 1978 ; Cazden. 1980) การเสริมต่อการเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นได้ ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ การสนทนาระหว่างแม่กับลูก เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่แม่มีส่วนเพิ่มความสามารถด้านการใช้ภาษาของลูกได้ โดยไม่ตั้งใจ ซึ่งเป็นลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นได้โดยทั่ว ๆ ไป เช่น ลูกพูดว่า “แม่ นก” แม่ตอบว่า “จะ นก” “นกอยู่บนรั้วไหม?” คำตอบของแม่มีส่วนที่ช่วยให้ลูกได้มีโอกาสใช้ภาษาเพิ่มออกไปอีก คือการตอบคำถามของแม่นั่นเอง จึงกล่าวได้ว่าแม่กำลังใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ อันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ที่เป็นไปโดยธรรมชาติ ที่ให้รูปแบบทางด้านภาษาแก่เด็ก (Boyle and Perego. 1990)

บรูเนอร์ (Bruner. 1978) ได้กล่าวว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้เองในสถานการณ์ที่คล้าย ๆ กัน โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ เพราะเป็นกลวิธีที่ช่วยสร้างแนวทาง เพื่อสนับสนุนให้เด็กประสบความสำเร็จ ในการพยายามที่จะใช้ภาษาโดยได้แนวทางมาจากการที่แม่และลูกมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีระบบ และเป็นลักษณะเฉพาะซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าในการใช้ภาษาของลูกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งการพัฒนาภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับปริมาณคำพูดของผู้ใหญ่ที่ใช้กับเด็ก และการที่แม่และลูกสนทนากัน และทำกิจกรรมร่วมกันมาก ๆ จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญา มากกว่าเด็กที่อยู่ด้วยกันเอง หรือเด็กที่ดูแต่โทรทัศน์ ความรู้ในเรื่องกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะทำให้เข้าใจถึงบทบาทของผู้ใหญ่ในการที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางให้ครูถ่ายโยงเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนได้ (Lehr. 1985 ; citing Wells. 1981 ; Menamee. 1982 ; Chall and Snow. 1982 ; Applebee and Langer. 1983)

เนื่องจากสถานการณ์ของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติระหว่างแม่กับลูก สามารถเกิดขึ้น หรือสร้างให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ โดยการเลียนแบบ หรือสร้างสถานการณ์ที่พ่อแม่ช่วยให้ลูกได้โต้ตอบคำพูดออกมาได้โดยไม่รู้ตัว หรือการแนะนำวิธีการกระทำบางสิ่งบางอย่าง รวมทั้งการเล่นแบบกับลูกอันเป็นกลวิธีที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของลูก (Beed and others. 1991 : 649 ; citing Ninic and Bruner. 1978 ; Wood, Bruner and Ross. 1976) นอกจากนี้การสร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ให้การยอมรับต่อความคิดของเด็กก็เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้อีกลักษณะหนึ่งเช่นกัน และอีกกรณีหนึ่งก็คือ การที่คอยกระตุ้นให้เด็กมีการตอบสนองที่ละเอียดถี่ถ้วน เพื่อช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการทำงาน ให้เสร็จสมบูรณ์ได้และในที่สุดเด็ก ๆ จะสามารถทำได้เองโดยอิสระ (Beed and others. 1991 : 649) โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าสถานการณ์เหล่านี้ครูสามารถสร้างให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ (Kreeft. 1984 : 480)

✕ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น เป็นการที่ครูช่วยให้นักเรียนได้สื่อในสิ่งที่เขาคิด หรือต้องการที่จะสื่อออกมา ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือการเขียน ครูอาจใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษาเป็นสิ่งที่กระตุ้นก็ได้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ โดยผู้สอน และผู้เรียนต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน อย่างไรก็ตาม กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ไม่ใช่การที่ให้ผู้เรียนพูดซ้ำ ๆ ตามครู แต่เป็นการที่ครูจะช่วยเสริมเมื่อนักเรียนคิดขัด และจะให้แนวทางเมื่อนักเรียนไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร กล่าวคือ ผู้สอนกับผู้เรียนจะช่วยซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติทางภาษาจนกระทั่งนักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อออกมาได้ ดังตัวอย่างการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2533)

ตัวอย่างที่ 1

- นักเรียน : ยังมีกระต่ายสองตัวอยู่ด้วยกันในป่า
 ครู : แล้วอย่างไรต่อไป เกิดอะไรขึ้นกับเจ้ากระต่ายสองตัวนี้
 (ครูใช้คำถามกระตุ้นเข้าสู่เรื่อง)
 นักเรียน : วันหนึ่งหมาป่าเดินทางผ่านมาพบกระต่ายสองตัวเข้า
 ครู : แล้วไงต่อ เกิดอะไรขึ้น (ครูใช้คำถามกระตุ้นต่อ)
 นักเรียน : เจียบไม่พูด
 ครู : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึก... (ครูเสริมต่อคำพูดให้)
 นักเรียน : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึกตกใจมาก (นักเรียนพูดต่อ)
 ครู : จังวืบ...
 นักเรียน : จังวืบวิ่งหนีอย่างรวดเร็ว

ฯลฯ

ตัวอย่างที่ 2

(นักเรียนอ่านพร้อมกัน - ฝึกเขียนไปในดอกไม้ (ประโยคที่นักเรียนเขียน)

- ครู : ฝึกเขียนอย่างไรทำให้ดูดี
 นักเรียน : เขียนไปไม่ได้ละในดอกไม้แบบนี้ต่างหาก
 (ทำให้ดูประกอบ)
 ครู : แสดงว่าไม่ได้เขียนไป แต่เขียนวนหรือเขียนรอบ ๆ
 นักเรียน : เขียนไปรอบ ๆ ดอกไม้
 ครู : ได้ละ จังแกไขประโยคใหม่ว่า
 (อ่านพร้อม ๆ กัน ครูและนักเรียน) ฝึกเขียนไปรอบ ๆ
 ดอกไม้ละ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการที่อาจเป็นการใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษา เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ติดขัดในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้เขาได้สื่อสารในสิ่งที่เขาคิดออกมาได้ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้เขาได้สามารถใช้ภาษาได้เองในสถานการณ์ที่คล้ายกันโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลืออีก

2. บทบาทของครูในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

เนื่องจากการที่ให้นักเรียน ได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญ ในกระบวนการเรียนการสอน โดยครูจะต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดข้อความ ต่อเนื่องโดยตลอด ครูจึงต้องมีบทบาท ดังนี้ (Christie. 1990)

1. ครูต้องมีส่วนร่วมและความทุ่มในการเรียนรู้ ครูจะต้องวางแผน และเตรียม การในการจัดกิจกรรม
2. ครูต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดกับนักเรียน เพื่อที่จะต้องตอบสนองและ ส่งเสริมในกรณีที่เด็กไม่อาจตอบสนองการพูด หรือการถามของครูได้ในทันที
3. ครูต้องคอยช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของนักเรียน ครูต้องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการพูด และต้องร่วมมือช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำ และผูกประโยค ร่วมกับเด็ก ๆ
4. ในการใช้คำถามของครู ต้องใช้อย่างมีระบบ คือเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนทีละเล็กทีละน้อย

3. ประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้

บรูเนอร์ (เลาวัลท์ รัตนาวิรัช. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Bruner. 1960) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ว่า เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้าง กระบวนการที่มีพลังที่ทำให้เกิดการใช้ข้อความต่อเนื่อง ขึ้นในชั้นเรียน ได้ ซึ่งจะทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ได้โดยตลอดกระบวนการเรียนการสอน สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้เช่นเดียว กับการปฏิสัมพันธ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติ การสนทนาระหว่างแม่กับลูกข้างต้น แสดงให้เห็น เป็นตัวอย่างว่า การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ก็โดยจัดกิจกรรมทางสังคมให้เด็กร่วมกิจกรรม จะเห็นได้ว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีประโยชน์มาก ซึ่งพอสรุปได้ ดังต่อไปนี้ (เลาวัลท์ รัตนาวิรัช. 2533)

1. ผู้เรียนจะมีความรู้สึกว่าเรื่องเรียนไม่ใช่ของยาก และสามารถประสบ ความสำเร็จได้
2. เป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียนเมื่อประสบผลสำเร็จเรื่อย ๆ
3. เพื่อความสนใจและความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนของครู
4. ครูสามารถรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน และสามารถแก้ไขได้ตรงจุด
5. ลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน เพิ่มความเป็นกันเองมากขึ้น
6. เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ยังเกิด ความสามัคคี และมีบรรยากาศเป็นประชาธิปไตย

4. หลักการประยุกต์ประเภทพฤติกรรมทางวาจาของแฟลนเดอร์ส และของบีด ที่นำมาใช้เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

แฟลนเดอร์ส (Flanders, 1970) ได้ศึกษาว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการประสบความสำเร็จของนักเรียนหรือไม่ โดยได้แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้มีการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่มีครูเป็นศูนย์กลาง เด็กจะถอยหนี เฉยเมย เฉื่อยชา ต่อการแก้ปัญหา ก้าวร้าว และเป็นปฏิปักษ์ต่อนักเรียนอื่น ส่วนการที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะมีความวิตกกังวลน้อย สามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าว แฟลนเดอร์สได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของครู แล้วจัดแบ่งออกเป็นอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ซึ่งแฟลนเดอร์ส กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาก เพราะกระบวนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ครูกับนักเรียนมีการโต้ตอบกันในลักษณะต่าง ๆ ตลอดเวลา ลักษณะความสัมพันธ์ทางวาจาซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ได้ โดยเฉพาะจากงานวิจัยพบว่า การสอนที่ครูใช้อิทธิพลทางอ้อมในการพูดนั้น จะทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนเป็นแบบประชาธิปไตย มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำประเภทของพฤติกรรมทางวาจาที่ใช้เป็นอิทธิพลทางอ้อมมาประยุกต์เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งอิทธิพลทางอ้อมมี 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การยอมรับความรู้สึกรักของนักเรียน
2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ
3. การยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้
4. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

บีด (Beed, 1991) ได้ทำการทดลองเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราวได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนให้เกิดขึ้น โดยการที่ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการพูดกระตุ้น และช่วยเหลือให้นักเรียนนำยุทธวิธี SWAT ไปทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยครูจะใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการพูดของ บีด (Beed) ซึ่งเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา เมื่อนักเรียนพูดผิด หรือพูดภาษาแม่
2. การพูดเพื่อเสริมหรือต่อข้อความ เมื่อนักเรียนพยายามจะพูด

แต่พูดติดขัด

3. การพูดเพื่อให้แนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลที่ได้เรียนรู้แล้วมาใช้

4. การพูดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ การตั้งคำถาม การขยายความ การคาดคะเน ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนสร้างประโยชน์เอง

5. การพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ประยุกต์พฤติกรรมทางวาจา โดยการใช้อธิติพลทางอ้อมของ แพลนเดอร์ส และการพูดของปีด (Beed) มาเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้คู่กับการสอนแบบซีแวนะ ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการขาดการต่อเนื่อง หรือหยุดชะงักของ ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นการพูด 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่1 การพูดเพื่อจะให้รูปแบบทางภาษา เมื่อนักเรียนใช้คำหรือ ข้อความผิดหรือใช้ภาษาแม่ โดยครูจะพูดเพื่อให้ตัวอย่างประโยคในลักษณะต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำและทวนความ เพื่อให้นักเรียนได้ตัวอย่าง หรือได้รูปแบบทางภาษาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

S : “กระรอก”
T : “The squirrel” repeat after me the squirrel.
S : “The squirrel”

ประเภทที่2 การพูดเพื่อเสริมความ หรือต่อความของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้สื่อสารสิ่งที่เขาต้องการจะสื่อออกมาให้ได้โดยตลอด ใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูด ได้ตอบ แต่พูดติดขัดและหยุดลงก่อนที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์

ตัวอย่าง

S : “There”
T : was a ...
S : squirrel
T : in the for ...
S : forest

ประเภทที่3 การพูดเพื่อเป็นการเริ่มต้น หรือให้แนวทางอันเป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียนได้พูดต่อออกมาได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ยิน ได้ฟัง และได้อ่าน มาแล้ว ใช้เมื่อนักเรียนนิ่งเงียบ การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาขาดตอนหรือหยุดชะงัก โดยครูจะ พูดเป็นแนวทางให้ดังนี้

3.1 พูดย่อหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ ให้ เช่น

This story is about the ...

The next step is ...

3.2 พูดย่อคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น Can you answer the question?

Yes or No? What will you tell him?

3.3 พุดเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Come on, Go on,

Next question.

ประเภทที่ 4 พุดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ การตั้งคำถาม การขยายความ การคาดคะเน และการสรุป ในการสนทนา ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนสร้างประโยคขึ้นเอง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป

ตัวอย่าง

- Ask me some questions.
- Let's read on.
- Look at the picture.

ประเภทที่ 5 การพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น Very Good, Excellent, Great พุดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น That's right. และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พุดย้ำข้อความของนักเรียน หรือนำข้อความของนักเรียนมากล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

หมายเหตุ การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ นี้ ครูจะใช้ประเภทใดก่อนหลังหรือใช้สลับกันไปมาก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าพฤติกรรมของนักเรียนในขณะนั้นเป็นอย่างไร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

งานวิจัยต่างประเทศ

ลีซินชุก และคนอื่น ๆ (Lysynchuk and others. 1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน โดยได้ทำการทดลองกับเด็กเกรด 4 จำนวน 36 คน ด้วยวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อให้สามารถใช้ยุทธวิธี 4 วิธี คือ การตั้งคำถาม การคาดคะเน การสรุป และการทำความเข้าใจกับข้อสงสัย มาใช้ในการอ่านโดยครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ คอยพูดกระตุ้นให้นักเรียนใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ ปรากฏว่า เด็กมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

พาลินสการ์ (Palinscar.1986) ได้ทดลองเพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านเรื่องราวของนักเรียนในระดับมัธยม โดยทำการฝึกอบรมครู 8 คน ให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และการใช้กลวิธีเสริมการเรียนรู้ มาใช้เป็นคำพูดกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนนำยุทธวิธีทั้ง 4 คือ การตั้งคำถาม การทำความเข้าใจความกระจ่างกับข้อสงสัย คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า และการสรุป มาใช้ในการอ่านโดยให้ครูที่ได้รับการอบรมนี้สอนนักเรียนเป็นเวลา 20 วัน วันละ 30 นาที ผลปรากฏว่าในวันแรก ๆ ครูต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้บ่อยมาก เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำยุทธวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการอ่าน แต่ในวันต่อ ๆ มาจนถึงวันสุดท้ายของการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถในการนำเอายุทธวิธีมาใช้ในการอ่านได้ด้วยตนเอง และครูก็สามารถที่จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนให้น้อยลงได้ในที่สุด

บีด และคนอื่นๆ (Beed and others. 1991) ได้ทำการทดลองใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการใช้คำพูด 5 ประเภท กับนักเรียนในระดับประถม เกรด 1-5 โดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธี SWAT (Strategic Word Attack Technique) เพื่อหาคำศัพท์ที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค (Make Sense) และตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่องก่อนที่จะอ่าน ผลปรากฏว่า เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องในตอนแรก ๆ ครูจะต้องใช้วิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ประเภทอยู่ตลอดเวลา เพื่อฝึกให้ใช้ยุทธวิธี SWAT และการตอบคำถามก่อนอ่านเรื่อง แต่ในการอ่านเรื่องต่อ ๆ มา พบว่า นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธี SWAT และสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่อง ในการอ่านได้ด้วยตนเอง

เลอว์ (Boyle and Perego. 1990 ; citing Luera. n.d.) ได้ใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการกำหนดคำหลัก (Story Map Framework) แล้วให้นักเรียนนำคำหลักที่กำหนดให้ไปสรุปเรื่องที่ได้อ่านแล้ว โดยได้ทดลองกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในระดับเกรด 2 โดยให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อสรุปเรื่องและใช้คำหลักที่กำหนดให้ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความกระตือรือร้น และมีความสนุกสนานในการอ่านหนังสืออีกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

สวิศา ชูดวงแก้ว (2535:121) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ฉันทนา นันทแก้ว (2536:125) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะการอ่านและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ การสอนโดยใช้การวิเคราะห์คำผิด และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมการอ่าน โดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่าน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536:98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสาร และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู ภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จะเห็นได้ว่า การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในการเรียนการสอนนั้น สามารถทำให้เกิดข้อความต่อเนื่อง และทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ตลอดกระบวนการเรียนการสอน อันจะส่งผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ราบรื่น และมีชีวิตชีวา ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม ซึ่งหากนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว น่าจะแก้ปัญหาการขาดความต่อเนื่องหรือหยุดชะงักในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และน่าจะส่งผลให้การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติมีชื่อเรียกต่างๆ กันออกไป เช่น เจตคติ ทศนคติ เจตนคติ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Attitude เจตคติเป็นองค์ประกอบสำคัญด้านหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ ได้มีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้อย่างต่างกันอย่างนี้

กู๊ด (Good. 1973 : 48) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุน หรือคัดค้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียดหรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

เคนเดอร์ (Kendler. 1974 : 572) ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมแวดล้อม หรือเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคลสถาบัน ตลอดจนแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การแสดงออกในลักษณะที่เห็นด้วย พึงพอใจหรือชอบ กับไม่เห็นด้วย ไม่พึงพอใจ หรือไม่ชอบ

อนาสตาซี (Anastasi. 1986 : 541) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่างๆ เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า เจตคติ ไว้มากมายหลายท่าน อาทิเช่น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคง ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี ชัดแจ้ง หรือเป็นกลางก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดี หรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้นๆ

เร็คคาร์ท โฆวาลินส์ (2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3 - 4) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะปฏิบัติกิจวิญญาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 146) ได้สรุปความหมายของเจตคติได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายใน ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การเรียนเกี่ยวกับสิ่งนั้นและความรู้สึกดังกล่าว จะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือได้ยังคัดค้านก็ได้ เจตคติสามารถแยกออกได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจ ที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคม
2. เจตคติเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหมายถึงว่าบุคคลใดจะมีเจตคติอย่างไรต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ได้ บุคคลนั้นจะต้องเคยพบเห็นรู้อยู่ละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน
3. การแสดงออกของเจตคติ หรือการตอบสนองสิ่งเร้าใด ๆ จะเป็นไปในรูปของการสนับสนุนคล้อยตาม ซึ่งเรียกว่าเป็นไปในเชิงบวก (Positive) หรือในรูปการโต้แย้งคัดค้านซึ่งเรียกว่า เป็นไปในเชิงลบ (Negative) หรืออาจรู้สึกเฉย ๆ (Neutral) ต่อสิ่งเร้านั้น

ปราณี รามสูตร (2528 : 186) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างๆ ไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลนั้นๆ หรือเหตุการณ์นั้นๆ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 2) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความเชื่อมั่น ความลำเอียง ความโน้มเอียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีการเตรียมตัว หรือมีความพร้อมในทางที่จะตอบสนอง

จากแนวความคิดของนักการศึกษา เจตคติดีคือ การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นและท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก เช่น การเห็นด้วย พอใจหรือชอบ ทางลบหรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจหรือไม่ชอบ เจตคติเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ดังนั้นเจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของเจตคติ

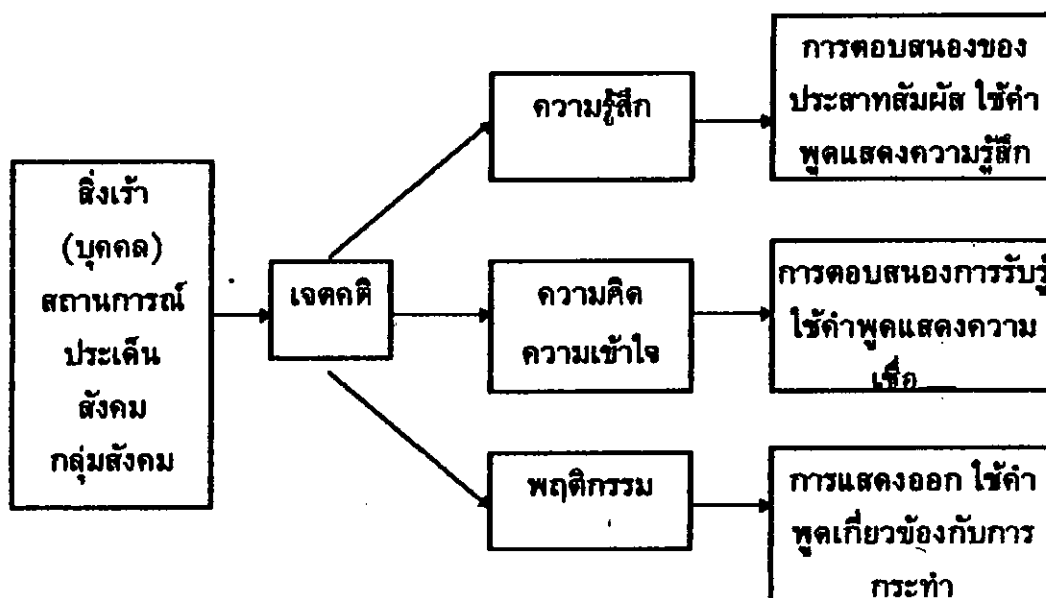
นักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติในแง่มุมต่างๆ และมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามแนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติแบ่งออกเป็น 3 แนวคิด ได้ดังนี้คือ

1. ด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับการแสดงออกมาในแนวคิดที่ว่าอะไรถูก อะไรผิดที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ไม่ดี ต่อสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น ด้วยจึงแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกไม่ชอบ หรือไม่พอใจ

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง ความพร้อมที่จะกระทำ ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดและความรู้สึก และจะออกมา ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ การปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ

นักจิตวิทยาได้บรรยายองค์ประกอบของเจตคติออกมาในรูปของแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

2. เจตคติที่มีองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความคิด ความเข้าใจ และองค์ประกอบด้านความรู้สึก องค์ประกอบด้านความคิดความเข้าใจ หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติซึ่งจะเป็นตัวส่งเสริม หรือขัดขวางการ บรรลุถึงค่านิยมต่างๆ ของบุคคล ส่วนองค์ประกอบด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่ บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้นโดยที่หมายของเจตคติ ความรู้สึกทางบวก ที่บุคคลมีต่อที่หมายของ เจตคติจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่า ที่หมายของเจตคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่า นิยมทางบวกและขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมในทางลบ

3. เจตคติที่มีองค์ประกอบเดียว เป็นแนวคิดดั้งเดิมที่เชื่อว่า เจตคติมีองค์ ประกอบเดียว การวัดเจตคติเป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทาง บวก หรือในทิศทางลบ

3. การเกิดเจตคติ

ลัดดา กิติวิภา (2523 : 238 - 240) ได้ให้ความคิดเห็นว่าเจตคติไม่ใช่สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด เจตคติของบุคคลเกิดขึ้นได้จากสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู ตั้งแต่ตอนที่เด็กและเนื่องมาจากการเอาอย่างบุคคลที่ตนชื่นชอบ

2. ประสบการณ์ที่สะสมกันมาของบุคคล เช่น เด็กบางคนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนรุ่นเดียวกันเพราะถูกเพื่อนรังแกบ่อย ๆ จึงหันไปเล่นกับคนที่มีอายุมากกว่า

3. ประสบการณ์ที่เป็นผลทำให้เราจดจำไปนาน เป็นประสบการณ์ที่อาจเกิดขึ้นทันทีทันใด หรือเกิดขึ้นอย่างแทบไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้

4. บุคลิกภาพที่อยู่รอบตัว เช่น อาจจะชอบคนที่มีบุคลิกภาพขรึม เป็นต้น

5. สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ

6. ความต้องการที่จะสมปรารถนาในสิ่งนั้น บุคคลจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ที่ทำให้ความต้องการของเขาสมปรารถนา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91-93) กล่าวถึง แหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดเจตคติไว้ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้เจตคติก็คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีควมรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่ดี ก็จะมีควมรู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กได้รับการสั่งสอน หรือบอกกล่าวจากผู้ปกครองเสมอว่า “การขโมยสิ่งของของคนอื่นไม่ดี” เด็กก็จะมีเจตคติเช่นนั้น

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง เจตคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นมาจากการเลียนแบบผู้อื่นตัวอย่างเช่น มารดาของนาย ก. กล่าวเสียงฟ้าร้อง นาย ก. จึงมีเจตคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งน่ากลัว

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เจตคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถาบันที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มา และสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้

4. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้แก่ การได้รับข้อมูลใหม่ๆจากบุคคลอื่น หรือโดยผ่านจากสื่อมวลชน หรือโดยการได้รับจากประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้วยความเข้าใจ ซึ่งมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เกี่ยวกับการเปลี่ยนเจตคตินี้ ลัดดา กิติวิภาค (2523 : 243 - 244) ได้กล่าวสรุปถึงการเปลี่ยนแปลงไว้ดังนี้

1. ความสอดคล้องกันระหว่างความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกนั้นคือ เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดความเข้าใจในสิ่งนั้น ในลักษณะดังกล่าวด้วย
2. ความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึก ความคิดความเข้าใจและพฤติกรรมเมื่อไรก็ตามที่บุคคลต้องการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่การกระทำนั้นเขาไม่เชื่อถือว่าเขาจะอึดอัดใจ เนื่องจากการกระทำนั้นไม่สอดคล้องกับความเชื่อของเขา ทำให้เกิดความขัดแย้ง บุคคลจึงพยายามทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อขจัดความขัดแย้ง
3. การถูกบังคับให้ยินยอม มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและอิทธิพลของกลุ่ม ที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก บุคคลอาจจะเปลี่ยนแปลงเจตคติ คล้อยตามกลุ่มเพื่อนได้เพื่อให้เข้ากับกลุ่มได้
5. การเสริมแรงและการลงโทษ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ถ้าได้รับการเสริมแรงบุคคลก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าได้รับการลงโทษบุคคล ก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
6. การสื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ลักษณะของข้อมูล และคุณสมบัติของผู้รับข้อมูล

ซูซีฟ อ่อนโลกสูง (2518 : 7) กล่าวว่า เจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้จากสาเหตุดังนี้

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรง หรือความสะเทือนใจ หรือความประทับใจ
3. ถูกบังคับให้ต้องปฏิบัติไปนานๆ
4. ได้รับการรักษาทางจิต เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

5. หลักของการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147 - 148) ได้เสนอหลักของการวัดเจตคติไว้ดังนี้ว่า การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์ และความรู้สึกที่เป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลนั้น จะมีลักษณะคงที่อยู่ช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ที่ความรู้สึกของคนเรานั้นมีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัด หรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิดความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้

3. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาวกวน หรือคลุมเครือ

4. ข้อความหนึ่งๆ ควรถามความคิดเพียงอย่างเดียว เพราะถ้ามีหลายความคิดในข้อความเดียวกัน จะกลายเป็นข้อความกำกวม ยุ่งยากต่อการเสนอความคิดเห็น เช่น ไม่ควร ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า “การสอนแบบบรรยายทำให้น่าเบื่อเสียเวลามาก ได้ผลการเรียนไม่ดี” ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลาย ๆ ข้อความ เช่น

4.1 การสอนแบบบรรยาย ทำให้ผู้เรียนเบื่อ

4.2 การสอนแบบบรรยาย ทำให้เสียเวลามากเกินไป

4.3 การสอนด้วยวิธีบรรยาย ทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ทั้งในทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย

6. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา

6. ประโยชน์ของเจตคติ

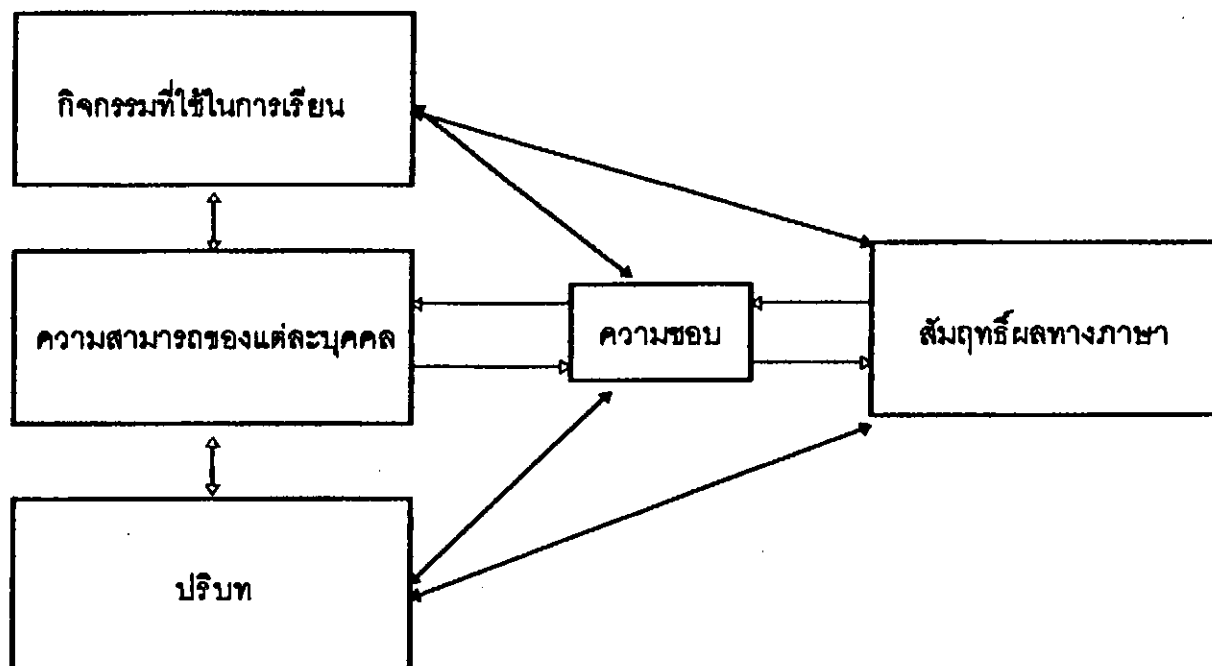
ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจในสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปแบบ หรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา
2. ช่วยให้เห็นคุณค่าแห่งตน โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ได้ หรือการปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาตอบโต้ หรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

เจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ

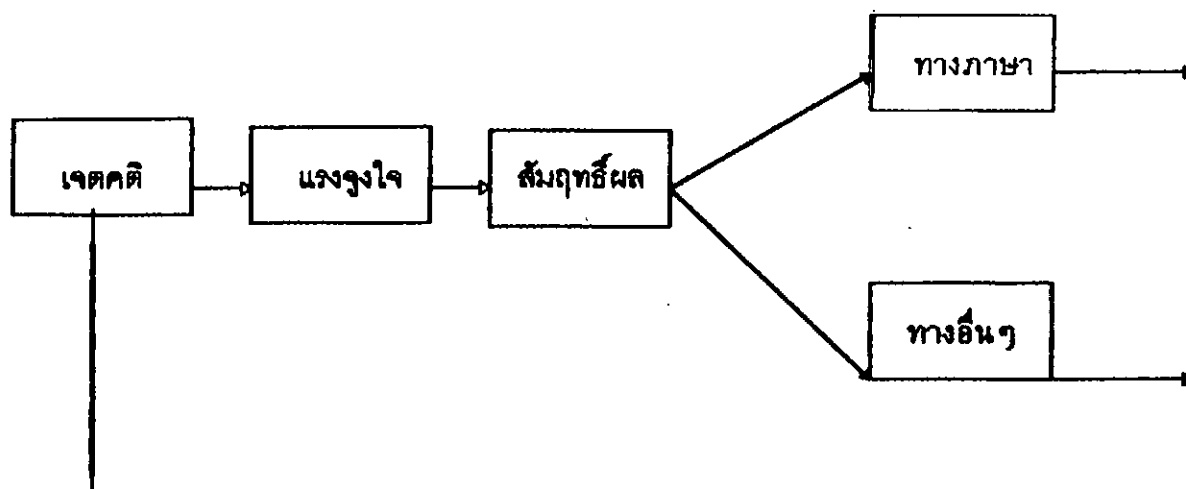
ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น อาจเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสองทิศทาง และอาจเป็นความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ไม่คงที่แน่นอน จะขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียน และได้เสนอรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร.

2525 : 21) ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 รูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาของออเดอร์ และคนอื่น ๆ

การ์คเนอร์ (Gardner. 1981 : 25) เขาได้เสนอว่า อาจมีความสัมพันธ์กันในทางอ้อมระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา กล่าวคือ เจตคติที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนนี้จะช่วยส่งผลย้อนกลับ ไปสู่เจตคติของผู้เรียนด้วย เขาได้เสนอรูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 รูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาของการ์ตูนเนอร์

เมื่อเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กัน ดังได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว สำหรับงานวิจัยจึงน่าสนใจอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ทั้งนี้หากเจตคติเปลี่ยนแปลงไปหลังการทดลอง ก็น่าจะเป็นวิธีสอนที่ได้นำมาทดลองในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

คอฟสัน(Coughlan. 1979 : 6668 - A) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 6, 7 และ 8 ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนระดับ 6 มีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนระดับ 7 และนักเรียนระดับ 8 และมีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ส่วนนักเรียนระดับ 7 และระดับ 8 ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน

2. กลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง แต่มีเจตคติต่อการอ่านต่ำกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

3. เจตคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์กับมโนภาพแห่งตน (Self - concept) ในบรรดานักเรียนทั้ง 3 ระดับ

4. เพศหญิงมีเจตคติในการอ่านสูงกว่าเพศชาย แต่เจตคติต่อการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีความสัมพันธ์กันทั้งสองเพศ

โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3-6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่น ๆ และยังพบอีกว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ รวมทั้งพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง จะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย

แควชเชน (Ellen and Marria. 1981 : 27 ; citing Krashen. n.d.) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านและความสามารถในการเขียนทักษะอ่านกับนักเรียนระดับ 9 และ 10 พบว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ฮัซซัน (Yehia Ismail. 1986 : 1199-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของครูสอนภาษาอังกฤษในอียิปต์ต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ปรากฏว่าครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ซูซาน (Anuforo, Akudo. 1988 : 2521-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอนแบบหลักการเรียนรู้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเจตคติต่อการสอนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นเดียวกัน

สคิลลี่ (Colette Hood. 1991 : 3208-A) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 4 ในฝรั่งเศส พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองจะมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่ผ่านมา มีผู้นิยมทำการศึกษาเจตคติต่อการอ่าน และต่อการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผลการวิจัยที่ปรากฏดังต่อไปนี้

ศรีสกุล ด่านยุทธศิลป์ (2529 : 100) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพในการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีโคลซ SQ3R และตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการโคลซ SQ3R มีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการตามคู่มือครู และนักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการ SQ3R มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีโคลซ

อมรา รัชมณ (2529 : 76) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างประโยคกับการสอน โดยใช้คู่มือครูผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคมีเจตคติต่อการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้คู่มือครู

ปัญญา สมจิตต์ (2530 : 69 - 70) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ SSR และวิธีการตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการ SSR กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธี SSR สูงกว่าคะแนนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครู

มุสดี ปทุมรักษ์ (2532 : 84 - 85) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติ และการระลึกได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประพัต ภูมิไกรรักษ์ (2535 : 120 - 121) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

✕ สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การทดลองแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 6 ห้อง ห้องเรียนละ 50 คน รวมเป็นนักเรียนทั้งสิ้น 300 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013) ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียนเก่า ปานกลางและอ่อน จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น ได้จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน แล้วจับสลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม รวมนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งดำเนินการสอน ด้วยวิธีการสอนแบบรีแนะ ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุมซึ่งดำเนินการสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง

1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) จุดประสงค์รายวิชา วิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013) และศึกษาหนังสือแบบเรียน Let's Use English II เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหา

1.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอนอ่าน จำนวน 8 เรื่อง จากหนังสือ วารสาร หรือสิ่งตีพิมพ์ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ให้มีความยากง่ายของเนื้อหาในระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียน

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบชีแนะ โดยศึกษาจากลำดับขั้นการสอนของแบนครอฟท์ (Bancroft. 1978: 172) และวิธีการสอนของโลซานอฟ (Lozanov)

1.4 ศึกษาพฤติกรรมทางวาจาของแฟลนเดอร์ (Flanders. 1970) และลักษณะการพูดของบีค (Beed 1991) และศึกษาเรื่องกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ 5 ประเภท จากงานวิจัยของฉันทนา นันทแก้ว (2536 : 77 - 79) และปรับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ประเภท มาเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ในทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ประกอบกับการสอนแบบชีแนะ ซึ่งมีดังนี้

ประเภทที่ 1 พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา ใช้เมื่อนักเรียนใช้คำหรือข้อความผิด หรือใช้ภาษาแม่ นักเรียนสงสัยขัดข้อง โดยการที่ครูพูดยกตัวอย่าง ให้การอธิบายให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำ ทวน คำหรือข้อความ เพื่อให้ นักเรียนได้รูปแบบทางภาษาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

S : “กระรอก”
T : “The squirrel” repeat after me the squirrel.
S : “The squirrel”

ประเภทที่ 2 พูดเพื่อเสริมความ หรือต่อความของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้โต้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อนที่จะข้อความจะสมบูรณ์

ตัวอย่าง

S : "There"
 T : was a ...
 S : squirrel
 T : in the for ...
 S : forest

ประเภทที่ 3 พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดต่อออกมาได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ยิน อ่านมาแล้ว ใช้เมื่อนักเรียนนั่งเรียบ การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาขาดตอนหรือหยุดชะงัก โดยครูจะพูดเป็นแนวทางให้ดังนี้

3.1 พูดวิเริ่มหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ เช่น This story is about the ...
 The next step is ...

3.2 พูดถามคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น Can you answer the question?
 Yes or No? What else?

3.3 พูดเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Come on, Go on.
 Next question, What then?

ประเภทที่ 4 พูดเพื่อให้นักเรียนได้รู้ทริหรืออย่างใดอย่างหนึ่งในการสนทนา คือการตั้งคำถาม การคาดคะเน ทำความกระจ่างกับข้อสงสัย และการสรุป ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป

ตัวอย่าง

- Ask me some question
- Let's read on
- Look at the picture

ประเภทที่ 5 พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น Very good, Excellent, Wonderful พูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น That's right. และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนกระทำ เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน หรือนำข้อความของนักเรียนมากล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

หมายเหตุ การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ นี้ ครูจะใช้ประเภทใดก่อนหลัง หรือใช้กลับไปมาก็ได้ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักเรียนในขณะนั้นเป็นอย่างไร

1.5 สร้างแผนการสอนเป็นแผนการสอน ประกอบด้วยลำดับขั้นตอนการสอนที่ได้ปรับปรุงจากวิธีการสอนของแบนครอฟท์ (Bancroft. 1978 : 172) และจากวิธีการสอนของโดซานอฟ ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีปัญหาในการสื่อสารหรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยาบคาย ซึ่งมียาละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นปฐมนิเทศ ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรือเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่กำลังจะเรียน โดยใช้บรรยากาศของห้องเรียน ที่ครูตกแต่งไว้เป็นสื่อ ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยาบคาย จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่า การพูดเพื่อเป็นการเริ่มต้น หรือให้แนวทางอันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้พูดต่อออกมาได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้อ่าน ได้ฟัง และได้อ่านมาแล้วใช้เมื่อนักเรียนนั่งเรียน การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยาบคายตอนหรือหยาบคาย ซึ่งโดยครูจะพูดเป็นแนวทางให้ดังนี้

ก. พูดวิเริ่มหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ ให้ เช่น

This story is about the...

The next step is ...

ข. พูดคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น

Can you answer the question ?

What will you tell him ?

ค. พูดเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น

Come on.

Next question.

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษาหรือจากครู พร้อมกับอ่านตามในใจ จากนั้นครูเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบทเรียน ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียน มีปัญหาในการใช้ภาษา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยาบคาย โดยจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ที่เรียกว่า การพูดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ยุทธวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ การตั้งคำถาม การขยายความ การคาดคะเน และการสรุปใน

การสนทนา ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนสร้างประโยคขึ้นเอง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป

ตัวอย่าง - Ask me some questions.

- Let's read on.

- Look at the picture.

ขั้นที่ 3 ขั้นเสริมความจำ

3.3.1 ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิหายใจเข้าออกลึก ๆ ประมาณ 3 นาที

3.3.2 นักเรียนฟังเนื้อเรื่องจากครูอีกครั้งหนึ่งพร้อม ๆ กับจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง

3.3.3 นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ และเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ

3.3.4 ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นเกมหรือแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่องบางตอน โดยใช้คำพูด สำนวน จากเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้ว

3.3.5 ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาหรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยุดชะงัก โดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่า การพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น Very Good, Excellent, Great. หรือพูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น That's right. และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน และนำข้อความของนักเรียนมากด่าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ใช้การซักถาม และอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนโดยผู้สอนจะให้คำถามนำ และให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่ผู้เรียนทำถูกต้อง ครูจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทันที หากเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา หรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาหยุดชะงัก หากทำผิดครูจะใช้การแก้ไข แบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวหรือวิตกกังวล โดยไม่ใช่การตำหนิ แต่พูดคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมอธิบายเหตุผล โดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประเภทที่เรียกว่า การพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา เมื่อนักเรียนใช้คำ หรือข้อความผิด หรือใช้ภาษาแม่ โดยครูจะพูดเพื่อให้ตัวอย่างประโยคในลักษณะต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำ และทวนความ เพื่อให้นักเรียนได้ตัวอย่าง และได้รูปแบบทางภาษาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

S : “กระรอก”

T : “The squirrel” repeat after me “the squirrel”.

S : “The squirrel”.

นอกจากนี้ยังใช้การพูดเพื่อเสริมความ หรือต่อความของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้สื่อสารสิ่งที่เขาต้องการ จะสื่อสารออกมาให้ได้โดยตลอด ใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูด ได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อน ที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์

ตัวอย่าง S : "There...."
 T : was a
 S : squirrel
 T : in the for....
 S : forest

1.6 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาในเรื่องความชัดเจน ถูกต้องของจุดประสงค์ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

1.7 นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจแก้ไข จากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย

2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพแผนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม

2.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ อ.013 ตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เช่นเดียวกับขั้นตอน ที่ 1.1 และ 1.2 ในการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง

2.2 สร้างแผนการสอนโดยยึดแนวการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษา นิเทศกรรมการมัธยมศึกษา เป็นแผนการสอนที่มีเนื้อหาเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจด้วยการซักถาม โดยใช้รูปภาพ สนทนา ซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบขั้น ตอนตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็น เช่น คำศัพท์ โครงสร้างจำนวนโดยใช้ สื่อประกอบ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมาย คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้นำแนวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูก แก้ไขและให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำผิด

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ จากการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอน เป็นการสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยใช้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

2.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขตามเกณฑ์เนื้อหา และจุดประสงค์ของวิธีการสอนของกลุ่มควบคุม

2.4 ดำเนินการเช่นเดียวกับ 1.7

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียน ในด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญของเรื่อง ตลอดจนการนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพรวักุล (2520 : 118 - 210) เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 107 - 121) หนังสือ English Tests at School ของอลเดอร์ (Oller. 1979 : 231 - 259) หนังสือ A Language Testing Handbook ของแฮริส (Harris. 1983 : 64 - 95) และหนังสือ Techniques in Testing ของแมกเสน (Madsen. 1982 : 212)

3.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหารายวิชา อ.013 แล้วนำมาสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ตามจุดประสงค์ของแผนการสอน

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

- 1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(ด้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 177) บันทึกผลการพิจารณาองความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนี้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.6 นำกระดาษคำตอบ ที่ได้จากการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาความยากง่าย (p) และหาค่าจำนวนจำแนก (r) แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 2) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .24 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22-.74

3.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หลักสูตร KR - 20 (ด้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .81

4. แบบสอบทางวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อวิธีการสอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเจตคติจากหนังสือการวัดเจตคติและ

บุคลิกภาพของเชดสคัล โฆวาลินส์ (2520 : 30 - 70) หนังสือการวัดผลการศึกษาของไพศาล หวังพานิช (2526 : 146 - 149) จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ของบุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธ์ (2524 : 181 - 184) หนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193 - 199) และหนังสือ Techniques of Attitude Scale Construction by Allen L. Edwards (Edwards, 1957 : 210 - 217)

4.2 ศึกษาแบบสอบถามเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนิยม ตาตะวันตก (2524 : 63 - 83) และของมานพ ไชตระกุล (2524 : 87 - 91) แล้วสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามวัดเจตคติของ อัญชลี เลาทเลิศชัย (2536) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) เขียนข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็น หรือความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เห็นด้วย
3. ไม่แน่ใจ
4. ไม่เห็นด้วย
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนเอง ข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น คำตอบที่นักเรียนเลือกไม่มีถูกหรือผิด จึงขอให้นักเรียนตอบคำถามด้วยความจริงใจ

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	จากการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่ผ่านมานักเรียนรู้สึกกว่าวิธีสอนของครู.....					
1	ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น					

4.3 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามวัดเจตคติ และพิจารณาความถูกต้องและแก้ไขข้อความเพื่อความเหมาะสมและดึงดูดใจ ข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวกหรือทางลบ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

4.4 กำหนดคะแนนของแต่ละตัวเลือกเป็น 5, 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก ดังนี้

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง - 5
2. เห็นด้วย - 4
3. ไม่แน่ใจ - 3
4. ไม่เห็นด้วย - 2
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง - 1

ส่วนข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ ได้คะแนนกลับกันเป็น 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ

4.5 นำแบบสอบถามวัดเจตคติไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนพระหฤทัยคอนวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบเป็นรายข้อ เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.74-8.77 จำนวน 20 ข้อ นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89

แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216)

ตาราง 1 แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	-	T2

ER	แทน	กลุ่มทดลองที่สอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
CR	แทน	กลุ่มควบคุม ซึ่งสอนอ่านตามคู่มือครู
T1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T2	แทน	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)
X	แทน	การทดลองสอนอ่านด้วยวิธี การสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
	แทน	การสอนอ่านตามคู่มือครู

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปรุมนิเทศ เพื่อความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของ ผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

2.2 ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถาม วัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

2.3 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือ ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลา กลุ่มละ 4 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ แตกต่างกันเฉพาะวิธีสอน กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู และ วัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษอีกครั้ง พร้อมกับการทดสอบหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน ของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ชนิด Difference Score

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลัง การทดลองภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ด้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ด้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 62 - 64)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	X^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 169)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความถี่เห็นของ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่วัดความสามารถ
ในการอ่าน โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ (q = 1 - p)
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับ นั้นๆ

2.3 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% จากตาราง จุง เทห์ ฟาน(Chung-Teh Fan) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 186 - 187)

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α -Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172 ; อ้างอิงมาจาก Cronbach. n.d.)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ โดยใช้สถิติ t-distribution (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ชนิด Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531: 87) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ D แทน คะแนนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}$$

$$\text{และ } df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
	MD ₁	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง
	MD ₂	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม

$s_{D_1}^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อน การเรียนของกลุ่มทดลอง
$s_{D_2}^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อน การเรียนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการพิมพ์
$\bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนรู้
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนการสอบก่อน การทดลองกับหลังการทดลอง
$S_{MD1-MD2}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนน การทดสอบหลังการเรียนรู้ และก่อนการเรียนรู้ของกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
S_D	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ D
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที (t-distribution)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแอนด์ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแอนด์ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนและหลังการทดลอง

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้สถิติ t-test แบบ Difference Score ซึ่งได้ผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD1-MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	21.85	27.20	5.35	3.74	4.72**
กลุ่มควบคุม	40	22.88	24.98	1.85		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test แบบ Difference Score ซึ่งได้ผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD_1 - MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	73.70	86.08	12.33	7.83	5.23**
กลุ่มควบคุม	40	69.66	74.08	4.40		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีสอนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test แบบ Dependent ซึ่งได้ผลดังแสดงในตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีและประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	40	21.85	27.20	12.33	8.66	9.64**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีและประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีและประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	40	73.70	86.08	12.33	8.67	9.00**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีและประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีสอน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการทาง
สถิติ t-test แบบ Dependent ซึ่งได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 6 และตาราง 7

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียน
ด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มควบคุม	40	22.88	24.72	1.85	3.11	3.76**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความ
สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

ตาราง 7 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วย
การสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มควบคุม	40	69.66	74.08	4.40	4.10	6.79**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธี
สอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

X ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนทดลองและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนทดลองและหลังการทดลอง

X สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ. 013) ที่จัดห้องเรียนโดยคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น ได้จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน แล้วจับสลากให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม รวมนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งดำเนินด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดความสามารถในการอ่านค่านแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 40 ข้อ โดยแบบทดสอบดังกล่าวนี้เป็นปรนัย 4 ตัวเลือก แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .24-.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22-.74 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .81
4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.74 ถึง 8.77 และมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ รวมเวลาสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 16 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

1. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกันระยะเวลาของการสอนเท่ากันคือ ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลากลุ่มละ 4 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ แตกต่างกันเฉพาะวิธีสอน กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู
3. ทำการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองและก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลังการทดลองและก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลตามลำดับของจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนแบบซีแนะเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ปราศจากความเครียด เรียนอย่างสนุกสนานในบรรยากาศที่สะดวกสบาย สบายงาม และเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีประสบการณ์เดิมดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม อันเนื่องมาจาก นักเรียนในกลุ่ม

ทดลองได้มีโอกาสฝึกฝนทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่านได้มากกว่า เช่น การตอบคำถามของครู การอภิปรายภายในกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการเล่นเกม จึงทำให้การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวนต่าง ๆ เพื่อการแปลความ ที่ความ ขยายความและจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น ประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เสริมต่อ ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านโดยเน้นการสื่อสารทางภาษา พหุจิตตอบกันอย่างมีระบบระหว่างครูกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน แต่ในขณะที่เดียวกันนักเรียนในกลุ่มควบคุม ครูไม่ได้คำนึงถึงเรื่องบรรยากาศที่ดีในการสอน เป็นการสอน ตามขั้นตอนแผนการสอนที่กำหนด เช่น ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ เป็นการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง โดยที่นักเรียนทั้งชั้นจะฟังครูบรรยายตลอดทั้งชั่วโมงจึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นอันเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองจึงสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.2 การสอนแบบซึ่งแนะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถดึงประสบการณ์เดิมไปใช้ผสมผสานในการทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและง่ายขึ้น ซึ่งคาร์เรล (Carrell. 1987:218) ได้อธิบายว่าความสามารถในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้อ่านมีความรู้ทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไป เพราะในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงาน โดยกระบวนการทางสมอง โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิมและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่แล้วมาช่วย ซึ่งสอดคล้องกับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพราะกระบวนการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนต้องใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลา โดยสื่อความคิดออกมาด้วยการพหุจิตตอบกับครูอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล่าวพูด กล่าวซักถาม กล่าวแสดงความคิดเห็น จึงทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านมากยิ่งขึ้น

1.3 กิจกรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลอง เน้นการใช้กระบวนการทางความคิด มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา และโครงสร้างไวยากรณ์ ได้มากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน มีโอกาสได้ใช้ความคิดตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน การร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่าน ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอันดีภายในกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งจะคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้เกิดความสามัคคีภายในกลุ่มและเนื่องจากมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด และประกอบกับกลวิธีเสริมต่อ

การเรียนรู้เน้นให้ครูต้องพูด อธิบาย ยกตัวอย่าง ชี้แนะให้แนวทางต่อเติมเสริมความคิดของนักเรียน ซึ่งเป็นการใช้ภาษาอย่างมีระบบ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทางด้านภาษาได้เป็นขั้นเป็นตอน ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีบทบาทเป็นผู้ฟัง ครูจะไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นจึงขาดทักษะทางด้านการคิด ดังนั้นเมื่อนักเรียนในกลุ่มควบคุมได้อ่านเรื่องราวที่แตกต่างจากเรื่องที่เคยมีอยู่จึงไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

1.4 การจัดสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองจะช่วยให้
 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน เนื่องจากการจัดสภาพชั้นเรียนของการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการจัดบรรยากาศที่มีสีสันสวยงาม มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อลดความเครียดในการเรียนเป็นระยะๆ เช่น การหายใจเข้าออกลึกๆ การฟังเพลงบรรเลงเบาๆ การบริหารร่างกาย การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนให้ความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ผลจากการทดลองทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถแสดงบทบาทสมมุติได้เป็นอย่างดี ทุกกลุ่มจะมีความกระตือรือร้นในบทบาท ที่ได้รับมอบหมาย สามารถแสดงออกได้ทางสีหน้า ท่าทางเป็นที่ชื่นชอบของนักเรียนทุกคน และนอกจากนี้ครูได้คอยพูดกระตุ้นนักเรียนในลักษณะต่างๆ เช่น อธิบาย ยกตัวอย่าง ชี้แนะ ให้แนวทางเสริมต่อความคิดของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูดจาได้ตอบออกมา อันเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนไม่ใช่เรื่องยาก และสามารถประสบความสำเร็จได้ เป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียนประสบความสำเร็จขึ้นเรื่อยๆ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533) ในทางตรงข้ามการจัดสภาพห้องเรียนของการสอนตามคู่มือครู เป็นแบบปกติ คือ การสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูจะเน้นการบรรยายและฝึกโครงสร้างทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนจึงมีค่อนข้างน้อย นักเรียนจะต้องคอยพะวงกับกฎเกณฑ์ และไวยากรณ์ต่างๆ และคำศัพท์ยากตลอดเวลา

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ สาเหตุที่ทำให้เจตคติต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู เนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ได้เรียนอย่างสนุกสนาน สะดวกสบาย เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องคอยพะวงกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ก่อให้เกิดบรรยากาศของการปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับแฟลนเดอร์ (Flanders. 1970 : 3) ที่กล่าวว่า การแสดงออกด้วยวาจาอันดีของครูกับนักเรียนจะช่วยให้อ่านกับนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ช่วยให้การเรียนประสบผลสำเร็จได้ผลดี มีการสื่อความหมายที่ถูกต้อง นอกจากนี้นักเรียนมีโอกาสเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน มีการทำงานช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ สำนวน และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และการแสดงบทบาทสมมุติบางตอนของเนื้อเรื่อง จึงส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนอ่านตามคู่มือครู

2.2 นักเรียนกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยเริ่มตั้งแต่ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบ การตั้งคำถามเพื่อเร้าความสนใจ การสอนคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ จากนั้นครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และขั้นตอนสุดท้ายคือ การทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสกุล ด้านยุทธศิลป์ (2529 : 108-109) ที่พบว่า การนำคำศัพท์ต่างๆ ที่มีเนื้อหาหรือใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาสอนก่อน จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลี จิตต์โสภา(2536 : 64) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

แตกต่างกัน และงานวิจัยของสรีดา ชูดวงแก้ว (2535 :121) ฉันทนา นันทแก้ว (2536 : 120) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันเช่นเดียวกัน

วิธีการสอนอ่านแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก

3.1 นักเรียนในกลุ่มทดลอง ได้เรียนด้วยความสบายใจภายใต้บรรยากาศที่สวยงาม การจัดห้องเรียนเป็นกลุ่ม การผ่อนคลายความเครียดโดยการเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมุติ การที่นักเรียนได้ฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ และสามารถเปลี่ยนอิริยาบถได้ ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย พร้อมทั้งจะกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา ซึ่งสังเกตได้จากการที่นักเรียนตั้งใจฟังคำสั่งของครู ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทันที มีความกระตือรือร้นในการเรียนตลอดเวลา

3.2 นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดเวลา เช่น การอภิปรายหน้าชั้นเรียน นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่จะสื่อออกมาโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ เพื่อให้เพื่อนในชั้นเรียนได้เข้าใจ โดยที่ครูผู้สอนจะคอยเสริมต่อหรือคอยช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้น กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น และนอกจากนี้ยังได้เล่นเกม การแสดงบทบาทสมมุติ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงออกทางภาษาได้มากขึ้น

3.3 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีโอกาสดูได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) ไปใช้ทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ที่กำลังอ่าน โดยครูจะคอยช่วยเหลือนักเรียนด้วยการพูดในลักษณะต่าง ๆ อันจะทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่เรื่องใหม่ และประสบความสำเร็จในการอ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972:253) ที่กล่าวว่า ความรู้และประสบการณ์เดิมสามารถช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการกระตือรือร้น ประกอบครูผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู ต่างก็มีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก

4.1 วิธีการสอนของกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยการสอนอ่านแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ตลอดเวลาที่ดำเนินการเรียนการสอน ครูจะคอยช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดได้ตอบ ได้แสดงความคิดเห็น เช่น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ทำความกระจ่างกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุป สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้น และเร้าใจให้นักเรียนกระตือรือร้นสนใจอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 143) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพการเรียนการสอนใหม่ให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด และนอกจากนี้นักเรียนในกลุ่มทดลองได้เรียนด้วยความสบายใจ บรรยายภาคในการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน บรรยายภาคที่ดีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี มีความตั้งใจ ใช้เวลาในการเรียนเต็มที่ จะมีผลทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน (ประโยชน์ คุปกาญจนกุล. 2532 : 132) และนอกจากนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน มีอิสระในการคิดกิจกรรม และเลือกใช้ภาษาสำหรับการแสดงบทบาทสมมุติได้มาก บรรยายภาคการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นประชาธิปไตยที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนไม่มีความวิตกกังวล นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม ได้แสดงและคุยเพื่อนนักเรียนแสดง และยังได้ทราบความสำเร็จและพัฒนาการความก้าวหน้าของตนเองหลังจากได้แสดงบทบาทสมมุติไปแล้ว จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน ในการร่วมกิจกรรมการเรียน การสอน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังการทดลอง

4.2 วิธีการสอนของกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครู เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพราะการสอนอ่านตามคู่มือครูจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ หลากหลาย ที่เร้าความสนใจในการเรียนโดยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ ของจริง มีการตั้งคำถามที่เร้าความสนใจ และการทบทวนฝึกหัด ตลอดจนการใช้เกม การแข่งขันประกอบการเรียนการสอน มีการชมเชยให้รางวัล ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ช่วยส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4.3 บรรยายภาคในการจัดการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ซักถาม ได้แย้งและถามคำถาม ทำให้ห้องเรียนดำเนินการเรียนการสอนด้วยความสนุกสนาน และมีชีวิตชีวา จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชา หรือต่อครูผู้สอน และนอกจากนี้เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน เป็นเรื่องที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจได้ง่าย จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีการเสริมแรงสำหรับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยจัดให้มีการแข่งขันเขียนคำศัพท์ แต่งประโยค เล่นเกมต่าง ๆ จัดให้มีรางวัล คำชมเชย สำหรับนักเรียนที่ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือทำคะแนนได้สูงสุดในกลุ่ม และที่สำคัญที่สุดคือการที่นักเรียนได้เรียนโดยไม่มีการบ้าน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการศึกษา ค้นคว้า ในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 บทอ่านที่นำมาใช้ครูผู้สอนควรจะพิจารณาคัดเลือกให้ดีเสียก่อนไม่ควรมีความยาวมากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย มีเนื้อหาที่น่าสนใจเป็นเรื่องใกล้ตัว เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียน และนอกจากนี้เนื้อหาจะต้องเอื้อต่อการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้สวยงาม

1.2 สภาพของห้องเรียนภาษาอังกฤษ ควรเป็นห้องเรียนที่สะอาดมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดไว้เป็นสัดส่วนได้ยั้งดี อยู่ห่างไกลจากเสียงรบกวน และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนย้ายโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียนการสอน โดยการเล่นเกมนิเวศวิทยา ฟังเพลง การทำสมาธิ

1.3 การเรียนการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องมีความแม่นยำ ในการเลือกใช้ประเภทของการพูดให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนให้มากที่สุด

1.4 กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนนั้น ไม่ควรมีแบบฝึกหัดมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่สามารถทำกิจกรรมให้เสร็จสิ้นภายในคาบเรียนนั้นๆ จะทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนเฉื่อยชา ขาดความรับผิดชอบ

1.5 ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มในการเดาความหมายของคำศัพท์สำนวน และมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นครูควรเข้าไปช่วยเหลือทันที โดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน ครูควรให้คำแนะนำ ให้แนวทาง คอยชี้แนะอยู่ตลอดเวลา เพื่อมิให้กิจกรรมกลุ่มเกิดการหยุดชะงัก

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบซีแแน วิธีการสอนแบบซีแแนประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนอ่านตามคู่มือครู เพื่อศึกษาว่า นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจ ความรับผิดชอบ หรือความสนใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซีแแนประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู

2.4 ควรเพิ่มระยะเวลาของการทดลองให้มากกว่านี้ โดยเพิ่มเวลาการทดลองเป็น 1 ภาคเรียนการศึกษา เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จะส่งผลต่อนักเรียนได้อย่างไร

2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส เพื่อพิจารณาว่าการสอนแบบซีแแนประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2528.
- กาญจนา ศรีภัทรวิทย์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ฉันทนา นันทแก้ว. การศึกษาพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชวาล แพ้วัดกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ทัศนคติต่อการสัมภาษณ์. ม.ป.ท. 2518.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ : กระดาษสา, 2529.
- ทณู เคียวรัตนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ทรงพร อิศโรธกุล. "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน," ภาษาศาสตร์ปริทัศน์. 7(2) : 36 -50 ; ภาคเรียนที่ 2, 2529.
- ทิพา เทพอักษรพงศ์. "วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบผสม," มนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 8(5) : 60 ; 2528.
- เทพิน นิละภมร. ปฏิบัติการทางภาษาก่อนสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ กับผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

- ธีรวัฒน์ นิเจนตร. “บรรยากาศในชั้นเรียนกับการส่งเสริมสติปัญญา และคุณลักษณะที่สำคัญ แก่เยาวชน,” อุรุปริทัศน์, 10 ; มกราคม 2528.
- ธรรมศักดิ์ มีอิสระ. “การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนทางวาจาระหว่างครูกับ นักเรียน,” สารพัฒนาหลักสูตร, อันดับที่ 16, มกราคม 2526.
- ธำรงศักดิ์ หมื่นจักร์. “บรรยากาศของห้องเรียน แบบไหนดี,” มิตรอุรุ, 5 : 18 - 22 ; ตุลาคม 2523.
- บันดือ พฤกษ์วัน. มิติใหม่ในการอ่าน กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2532.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ, กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 3, การพิมพ์ พระนคร, 2524.
- เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ. “จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านได้อย่างไร,” ภาษาปริทัศน์, 4 : 64 - 82; ภาคต้น, 2526.
- บำรุง ไตรรัตน์. “การใช้ภาษาแม่ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ,” สารพัฒนาหลักสูตร ปีที่ 10 อันดับที่ 104 : มกราคม-มีนาคม 2534.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอน ของอาจารย์ในวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ศ. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- ปัญญา สมจิตต์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ SSR และวิธีการ ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2530. อัดสำเนา.
- ปราณี รามสูตร. จิตวิทยาการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ:บุรพาสาน์, 2528 .
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสาร และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

ผุสดี ปทุมวณิช. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการ
สอนตามคู่มือครู . ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนัก
 ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2530.

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. “บรรยากาศการเรียนการสอน ปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอน,”
สารพัฒนาหลักสูตร ปีที่ 32 ฉบับที่ 24 ; ธันวาคม 2533.

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. “ปฏิสัมพันธ์ทางวาทะกับการเรียนการสอน,” ศึกษาศาสตร์ .
 6 (15-16) : 13-15 ; สิงหาคม 2532 - มีนาคม 2533.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

มานพ ไชยตระกูล. สัมพันธภาพระหว่างความถนัด ทักษะติดต่อการเรียนและสัมฤทธิ์ผล
ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปีที่หนึ่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2525. อัดสำเนา.

ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรณ์. ฝึกทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

รัชณี ศิริมาดา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบที่แนะ
Suggestopedia) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู . ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยของการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2531.

ลัดดา กิตติวิภาค. “พฤติกรรมทางสังคม,” จิตวิทยาทั่วไป กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

วราพรพร เจริญสุจิต. การศึกษาลักษณะปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูและนักเรียน ในการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษในแผนการเรียนต่าง ๆ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
จังหวัดนครปฐม วิทยานิพนธ์ ค.ค. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
 นครปฐม ; 2533. อัดสำเนา.

- วลีย์ พันธุ์มณี. “ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษ
ของโรงเรียน.” วารสารจุฬาสตร. 5(1-2) : 116-121; กรกฎาคม -
ธันวาคม 2529.
- วาวว ไรสะอาด. “ทักษะและวิธีการโคลงตามทัศนะของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา,”
ภาษาปริทัศน์. 8(1) : 76 - 86 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2530.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2521.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จงเจริญการพิมพ์, 2524.
- ✓ _____ . คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
(ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จงเจริญการพิมพ์, 2534.
- _____ . คู่มือการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จงเจริญ
การพิมพ์, 2534.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. เจตคติ. กรุงเทพฯ : ดี ดี บัณฑิต, 2531.
- ศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของ
ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์,
2528.
- ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก,
2522.
- ศรีวิไล คอกจันทร์. ภาษากับการสอน. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528. 225 หน้า.
- ศรีสกุล ดำนันทศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพ
การอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โดยการสอนอ่าน 3 วิธี โคลง SQ3R และตามคู่มือครู. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อัดสำเนา.
- ✓ ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง
2533. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

สริตา ชูดวงแก้ว. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือ, ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
 อัดสำเนา.

ลำอองค์ ธีรบุญธนะ พินธ์ และคนอื่น ๆ. โครงการติดตามและประเมินผล โครงการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2524-2526. ม.ป.ท., 2527.

สุชุม เฉดยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2531.

สุบินรัตน์ รัตนศิลา. "การอ่านเพื่อการตีความ," สารพัฒนาหลักสูตร. ปีที่ 14 ฉบับที่ 119 : ตุลาคม - ธันวาคม 2537.

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุมิตรา อังวัฒน์กุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2526.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. "การเสริมต่อการเรียนรู้ของเด็ก," เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. การศึกษาความสัมพันธ์และวิธีเขียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อัปสร มีสิงห์. "บทบาทของครูกับหลักสูตรฉบับปรับปรุง", สารพัฒนาหลักสูตร 10(104) : มกราคม - มีนาคม 2534.

- อัญชลี จิตต์โสภา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมการตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบที่เน้นที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา
- อัญชลี เลาหลิตชัย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอนวิชาวิทยาศาสตร์พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการประชาสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- อมรา รัชมณี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและความอดทนในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค กับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . 2528. อัดสำเนา.
- อารมณีย์ เทียนพิทักษ์. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ ฝ่ายคณะอาจารย์นิเทศก์ ฝ่ายโรงเรียนผู้บริหารและนิสิตที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ วิทยานิพนธ์ ก.บ.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- อรุณี วิริยะจิตรา. "การสอนอ่านแบบสื่อสาร," ภาษาศาสตร์ปริทัศน์ : 15 - 17 ; ภาคเรียนที่ 2, 2533.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. 5th ed. New York : Macmillan Co., 1986.

Anuforo, Susan Akudo. "Effects of Mastery Learning Technique on Students' Performance in English Language Syntax in The Secondary Schools: Achievement and Attitude," Dissertation Abstracts International 48(10): 2521-A : 1988.

Bancroft, W. Janes. "The Lozanov Method and It's American Adaptation," in The Modern Language Journal. 62(4) : 167 - 175 ; 1978.

_____. "Suggestology and Suggestopedia : The Theory of the Lozanov Method," Resources in Education (ERIC). October, 1985.

_____. "Three Methods for Language Acquisition : Total Physical Responses ; the Tomatic Program ; Suggestopedia," Resources in Education (ERIC). November, 1984.

Barak and Carla. "The Use of Scaffolds for Teaching Higher-Level Cognitive Strategies," Educational Leadership. 49(7) : April , 1992.

Bass, Jo Ann Fisher. "The Effects of the Suggestive-Accelerative Learning and Teaching Method and a Structural Analysis Method on Vocabulary Learning," Dissertation Abstracts International. 47 (1) :135-A ; 1985.

✓ Beed, Penny L. and others. "Moving learners toward indepenence : The power of Scaffolded instruction," The Reading Teacher. 44(9):648-655 ; May, 1991.

Blair, Robert. Innovation Approaches to Language Teaching. Massachusetts Newbury House Publishers, Inc. 1982.

Blair, Robert. Innovation Approaches to Language Teaching . Massachusetts Newbury House Publishers, Inc. 1982.

Bond, Gul L. and Mile S. Tinker. A Reading Difficulties Their Diagnosis and Correction . New York, Appleton Century Crofts, 1975. 486 p.

Boyle, O and S. Peregoy. "Literacy scaffolds : Strategies for First and Second - Language readers and Writers," The Reading Teacher. 44(3) : 194 - 200 ; November, 1990.

- Brown, A.L. and M.A. Palinscar. "Reciprocal Teaching of Comprehension Fostering and Comprehension Monitoring Activities," Cognitive and Instruction, 115-117 ; 1984.
- Bruner, J.S. "The Role of Dialogue in Language Acquisition," in the Child's Conception of Language, edited by A. Sinclair, R.J. Jarvella, and W.J.W. Levelt, NY : Springer - Verlag, 1978.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York : Boop-Merrill Co., 1956.
- Callendo, Gloria Marie. "A Profile of Six Accelerated Learning Language Teachers of Suggestopedia (ALTOS) at a Selected Language and Cultural Center," Dissertation Abstracts International, 51(11) : 5693 - A , 1990.
- Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior, 15(3) : 1 - 18 , 1983.
- Carrell Patricia L. and Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," in Methodology in TESOL . p. 218-232 edited by Michael H. Long and Jack C. Richards, Newbury House Publishers, 1987.
- Christie, Frances and Brian Gray. "Successful Negotiation In The Classroom : A Social Process," Keynote Paper Presented at the 15th Australian Reading Association. Conference, Canberra : July 7 - 11, 1990.
- Coughlan, Crew Marry Lois. "Study of Various Factors in Terms of Attitude Toward Reading," Dissertation Abstracts International, 39 : 6668-A; May, 1979.

Dubin, Fraid. "What Every EFL Teacher Should Know About Reading," Teaching Forum. 3 : 14 - 16 ; July, 1982.

Du-Babcock, Bertha. "The Effectiveness of the Suggestopedia Approach in Teaching English as a Second Language to Adult Learners," Dissertation Abstracts International. 47 (10) : 2926-A ; 1986.

Edwards, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appletion - Century - Crafts, Inc., 1957.

Fan, Chung - The. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service, Princeton, 1952.

Flanders, N.A. Teacher. "Influence Pupil Attitudes and Achievement," Co-operative Research Monographs. No. 12 U.S. office of Education U.S. Govt, Printing Offices, 1965.

Flanders, Ned A. Analysis Teaching Behavior. Massachusettes : Addison - Wesley Publishing Company, 1970.

Gardner, R.C., R.N. Lalonde and R. Moorcroft. "The Role of Attitudes and Motivation in Second Language Learning : Correlational and Experimental Consideration," Language Learning. 35(2) : 207-227; June, 1985.

Garcia, Yolanda O. Longoria. "A Suggestopedia Study on Second Language Reading Achievement and Its Effect on Learning Strategies," Dissertation Abstracts International. 47(2) : 401-A ; 1985.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGrew - Hill Book Company, 1973.

- Goodman Kenneth S. and Niles Olives S. "Behind the Age : What Happens in Reading," Increasing Process and Program Illinois. Commission on the English, 1970.
- Goodman Kenneth S. Language and Literacy. Boston London and Honley : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1982.
- Gordon and Breach. "Suggestology and Outlines of Suggestopedy," TESOL Quarterly. 13(2) 255 - 266 ; July, 1979.
- Harris, Albert J. & Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York, Longman Inc. 1979.
- Harris, Andrew. A Language Testing Handbook. London : Macmillan Press. 1983.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt Rinehart and Winston, 1976.
- Hussein, Yehia Ismail. "The Relationship between Attitudes of English Teachers in Egypt Toward Methods of Teaching English and Selected Demographic Characteristics," Dissertation Abstracts International. 50(5):1199-A ; 1989.
- James W. Cunningham Lisa K.Wall "Teaching and readers to Comprehend better" Journal of Reading 37 (6) : 128-134 ; March, 1994.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology, 3rd ed. Menlo Park Calif, W.A. Benjamin, 1974.
- Krashen, Stephen D. Principles and Practice in Second Language Acquisition Oxford fergamen. 1982. 202 p.

Kreeft, J. "Dialogue-Wridge from Talk to Essay Writing," Language Arts.
61 : 141-150 ; 1984.

Lawrenz, F. "Students perception of the classroom Learning environment in Biology,
Chemistry and Physics," Journal of Research in Science Teaching .
13 : 315-323 ; July, 1976.

Lee, Kai-Fat and Paula Fleming. Better Reading Skills. Oxford University Press,
Kuala Lumpur, 1978. 222 p.

Lehr, Fran. "Instructional Scaffolding," Language Arts. 62(6) : October, 1985.

Lony Gold. "Suggestopedia : Activating the Student's Reverse Capacities," English
Teaching Forum. 22(3) : 26 - 33 ; July, 1985.

Lysynchuk, M. Linda and others. "Recipocal Teaching Improves Standardized
Reading Comprehension Performance in Poor Comprehenders," The
Elememary School Journal. 90(5) : 467 - 483 ; May, 1990.
Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York : Oxford University
Press. 1983.

Moreno - Montalvo, Marta Mirna. "Developing Communication Competence through
Suggestopedia Techniques : An Exploratory Project with First Year
College ESL Students," Dissertation Abstracts International. 49(1)
: 84 - A ; 1987.

Morris, A and N. Stewart-Dore. Learning to Learn From Text : Effective Reading in
the Content Area. North Ryde : Addison - Wesley, 1984.

Oller, John W. Language Tests of School : A Pragmatic Approach. London :
Longman, 1979.

- Palinscar S.A. "The Role of Dialogue in Providing Scaffolded Instruction,"
Educational Psychologist. 21(1 - 2) : 73 - 98 ; Winter & Spring,
 1986.
- Paulston, Christine Bratt and Howard R. Selekmen. "Interaction Activities in the
 Foreign Classroom: or How to Grow the Tulip Rose," in Developing
 Communications Skills. 1978.
- Pearson, David P. and Dale D. Johnson. Teaching English Comprehension.
 New York : Rinehart and Winston Inc., 1979.
- Roettger, Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary
 Students and an investigation of the Relationship Between Attitude and
 Achievement," The Journal of Educational Research. 72 : 138-142;
 January/February, 1979.
- Russell, David H. Children Learn to read. Boston : Grinn & Company, 1963.
- Scott , William A. and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological Research.
 4th ed. New York: John Wiley and Son, Inc, 1962.
- Shaw, Harry. A Complete Course in Freshman English. 7th. ed, New York, Harper
 and Row Publishers, 1973.
- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio : A Bell and
 Howell Company, 1973.
- Sinclair, J. Mch and R.M. Coulthard. Towards in an Analysis of Discourse : The
 English used by Teachers and Pupils. Oxford : University Press, 1978.

Stelly, Colette Hood. "Effects of a Whole Language Approach Using Authentic French Texts on Student Comprehension and Attitude," Dissertation Abstracts International. 52 (9) : 3208-A ; 1991.

✓ Stevick, E.W. memory, Meaning and Method : Some Psychological Perspective on Language Learning. Rowley : Newbury House, 1976.

Sylvia Z. Ramirez. "The Effect of Suggestopedia in Teaching English Vocabulary to Spanish- dominant Chicano Third Grader," The Elementary School Journal. 86(3) : 216 - 222 ; January, 1986.

✓ Thibaut, J.W. and H.H. Kelley. The Social Psychology Groups. New York : willey. 1959.

✓ Watson, James and Ann Hill. A Dictionary of Communication and Media Studies. London : Edward Arnold (Publishers) Ltd., 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- **แผนการสอนกลุ่มทดลอง**
- **แผนการสอนกลุ่มควบคุม**

Lesson Plan for the Experimental Group

Periods 1-2

Time : 100 minutes

Content: Safety on the Road

Objective:

1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
2. The students are able to use the vocabulary in new situations.
3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures (the traffic sign, an accident)
3. Newspaper

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- What do you see in the classroom?
- How do you go to school?
- How does your father drive a car?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about?

For example :

- T : Look at this picture. What can you see in the picture?
- S : About an accident on the road.
- T : That's right. It's an accident on the road.

- S : (no response)
- T : If we drive carefully. It's..... .
- S : It's safety.
- T : Good.

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

- T : Class, listen carefully. I'm going to read the story to you.
- S : (listen to the teacher)
- T : Please read the story "Safety on the Road" silently.
- S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

- T : Class help me to make up some questions or ask me some questions.
- S : (no response)
- T : Class, suppose I answer. Children must never play in the roads.
(The teacher writes the answer on the chalkboard.)
You should began the question with..... .
- S : Where.....
- T : Yes. Where..... and this word follows by verb. You should look at the answer. Where.....
- S : Where must children.....
- T : Where must children never.....
- S : Where must children never play?
- T : Nice. Any more questions?
- S : Yes. What must drivers obey?
- T : It's a good question. Can you answer it?
- S : Yes.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercise in their groups and the vocabulary exercise individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the drivers. The teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by acting as if they were drivers and having a role-play in groups of five.

: You are driving your car. Suddenly you have an accident.
Ask for help.

4. Evaluation

4.1 Observe the students while reading and doing the exercise.

4.2 Check their exercises.

or : The students discuss in groups of five and then present their idea.

: Why must the drivers obey all traffic signs and rules?

Periods 3-4

Time : 100 minutes

Content: Pay Attention!

Objective:

1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
2. The students are able to conclude and interpret the story they have read.

Teaching Aids:

1. Light music
2. Pictures
3. Vocabulary chart
4. Grammar chart

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. **Orientation**

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- What do you see in this picture?
- Where do you go when you want to have some food?
- How do you go there?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about?

For example :

T	: Look at this picture. What can you see in this picture?
S	: There are two women in this picture.
T	: Where are they?
S	: They are at the restaurant.
T	: Very good.

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to passage being read by the teacher and read it silently.

T : Class, listen carefully. I'm going to read the story to you.

S : (listen to the teacher)

T : Please read the story "Pay Attention!" silently.

S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

T : Please help me to make up some questions or ask me some questions.

S : (no response)

T : If I answer, Mrs. Carter put her handbag on the floor by her chair.
(The teacher writes the answer on the chalkboard.)
You should begin the question with

S : Where.....

T : Yes. Where..... and this word follow by verb. You should look at the answer. Where.....

S : Where did Mrs. Carter.....

T : Where did Mrs. Carter put.....

S : Where did Mrs. Carter put her handbag?

T : Very good. Any more questions?

S : Yes. How did the other woman take Mrs. Carter's handbag?

T : It's very good question. Can you answer it?

S : Yes.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercise in their groups and the vocabulary exercise individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuade the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as Mrs. Carter while the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by exercising their arms and having activity in pairs.

: You go shopping with your friend. Suddenly your handbag is stolen. Ask for help.

4. Evaluation

4.1 Observe the students while reading and doing the exercise.

4.2 Check their exercises.

4.3 The students discuss in groups of five and then present their idea.

: How could Mrs. Carter have prevented her house from beingrobbed?

Periods 5–6

Time : 100 minutes

Content: A World of Fun

Objective :

1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
2. The students are able to answer the questions from the story they have read.
3. The students are able to tell their opinion about the story they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures (castle, The Roller Coaster)
3. Newspaper headline
4. Vocabulary chart

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. **Orientation**

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Have you ever been to an amusement park?
- Where is it?
- Can you tell me the names of the most exciting activities?
- What are they?

1.2 If the students can't answer clearly. The teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about?

For example :

- T : Look at this picture. Can you tell me what it is?
- S : An amusement park.
- T : That's right. How do you feel when you go there?
- S : I have a lot of fun.

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and then read it silently.

T : Listen carefully. I'm going to read the story to you.

S : (listen to the teacher)

T : Please read the story "A World of Fun" silently.

S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

T : Please help me make up some questions or ask me some questions.

S : (no response)

T : What is the name of the activities that you can meet all kinds of ghosts here?

S : The Haunted House.

T : Very good. If I answer, The Space Round is a flying saucers swings you up in the air, round and round.

(The teacher writes the answer on the chalkboard.)

You should begin with.....

S : What.....

T : Yes. What..... and this word follows by verb. You should look at the answer. What.....

S : What is the name of.....

T : What is the name of the activities that.....

S : What is the name of the activities that swings you up in the air, round and round?

T : Very nice.

2.3 The students discuss the story focussing on the vocabulary in groups of five, then both the teacher and the students talk about the correct answer of the comprehension exercises.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes as well as breathe in and out deeply while light music is being played softly.

3.2 The students imagine themselves as they are playing at the amusement park while the teacher is reading the story aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves and by having a role-play activities in groups of five.

: You have a special student ticket, which lets your group do three activities together. Decide which three activities your group would like to do at Holiday World.

4. Evaluation

The teacher gives the students a topic for discussion in groups of five. Then the teacher comments their opinion.

: Tell why your group chooses to do three activities together.

Periods 7-8

Time : 100 minutes

Content: Lennon and the Beatles

Objective :

1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
2. *The students are able to uses the vocabulary in new situations.*
3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures
3. Poster

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Who is the most popular singer in your country?
- What do you think about her/him?
- When was she/he born?
- Where was her/his birthday?
- What are her/his famous songs and albums?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about.

For example :

- T : Look at this poster. Can you tell me who is he?
- S : Amphol Lamphun. He is a singer.
- T : And another poster. Who are they?
- S : One os the Beatles's member, John Lennon.
- T : That's right.

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

T : Listen to me carefully. I'm going to read the story to you.

S : (listen to the teacher)

T : Please read the story "Lennon and the Beatles" silently.

S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

T : Everybody can ask me some questions.

S : (no response)

T : Suppose I answer. John Lennon was born in Liverpool, England.
(The teacher writes the answer on the chalkboard.)

You should begin the question with.....

S : Where.....

T : Yes. Where..... and this word follows by verb. You should look at the answer. Where.....

S : Where was.....

T : Where was John Lennon.....

S : Where was John Lennon born?

T : That's right. Any more questions?

S : What happened in 1954?

T : It's a good question. Can you answer it?

S : Yes. John's mother died.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercises in their groups. and the vocabulary exercise individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the Beatles while the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by acting as if they were the Beatles and having a role-play in groups of five.

: Here is what happened to John Lennon on December 8, 1980.
Use the information given to complete the report below.

events	dates/time
Mark Chapman came to New York.	Dec. 5
He was at the gate of John's apartment.	the night of Dec. 8
John and Yoko came home.	10:50 p.m.
John almost reached the gate.	10:51 p.m.
He heard a call "Mr. Lennon."	10:51 p.m.
He stopped and turned to look.	10:51 p.m.
Mark fired five shots into him.	10:52 p.m.

REPORT

Mark Chapman came to New York..... December 5.....
he..... . John and Yoko..... . Before John....., he..... . After.....
Mark..... . John fell to the ground before he got to the hospital. Mark was caught
by the police.

4. Evaluation

4.1 Observe the students while reading and doing the exercises.

4.2 Check their exercises.

Periods 9-10

Time : 100 minutes

Content: A Weekend in the South

Objective :

1. The students are able to answer the questions dealing with the conversation and the ads they have read.
2. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
3. The students are able to show their opinion about the conversation and the ads they have read.
4. The students are able to match the ads with the conversation they have read.

Teaching Aids :

1. Magazines
2. Vocabulary chart
3. Pictures
4. Light music
5. A cassette

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- What are you reading about?
- Is there anything interesting?
- Where is it?
- Have you ever been there?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about?

For example :

- T : Look at this advertisement. Can you tell me what is it?
 S : Samui Island.
 T : Where is it?
 S : In the South of Thailand.
 T : That's right. Today we're going to talk about a weekend in the South.

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the conversation from the cassette and read it silently.

- T : Class, listen to the conversation from the cassette.
 S : (listen to the conversation from the cassette)
 T : Please listen to the conversation silently.
 S : (listen to the conversation silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

- T : Has Somchai ever been to Samui?
 S : No.
 T : Please ask me some questions?
 S : (no response)
 T : If I answer, we can take a ferry to Samui Island.
 (The teacher writes the answer on the chalkboard.)
 You should begin the question with
 S : How
 T : Yes. How..... and this word follows by verb. You should look at the answer. How
 S : How can we go there?
 T : Very good. Any more questions?
 S : Yes. Is it better than Phuket?
 T : It's a good question. Can you answer it?
 S : Yes.

2.3 The students discuss the conversation and the ads in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do exercises individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher tells the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the tourists while the teacher is reading the conversation and the ads aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by playing a jig-saw game.

Put the sentences in correct order.

- A :
1. It is the largest of all the islands off the western coast of the Gulf of Thailand.
 2. Its widest and longest parts measures 21 km. and 25 km. respectively.
 3. Ko Samui is Thailand's third largest island.
 4. It covers a total area of 247 square kilometers.

- B :
1. There are more than 80 small isles in the Samui Island group.
 2. Major ones include Phangan, Tao and Angthong archipelago.
(a group of islands)
 3. The land is mostly covered with hills and forests while the plains are near the shore.
 4. The island is 430 km. south of Bangkok and 84 km. from the southern province of Surat Thani.

4. Evaluation

The students discuss the questions in exercise 3 in groups of five.
Then they present their opinion along with the teacher's comments.

: Compare two activities between take a cruise and scuba diving.

Which is more exciting? Give reasons.

Periods 11-12

Time : 100 minutes

Content: A False Alarm

Objective :

1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
2. The students are able to use the vocabulary in new situations.
3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Teaching Aid :

1. Light music
2. Pictures
3. Newspaper

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- What do you see in the classroom?
- Where do you stay when you go to Pattaya?
- How do you go there?
- Do you have a lot of fun?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about?

For example :

T : Look at this picture. What can you see in this picture?
 S : The hotel.
 T : Have you ever been to Phuket?
 S : Yes.
 T : Where do you stay?
 S : At the hotel.

- T : Look at the man in the picture. What is he doing?
- S : He's running from the hotel.
- T : What happened with him? What do you think about him?
- S : He was hurried. I think he forgot something.
- T : Very good. But the man was leaving the hotel quickly because his house was on fire. Today we're talking about "A False Alarm."

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

- T : Listen to me carefully. I'm going to read the story to you.
- S : (listen to the teacher)
- T : Please read the story "A False Alarm" silently.
- S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

- T : Please help me to make up some questions.
- S : (no response)
- T : Suppose I answer, the man came to the hotel because he wanted to ask for a room.
(The teacher writes the answer on the chalkboard.)
You should begin the question with
- S : Why
- T : Yes. Why and this word follows by
- S : Verb. Why did.....
- T : Why did the man.....
- S : Why did the man come to the hotel?
- T : Very good. Any more questions?
- S : Yes. Why couldn't the man have a room?
- T : Can you answer it?
- S : Yes. Because the hotel was full.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercises in their groups and the vocabulary exercise individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the man. The teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by acting as if he is a man and having a role-play in groups of five.

: You meet a man who is leaving the hotel quickly. Ask him what happened? Can you help him?

4. Evaluation

The students discuss in groups of five and then present their idea.

- : - Could the man have a room for the night? Why?
 - If you were Mr. Newton, what will you do? Give reasons.
 - What do you think about the man who asks for a room?

Periods 13-14

Time : 100 minutes

Content: House on Fire

Objective :

1. The students are able to complete the sentences dealing with the story they have read.
2. The students are able to arrange the pictures into the correct order.

Teaching Aids :

1. Pictures (fire man, fire engine, truck and policemen)
2. Vocabulary chart
3. Grammar chart
4. Light music

Evaluation : The teacher checks the students' exercises.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- What is happening to the house in the picture?
- Do you know why is the house on fire?
- What do you use to break a fire out?
- Can you tell me the names of these items?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about.

For example :

- T : What do you see in this picture?
- S : A fireman, fire engine and smoke.
- T : What is happening to the house?
- S : The house is on fire.
- T : Good. Today we're going to read about "House on Fire."

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

T : Listen to me carefully, I'm going to read the story to you.

S : (listen to the teacher)

T : Please read the story "House on Fire" silently.

S : (read the passage silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

T : Please ask me some questions.

S : (no response)

T : Suppose I answer , Kitti saved the baby from the fire.

(The teacher writes the answer on the chalkboard)

You should begin the question with

S : Who

T : Yes. Who..... and this word follows by verb. You should look at the answer.

S : Who saved

T : Who saved the baby.....

S : Who saved the baby from the fire?

T : Very good. Any more questions?

S : Yes. Who arrived with the fire engine?

T : It's a good question. Can you answer it?

S : Yes. Rak arrived with the fire engine.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercises in their groups and the vocabulary exercise individually.

3. Increase the students' retention

3.1 The students close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as Kitti or Rak while the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and they can relax for themselves.

3.4 The students reduce their tension by exercising their hands, arms and legs and by having a role-play.

: The next morning after the fire, a news reporter came to see Kitti and asked his questions about the fire.

: Suppose you are Kitti, answer the questions of the news reporter.

4. Evaluation

The students discuss the given open-ended question in groups of five.

“What shall we do to prevent the house on fire?”

Periods 15-16

Time : 100 minutes

Content: A Visit to the Zoo

Objective :

1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
2. The students are able to conclude and interpret the story they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures
3. Vocabulary chart
4. Grammar chart

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

1.1 The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Look at the pictures of wild animals.
- How many of them have you seen?
- Where did you see them?
- What are their names?

1.2 If the students can't answer clearly, the teacher uses the scaffolding to persuade the class to predict what is the story that they are going to read about.

For example :

- T : Look at the pictures of wild animals. How many of them have you ever seen?
- S : A lot of them.
- T : What are they?
- S : Giraffe, zebra, gorilla, monkey, ... etc.
- T : Where did you see them?
- S : At the zoo.
- T : Good. Today we're going to read about "A Visit to the Zoo."

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

T : Listen to me carefully, I'm going to read the story to you.

S : (listen to the teacher)

T : Please read the story "A Visit to the Zoo."

S : (read the story silently)

2.2 The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask and answer some questions.

T : Please ask me some questions.

S : (no response)

T : Suppose I answer, the animals come from the wild.

(The teacher writes the answer on the chalkboard.)

You should begin the question with

S : Where

T : Yes. Where..... and this word follows by verb. You should look at the answer. Where

S : Where do the animals.....

T : Where do the animals come.....

S : Where do the animals come from?

T : Very good. Any more questions?

S : Yes. Why do some people dislike zoos?

T : Very wonderful. Can you answer it?

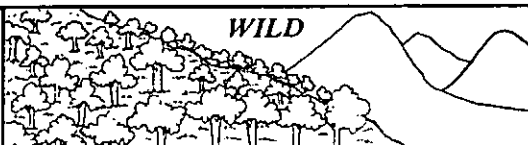
S : Yes.

2.3 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of five while light music is being played.

2.4 The students do the comprehension exercise in their groups and the vocabulary exercise individually.

B : Here are eight different conditions for animals living in zoos and in the wild. Can you put them in their correct column?

- Plenty of food
- Illness
- Free to move about
- Little exercise
- Medical care
- Hunger
- Unnatural conditions
- Short life

 ZOO	 WILD

4. Evaluation

The students discuss the open-ended question in pair.

- Is it important to try to save wild animals? Why?

Then the teacher randomizes three pairs of the students to present their idea.

Lesson Plan for the Control Group

Periods 1-2

Time : 100 minutes

Content:

Safety on the Road

The roads are very dangerous places. Thousands of people lose their lives on them every year, and many thousands more are injured or crippled. Most of those who are killed or injured on the roads are children.

Parents and teachers should tell children about the dangers, and teach them how to cross the roads safely. They should warn them over and over again to be careful, because little children easily forget what they are told.

Children must never play in the roads. Everybody must cross the roads only when they are clear. It is very dangerous to cross behind or in front of a standing bus or car without looking left and right.

Drivers of cars, buses, trucks and taxis and riders of motorcycles must not go too fast, especially round corners or while turning out of side-roads into the main street. They must obey all traffic signs and rules. Reckless driving is always very dangerous. Reckless drivers should be severely punished.

Both drivers of vehicles and people on foot must be careful to avoid accidents. It is better to prevent accidents than be sorry for our carelessness when somebody is killed or injured.

- Objective** :
1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
 2. The students are able to use the vocabulary in new situation.
 3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Vocabulary :

- dangerous	- motorcycle	- accident
- injured	- traffic sign	- vehicle
- crippled	- reckless	- prevent

Structure : Present Simple Tense**Teaching Procedures :**

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows newspaper about an accident in order to build up the students' attention lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards pictures and real thing, structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. And then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Real things
4. Word cards
5. Sheets of exercises

Evaluation : 1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.

2. Check the students' exercises.

Exercise 1 : Match the words in column A with their meanings in column B.

-A-

- 1. injure
- 2. cripple
- 3. truck
- 4. motorcycle
- 5. main
- 6. obey
- 7. traffic
- 8. vehicle
- 9. prevent
- 10. safety

-B-

- a. a big car for carry goods.
- b. chief
- c. to hurt
- d. to do as one is told to do.
- e. to hinder
- f. to make a person unable to walk
- g. to give notice to
- h. without care
- i. without danger
- j. anything on wheels
- k. the flow of people and cars along roads and streets
- l. a bicycle with a motor

Exercise 2 : Answer the following question.

1. Why are the roads very dangerous places?
2. What should parents and teachers tell children?
3. What should parents and teachers teach children?
4. Why should they warn little children over and over again?
5. What should we do when we cross the road behind or in front of a standing bus or car?
6. Where must children never play?
7. What must drivers obey?
8. What must a driver do when he goes round corners?
9. Why should reckless drivers be severely punished?
10. Who must be careful to avoid accident?

Periods 3-4

Time : 100 minutes

Contents:

Pay Attention!

One day Mrs. Carter was shopping in a big store called Dickens and Edgar. After buying some things, she went to another part of the store to have something to eat. She sat at a table with another woman and put her handbag on the floor by her chair. She and the other woman talked for a while and then the other woman got up to go. As that woman got up, her handbag fell on the floor, but she *picked it up* and went away.

Mrs. Carter finished eating and put her hand down to get her handbag. It was not there. Poor Mrs. Carter was very *troubled*. She looked everywhere, but the handbag was not *there*.

The manager came to help her and gave her some money to get back home.

"I'm very sorry," he said. "This is a bad thing to happen in my store."

She left the store and went sadly home. When she got there, she had to ask the people in the next house to help her to get in. Her door-key had been in her handbag.

When Mr. Carter came home, she told him the story, and he was very angry.

"Why don't you take care of your handbag?" he said. "You must never put it on the floor. The other woman at the table must have taken it when she picked up her handbag. Now all that money is gone."

The next morning Mrs. Carter received a phone call from a man who said he was the manager of Dickens and Edgar. He asked her to come to get her lost handbag.

Mrs. Carter hurried to Dickens and Edgar and went up to the same room. The manager came to speak to her.

"I've come to get my handbag" said Mrs. Carter.

"Your handbag?" said the manager. "Your handbag isn't here."

"But it is!" said Mrs. Carter. "You said so. You phoned me that someone brought it this morning."

"No one phoned you from here this morning," he answered. "I'm sorry, but that is the truth."

"But who phoned me?" said Mrs. Carter. "Someone did."

"It must have been a friend of the woman at your table," said the man. "You'd better go back to your house quickly. I'll phone the police and ask a policeman to meet you there."

Poor Mrs. Carter went home again, but she was too late. The policeman was there to meet her, and they went into the house. A great many things were gone. In Mrs. Carter's handbag was the number of her house and the street it was on, as well as the door-key.

Objective : 1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
2. The students are able to use conclude and interpret the story they have read.

Vocabulary : - handbag - drop - picked it up
- troubled - stranger - phoned
- honesty - purpose - immediately

Structure : Past Simple Tense

Procedure :

1. The teacher begin the class by shows the picture in order to build up the students'attention lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures , real things and structure by giving examples on the chalkboard.

4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.

5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.

6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.

9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Real things
4. Word cards
5. Sheets of exercises

Evaluation :

1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.
2. Check the students' exercises.

Exercise 1 : Choose the best answer.

1. The phrase "Pay Attention!" means..... .
 - a. work carefully
 - b. be more carefully
 - c. spend money carefully
 - d. read the story carefully
2. The words "picked..... up" means..... .
 - a. sent
 - b. stole
 - c. lifted..... up
 - d. handed..... up
3. The word "troubled" means..... .
 - a. tired
 - b. excited
 - c. worried
 - d. annoyed
4. The word "there" refers to
 - a. on the floor
 - b. on the chair
 - c. on the table
 - d. behind her back
5. After shopping, Mrs. Carter
 - a. dropped her handbag on the floor
 - b. asked another woman to eat at one table
 - c. went to another store to have something to eat
 - d. ate in the store where she had bought something
6. Mrs. Carter
 - a. sat alone at the table
 - b. sat with many other customers
 - c. shared the table with another woman
 - d. dropped her handbag and picked it up again

7. After hearing Mrs. Carter's story the manager..... .
- a. was angry and called the police
 - b. told her to phone her husband immediately
 - c. felt sorry and offered her money to get home
 - d. blamed Mrs. Carter for putting her handbag on the floor
8. Mrs. Carter went inside the house
- a. with the help of her husband
 - b. with the help of her neighbours
 - c. by waiting until her husband returned
 - d. by getting the key from her neighbours
9. The person who really phoned Mrs. Carter the next morning was probably..... .
- a. the manager of Dickens and Edgar
 - b. Mrs. Carter's friend who found her handbag
 - c. the other woman who took Mrs. Carter's handbag
 - d. a friend of the other woman who took Mrs. Carter's handbag
10. The best title of this passage is
- a. The Kind Manager
 - b. The Telephone Call
 - c. A Most Expensive Lesson
 - d. The New Friend at a Shop
11. While she was going to get her handbag, ...
- a. Mrs. Carter's house was robbed
 - b. Mrs. Carter met a man called Mr. Dickens
 - c. Mrs. Carter met the police in front of the house
 - d. Mrs. Carter met the woman who took her handbag
12. The man on the phone told Mrs. Carter that he had found her handbag because..... .
- a. he knew she was worried
 - b. she was waiting for his call
 - c. he wanted her out of the house
 - d. he wanted to return her handbag himself

13. The writer of the passage tells us indirectly that Mrs. Carter was too
- careful
 - trusting
 - forgetful
 - exciting
14. The person who asked the police to go to Mrs. Carter's house was
- the neighbour
 - the manager
 - Mrs. Carter
 - Mrs. Carter's husband
15. The moral of this story is
- be more careful about whom you trust
 - don't leave your house without reason
 - don't leave your handbag with your friend
 - be more careful about spending a lot of money

Exercise 2 : Complete the following passage using the words given in the list below.

rob	sit	get	dropped
received	had left	trick	shopping
picked..... up	hurried		

Mrs. Carter went.....(1).....one day. While at lunch she happened to.....(2).....with another lady. Intentionally, that lady.....(3)..... her handbag and then she.....(4) it..... and Mrs. Carter's handbag, too. Mrs. Carter found out about this after the lady.....(5)..... .

The next morning Mrs. Carter.....(6)..... a phone call from a man who told her that he was the manager of the store and asked her to come and..... (7).....her lost bag. Feeling very happy, Mrs. Carter.....(8)..... back to the store. When she get there, she found out that it was a(9).....to get her out of her house so that someone could enter and.....(10).....her house.

Periods 5-6

Time : 100 minutes

Content:

A World of Fun

Thailand's newest amusement park. Holiday World, at Ko Samet, 20-minute ride from Rayong, has the most exciting activities for you, your family and friends to enjoy. Here are some of the things waiting for you.

- * The Double Rider - you can go sliding through the open or closed tunnel, 90 metres long, which takes you to a clear, cool swimming pool.
- * The Skyhigh - these two 50 metres long slides go down into the water from an exciting height above. They make you feel as if you were flying into the water.
- * The Doughnut River - you can float along the river in a giant doughnut for a cool and lazy day.
- * The Roller Coaster - the fastest and most exciting car on the rails takes you way up in the air, around and back down again.
- * The Junior Pool - a clear, blue pool, not very deep, with a small slide, Great for young children.
- * The Haunted House - this is the ghosts' meeting place. You can meet them all. And don't go alone!
- * The Bird Ride - take a ride in a cable car from one island to another, 200 feet above the sea. Below you is the blue ocean. Above are white clouds and sea-birds. You can almost touch the sky!
- * The Underworld - a large boat takes you to the underwater world. Be ready to meet with beautiful fish, underwater plants, marine animals and much more.
- * The Space Round - a flying saucer swings you up in the air, round and round. It's great if you love flying.

Come to Holiday World, the world of fun, for a great day with family and friends. We are open from 10 A.M. till 6 P.M.

Adults love it. And children just burst with excitement!

- Objective :**
1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
 2. The students are able to answer the questions from the story they have read.
 3. The students are able to tell their opinion about the story they have read.

- Vocabulary :**
- tunnel	- burst	- rail
- activities	- excitement	- a cable car
- an amusement park	- a giant doughnut	- a flying saucer

Structure : Past Simple Tense

Procedure :

1. The teacher begins the class by show newspaper headline to lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures, real things and structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answers the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.

9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Real things
4. Word cards
5. Sheets of exercises

Evaluation :

1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.
2. Check the students' exercises.

Exercise 1 : Put the things you may see in an amusement park in the box below.

castle	swing	slide	rail
tunnel	boat	ghost	tennis court
shop	bicycle	airplane	swimming pool
balloon	ice-cream	doughnut	restaurant
ferris'wheel			

Exercise 2 : After you read the story about a new amusement park.

You and your friends want to go there.

A. Scan and find out.

1. the name of the park = ...

2. where it is = ...

3. its opening hours = ...

4. the name of the activities = a.

b.

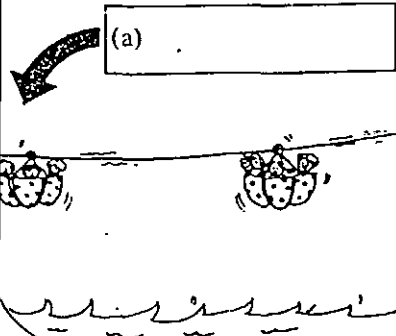
c.

d.

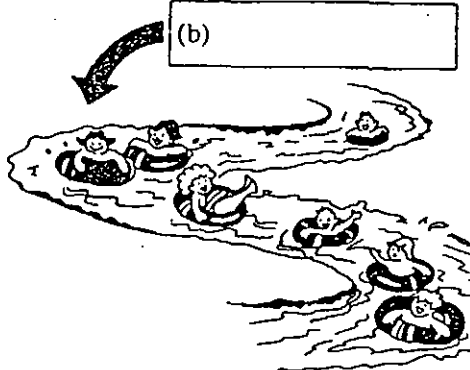
B. Can you guess what these activities are called?

Match the names of the activities from the story with the pictures.

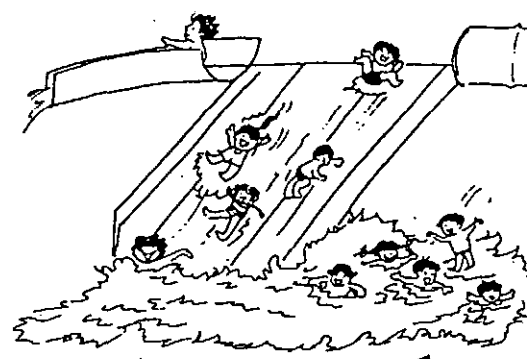
(a)

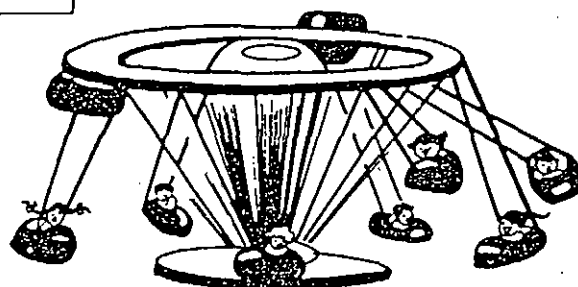
(b)

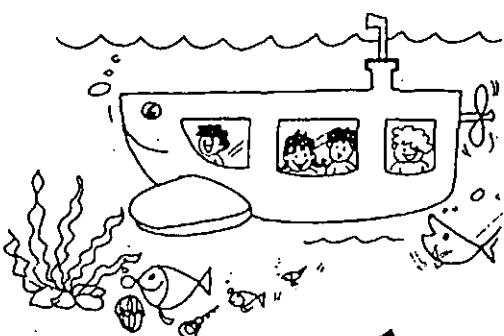
(c)

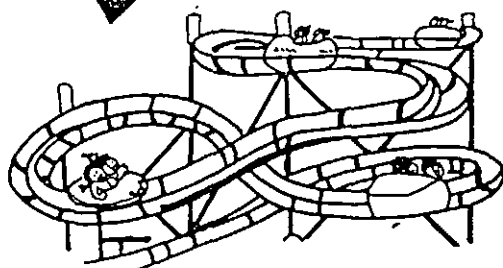
(e)

(d)

(f)

(g)

Exercise 3 : Peter Wang came from Singapore to visit Suwit, his Thai friend. Last weekend, Suwit's father took Peter, Suwit and Suchada, Suwit's little sister, to Holiday World. Here is Peter's letter to his parents.

Read and find out what Peter and Suwit did at Holiday World.

Fill in the table below.

Dear Mom and Dad,

I am having a great time in Thailand. Last week Suwit's Dad took us to Holiday World at Ko samet. It is a very big amusement park. there are so many things to do. Suwit and I went sliding on the Skyhigh first. The slides were very high. It was like flying, going down into the pool. We played on the slides for almost 2 hours. Next, I went flying in the Space Round. Suwit did not like flying so he went sight-seeing on the Underworld boat. He said he saw many beautiful fishes and interesting plants. Then, the four of us went into the Haunted House. It was so much fun. We laughed and laughed all the time.

I will write again soon.

Love,
Peter

What did Peter and Suwit do at Holiday World?

Peter	Suwit
1.	1.
2.	2.
3.	3.

Periods 7-8

Time : 100 minutes

Content:

Lennon and Beatles

The Beatles were the most famous rock group in the sixties. Their golden years started in 1964, when many of their songs were heard all over the world. Early that year, the group visited America, Asia and Australia. Wherever they went, they brought joy, love and happiness.

The Beatles' success came from the talent of John Lennon, the group leader. John was born in Liverpool, England, on October 9, 1940. His father deserted the family when John was three. His mother died in an automobile accident when he was fourteen.

In 1958, John met Paul Mc. Cartney in a small cafe' in Liverpool. They decided to form a group. George Hamilton joined them a little later. They first called themselves the Moondog, and then the Beatles. They performed in a small Liverpool club before Ringo Starr came in early 1962. In the same year, after they appeared on British T.V., their first hit record "Love Me Do" sold 100,000 copies. A year later, "She Loves You" sold over a million. Their first film "A hard Day's Night" was a success in August 1964. At the end of the year, John's book called "In His Own Write" was a best-seller.

The Beatles broke up in 1970. A year before that, John divorced his wife, Cynthia, to marry Yoko Ono. His songs continued to be world's hits. His last album "Double Fantasy" came out in November 1980. Three weeks after that, on the cold winter's night of December 8, John Lennon was shot to death in front of his New York apartment.

- Objective :
1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
 2. The students are able to use the vocabulary in new situation.
 3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

<u>Vocabulary</u> :	- success	- perform
	- talent	- break up
	- desert	- divorced
	- join	- continued

Structure : Preposition

Procedure :

1. The teacher begins the class by shows poster about one of Beatles' members, John Lennon to lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures, real things and structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebook and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Real things
4. Word cards
5. Sheets of exercises

- Evaluation :**
1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.
 2. Check the students' exercises.

Exercise 1 A: You are making a poster about one of the Beatles' members, John Lennon. Scan the article and fill in the poster.

For the most Popular Rock Musician in the 1960's.

Name	:	
Born	:	
Birthplace	:	
Nationality	:	
Married to	:	
Died	:	
Famous film	:	
Famous book	:	

B : Several things happened to the members of the Beatles from 1954–1970. Put the events below in the table to match the dates given.

- a. The group played in Liverpool clubs.
- b. John Married Yoko.
- c. John's mother died.
- d. Their first record became popular.
- e. Ringo became a member of the group.
- f. Three members formed the group.
- g. The group appeared on T.V.
- h. The group broke up.
- i. John had his first book published.
- j. The Beatles made worldwide tours.

events	dates
	1. 1954
	2. 1958
	3. 1961
	4. early 1962
	5. mid 1962
	6. late 1962
	7. mid 1964
	8. late 1964
	9. 1969
	10. 1970

C. Guess the meaning of these words from context.

a. success	=	
b. talent	=	
c. desert	=	
d. join	=	
e. perform	=	
f. break up	=	
g. divorce	=	

Exercise 2 : Choose the dates or the places in B to complete the sentences in A.
Use preposition in, on or at.

A	B
1. The King's Birthday falls..... .	a. June
2. In Thailand, it is very hot..... .	b. Rajdamnern Nok Road
3. Loy Krathong Festival is held..... .	c. summer
4. Bangkok became the capital..... .	d. December 5
5. The rainy season starts..... .	e. 8:30
6. Chirstmas comes..... .	f. the night of the full moon of the 12th month.
7. The Statue of King Rama V is..... .	g. Chiang Mai
8. Children's Day comes..... .	h. the end of the year
9. Doi Suthep is..... .	i. the second Saturday of January
10. Most Thai school start..... in the morning.	j. 1782

Periods 9-10

Time : 100 minutes

Content:

A Weekend in the South

- Steve : Somchai, have you been to Samui
- Somchai : Not yet. Shall we go tomorrow?
- Steve : O.K. How can we go there?
- Somchai : We've got to take the bus or train to Surat Thani. From there we can take a ferry to Samui Island.
- Steve : Do we have to take a reservation?
- Somchai : I don't think so. Anyway, let's check.
- Steve : Is it better than Phuket?
- Somchai : Well, people say that Samui and Phuket are both island paradises. They are the pearls of the Andaman Sea and the Gulf of Thailand. However, Phuket does not have as many islands as Samui and it is more developed than Samui.
- Steve : I like quiet places.
- Somchai : Then I'm sure you'll like Samui.

- Objective :
1. The students are able to answer the questions dealing with the conversation and the ads they have read.
 2. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
 3. The students are able to match the ads with the conversation they have read.

- Vocabulary :
- paradise	- develop	- measure
- province	- shore	- plain
- respectively	- underwater	- cruise
- colorful coral	- archipelago	- a limousine

- Structure :**
- Equal comparison
 - Unequal comparison

Procedure :

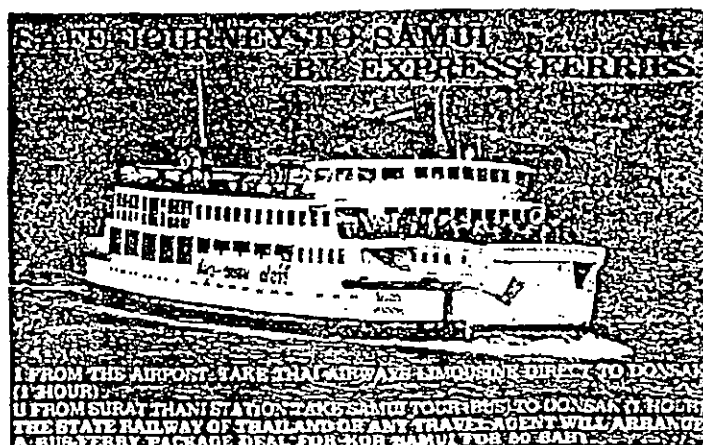
1. The teacher begins the class by shows advertisement about their holiday in order to build up the students' attention lead them into the conversation.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the conversation to the students and explains new vocabulary items by using word cards, real things and structure by giving examples on the chalkboard.
4. The students listen to the conversation from the cassette and read it silently.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the conversation they have listen, the students answer orally.
6. Let the students read the conversation again. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the conversation in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Magazines
2. Word cards
3. Pictures
4. A cassette

- Evaluation :**
1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.
 2. Check the students' exercises.

Exercise 1 : Read the ad and fill in each blank.

Ferry Schedule

From Samui

3.30 AM.
 12.30 AM.
 2.00 PM.
 4.00 PM.

From Don Sak

05.10 AM.
 09.30 AM.
 3.00 PM.
 5.00 PM.

BANGKOK 549 CHUA PHLOENG ROAD, KLONGTOEY, PHRAKANONG
 TEL. 249-0242-6
 KOH SAMUI, SAMUI FERRY, LIPA NOI KOH SAMUI SURAT THANI
 TEL (077) 273-130-1, 261-430-1 EXT 027

If Somchai and Steve travel by train and arrive at Surat Thani Station at 8:00 a.m., they have to From Donsak they can take the ferry at..... .

If Somchai and Steve travel by plane and arrive at Surat Thani Airport at 3:00 p.m., ... a limousine to From there, ...

....., you can call 249-0242-6. If you are in Surat Thani, ...

Exercise 2 : Jig-saw

- A :**
1. It is the largest of all the islands off the western coast of the Gulf of Thailand.
 2. Its widest and longest parts measures 21 km. and 25 km. respectively.
 3. Ko Samui is Thailand's third largest island.
 4. It covers a total area of 247 square kilometers.
- B :**
- a. There are more than 80 small isles in the Samui Island group.
 - b. Major ones include Phangan, Tao and Angthong archipelago (a group of islands).
 - c. The land is mostly covered with hills and forests while the plains are near the shore.
 - d. The island is 430 km. south of Bangkok and 84 km. from the southern of Surat Thani.

B. : Write about Ko Samui.

.....

.....

.....

.....

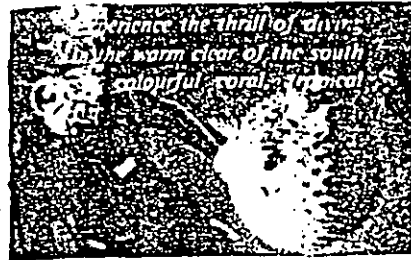
.....

.....

.....

.....

Exercise 3 : Compare two activities. Which is more exciting? Give reasons.

Take a cruise on one of our tours 1 or more days around the 59 islands of the Koh Samui's archipelago.

Activities include scuba diving, snorkelling, water-skiing, windsurfing, fishing and sailing.

We also have land-based games like volleyball and badminton.

I think

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Periods 11-12

Time : 100 minutes

Content:

A False Alarm

One day a man came to a hotel and asked for a room.

"You can't have a room," said the manager. "We have no more rooms. The hotel is full."

The man walked to another hotel and got the same answer there. He went to all the hotels in the town, but they were all full. He could not find a room for the night. He went back to the first hotel.

"Has anyone left the hotel?" he asked.

"Oh, no" said the manager. "No one is leaving tonight."

When the manager was telling him this, the man saw the names of Mr. James Newton with his address in the visitors' book.

The man went out, found a telephone, and telephoned to the hotel.

"I want to speak to Mr. James Newton, please," he said.

He soon heard Mr. Newton at the other end of the telephone.

"Is that Mr. James Newton?" he asked.

"Yes, this is James Newton here."

"I've just met your wife. She has been asking for you. Your house was on fire when I left. You must go back at once."

The man put down the telephone. He knew nothing about Mr. Newton's house. He walked about the streets a little. Then he went back to the hotel.

At the door he met a man who was leaving the hotel quickly. He laughed quietly and went inside.

"Can I have a room for tonight?" he asked. "A man has just left the hotel."

"No," answered the manager. "That man's house is on fire. He's going to bring his wife here. He's keeping his room."

- Objective :**
1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
 2. The students are able to use the vocabulary in new situation.
 3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

- Vocabulary :**
- manager	- another
- at once	- on fire
- quietly	- address
- burning	- control

Structure : Past Simple Tense

Procedure :

1. The teacher begins the class by shows a picture about the hotel in order to build up the students' attention lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures, real things and structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. Let the students take note of new vocabulary items in their notebook and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Real things
4. Word cards
5. Sheets of exercises

- Evaluation :**
1. Observe the students while doing the exercises and answering orally.
 2. Check the students' exercises.

Exercise 1 : Choose a, b, c or d which best explains the meaning of the underlined words.

1. A man came to a hotel and asked for a room.
 - a. wanted to buy a room
 - b. wanted to see a room
 - c. wanted to rent a room
 - d. wanted to visit a room
2. "You can't have a room," said the manager.
 - a. rent
 - b. see
 - c. buy
 - d. visit
3. The hotel is full.
 - a. All the people are in the hotel.
 - b. There are many rooms in the hotel.
 - c. All the rooms in the hotel are occupied.
 - d. There are many people in the hotel.

4. The man walked to another hotel and got the same answer there.
 - a. The second hotel was also full.
 - b. He also asked for a room there.
 - c. The manager of another hotel also answered him.
 - d. He also received an answer from this second hotel.
5. He went to all the hotels in the town, but they were all full, "they" refers to.....
 - a. all the towns
 - b. all the hotels
 - c. all the rooms
 - d. all the managers
6. He could not find a room for the night.
 - a. see
 - b. get
 - c. look at
 - d. come to
7. "Has anyone left the hotel?" he asked.
 - a. forgot
 - b. arrived at
 - c. put behind
 - d. gone away from
8. The man went out, found a telephone, and telephoned to the hotel.
 - a. any hotel
 - b. the last hotel
 - c. the first hotel
 - d. the second hotel
9. Your house was on the fire when I left.
 - a. Your house was burning.
 - b. Your house began to burn.
 - c. There was light in your house.
 - d. There was a fire in your house.

10. At the door he met a man who was leaving the hotel quickly.

- a. Mr. Newton
- b. Mr. Newton's friend
- c. the manager of the first hotel
- d. the manager of the second hotel

Exercise 2 : Fill each blank with the right word from this list.

another	town	evening	fire
room	wife	answer	day
hotel	full	manager	first

A man came to a hotel one.....(1)..... . But He could not have a(2).....because the hotel was.....(3)..... . So he went to.....(4).....hotel to ask for a room. But he got the same.....(5)..... . He could not find a room for the night because all the hotels in the.....(6).....were full. He went back to the.....(7).....hotel to ask if anyone had left the hotel.

As he was talking with the.....(8)....., he saw the name of Mr. James Newton with his address in the visitors' book. He went out and telephoned to Mr. Newton. He told Mr.Newton that Mr.-Newton's house was on.....(9)..... . Mr. Newton left the hotel to bring his.....(10)..... there.

Exercise 3 : Match the words in column X with their meaning in column Y.

-X-	-Y-
..... 1. manger	a. past tense of 'leave'
..... 2. another	b. person who goes to a place
..... 3. left	c. opposite of 'outside'
..... 4. address	d. without delay
..... 5. visitor	e. a second (one)
..... 6. on fire	f. without noise
..... 7. at once	g. very hot
..... 8. nothing	h. burning
..... 9. quietly	i. person who control
..... 10. inside	j. quickly
	k. not anything
	l. place where a person live

Exercise 4 : Give the opposite of these words.

1.	full	#.....
2.	more	#.....
3.	same	#.....
4.	first	#.....
5.	little	#.....
6.	quickly	#.....
7.	quietly	#.....
8.	answer	#.....
9.	wife	#.....
10.	laugh	#.....

Periods 13-14

Time : 100 minutes

Content:

House on Fire

Rak and Kittu were walking along the road one night when they saw a red light in the window of a house.

'Look!' said Kittu, 'I believe that house is on fire. Quick-we'd better do something about it.'

'What shall we do?' said Rak, half afraid.

'You run to the fire station and tell the fireman', said Kittu. 'Go on! I'll try to get into the house and see what is happening.'

Rak ran off, Kittu went to the door of the house, rang the bell and knocked on the door. Nobody came. It seemed as if the house was empty. The red light was brighter now, and he thought he could see flames. He found a little window open in the kitchen. He was small, so he easily slipped through the window. There was a horrible smell of burning in the house. Kittu ran upstairs and came to the bedroom where flames and smoke were all around. He then ran to the bathroom. There was a big bucket there. He turned on a tap and filled the bucket with water.

He threw the water on the flames. He then ran back and got another bucketful of water. Suddenly, he saw a child sleeping in the cradle. He ran to the cradle, picked up the sleeping baby and ran back with it. He ran downstairs and out into the garden. He put the baby down under the tree and then ran back to the fire. He worked very hard and finally the fire died down. It was out. And just at that very moment, the fire engine arrived, with Rak on the front of it, feeling very proud and important.

'It was I who called the engine' said Rak, 'Goodness, it will be fun to see my name in the newspaper tomorrow!' However, his name wasn't in it. Instead the story was all about Kittu, the most hero who had gone into the house, rescued the baby and put the fire out all by himself.

- Objective :**
1. The students are able to complete the sentences dealing with the story they have read.
 2. The students are able to arrange the pictures into the correct order.

Vocabulary :

- flame	- slip	- appear
- cradle	- rescue	- important
- fire engine	- fire station	- a big bucket
- a horrible smell	- the fire died down	

Structure : Past Simple Tense

Procedure :

1. The teacher begins with the class by shows picture about house on fire in order to build up the students' attention lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures, real things and structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. let the students take note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Grammar chart
5. Sheets of exercises

Evaluation : The teacher checks the students' exercises.

Exercise 1 : From the story, say who did what. Put R in the boxes if Rak did the action. Put K in the boxes if Kitti did the action.

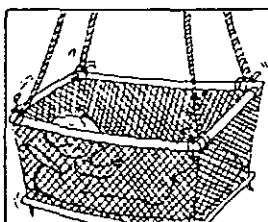
- ☐ 1. He told his friend what to do when they saw the fire.
- ☐ 2. He went to the fire station to ask for help.
- ☐ 3. He got into the burning house.
- ☐ 4. He was afraid when he saw the fire.
- ☐ 5. He saved the baby from the fire.
- ☐ 6. He put the fire out.
- ☐ 7. He arrived with the fire engine.
- ☐ 8. He left like a hero.
- ☐ 9. He wanted to see his name appear in the newspaper.

Exercise 2 : The news reporter got some wrong information.

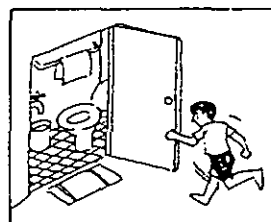
Can you help him rearrange what happened that night ?

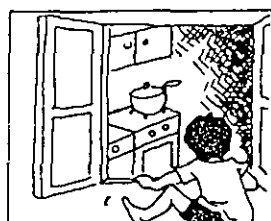
(a)

(b)

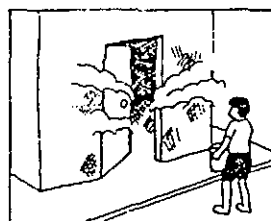
(c)

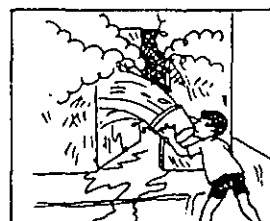
(d)

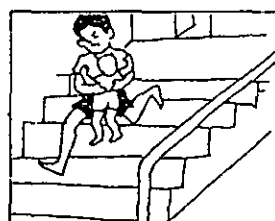
(e)

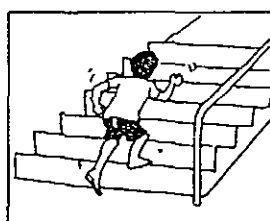
(f)

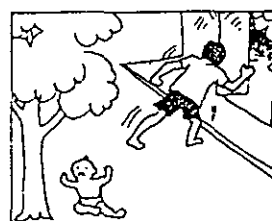
(g)

(h)

(i)

(j)

Write the correct order of the story here.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Exercise 3 : Below are what happened in the night when the house was on fire.

Combine the sentences using 'when'.

1. Nobody (be) in the house.

The fire (break out).

2. The baby (be) asleep.

The mother (leave) the house.

3. The fireman (leave) suddenly.

Rak (tell) the fireman that a house was on fire.

4. The fire engine (arrive).

Kitti (get) out of the house.

5. The fire (die down).

Kitti (throw) more water on the flames.

Periods 15-16

Time : 100 minutes

Content:

A Visit to the Zoo

Most people enjoy a visit to a zoo. **It's** a chance to see animals close to that we would not have a chance to see in the wild. Often it is the big or dangerous animals that interest us most. Lions and tigers, the "big cats", are especially beautiful and big animals like the rhinoceros and hippopotamus are safely behind bars.

But where do these animals come from? Many of **them** are born in zoos, but people catch others in the wild and bring them **there**.

We enjoy looking at the animals and birds, but do they enjoy it too? Are they happy in their cages, pools and paddocks? Some people dislike zoos and say they are cruel places and the animals are unhappy there. The animals live in small, unnatural places and are not free to move about and get exercise. Birds live in cages and **they** cannot fly. And again, the animal may get bored with nothing to do, or frightened by all the visitors.

However, others say that animals in zoos get many benefits. **These** include good food and medical care. Many animals in the wild die of hunger and illness. Often they live longer in zoos. If they are born in a zoo, then they don't miss the natural conditions of the forest and because they have plenty of food, they do not need a lot of exercise. Also, it may be possible to breed animals and to release them from zoos into the wild to increase the numbers of wild animals. It is difficult to do **this**, but it can be done. In this way zoos can help increase the numbers of rare wild animals.

- Objective :
1. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
 2. The students are able to conclude and interpret the story they have read.

Vocabulary :

- dangerous	- especially	- rhinoceros
- paddock	- cruel	- frighten
- unnatural	- benefit	- medical care
- breed	- release	- increase

Structure : Using reference words

Procedure :

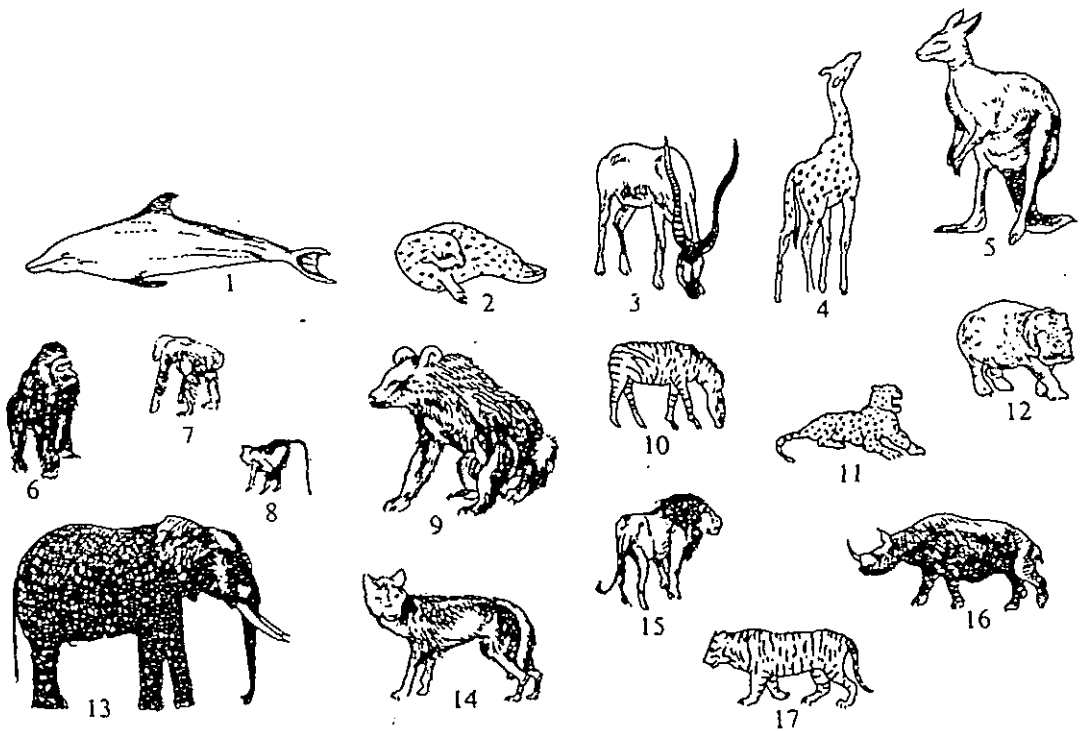
1. The teacher begins the class by shows picture of wild animals in order to build up the students' attention lead them into the passage.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher gives the text lesson to the students and explains new vocabulary items by using word cards, pictures, structure by giving examples on the chalkboard.
4. The teacher reads the story aloud, the students listen. Then the teacher reads it again and lets the students repeat.
5. Let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions according to the passage they have read, the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions and observe them when they do the exercises and correct their writing.
9. Let the students takes note of new vocabulary items in their notebooks and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Sheets of exercises

Evaluation : 1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Exercise 1 : Here are the names of the animals in the picture.
Can you match the names with the animals.

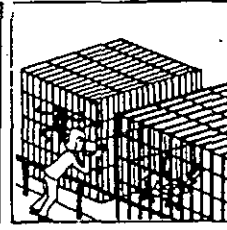
giraffe ☐seal ☐monkey ☐elephant ☐lion ☐antelope ☐zebra ☐leopard ☐baboon ☐rhinoceros ☐wolf ☐kangaroo ☐gorilla ☐hippopotamus ☐bear ☐tiger ☐dolphin ☐

Exercise 2 : Match these words and phrases from the Reading with the pictures.

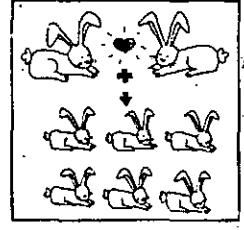
1. close to = ...
2. in the wild = ...
3. behind bars = ...
4. breed = ...
5. increase = ...

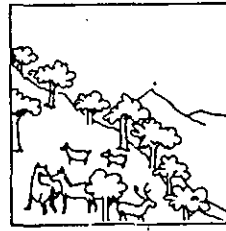
A

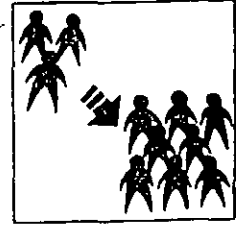
B

C

D

E

Exercise 3 : Complete these sentences by using this, these, here or there.

1. Thailand imports a lot of cars. Many of..... come from Japan.
2. Most of the visitors to this country come..... by air.
3. Many people enjoy driving fast, but..... can be dangerous.
4. If you want to visit Malaysia, you can go..... by train.
5. Try to eat some fruit everyday. is good for your health.
6. This is a French restaurant; we don't serve Thai food.....
7. I have a lot of shoes. came from Italy.
8. I've never been to India. What's the food like.....?

Exercise 4 : If you read the reading passage again, you will find a lot of reference words. Do you know what they refer to? Write the answer in the space.

1. it (line 1) = ...
2. them (line 5) = ...
3. there (line 6) = ...
4. they (line 10) = ...
5. these (line 12) = ...
6. this (line 17) = ...

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ เวลา 60 นาที โดยให้นักเรียนอ่านข้อความ หรือเนื้อเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และทำเครื่องหมาย × ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใด ๆ บนแบบทดสอบ

ตัวอย่าง

Sunee learns English at nine o'clock on Friday. After English she learns science at ten o'clock. At eleven to twelve she learns mathematic. In the afternoon she learns..... .

What is Sunee?

- a. a teacher
- b. a student
- c. a scientist
- d. a mathematician

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดคือข้อ a b c d

เมื่อนักเรียนเข้าใจคำสั่งแล้วให้ลงมือทำข้อสอบได้

Reading Comprehension Test

M. 2 : 60 Minutes

Direction : Choose the best answer.

Mrs. Parker : Did you do your work last night?
Student : Yes. Mrs. Parker.
Mrs. Parker : Good, then you can tell the class the answer to the homework questions.
Student : I'm sorry, Mrs. Parker, but I can't.
Mrs. Parker : But you said you did your work.
Student : Yes, ma'am. I did work at home last night, but not on my homework.

1. What is the main idea?

- a. The students did the homework last night.
- b. The student answered Mrs. Parker's questions.
- c. The student did homework instead of playing games.
- d. The student did some work at home but not the homework.

Oldest cat

The oldest cat ever recorded was probably the Tabby Puss, owned by Mrs. T Holway of Clayhidon, Great Britain, who celebrated his 36th birthday on Nov.28, 1939 and died the next day.

2. When did the oldest cat died?
- a. On November 27, 1939
 - b. On November 28, 1939
 - c. On November 29, 1939
 - d. On November 30, 1939
3. Who is the owner of the oldest cat?
- a. Mrs. Great
 - b. Mrs. Tabby
 - c. Mrs. T puss
 - d. Mrs. T Holway

Jakarta, Indonesia refused to allow two make foreigners to enter the country because they were affected by AIDS, the national news agency Antara said yesterday.

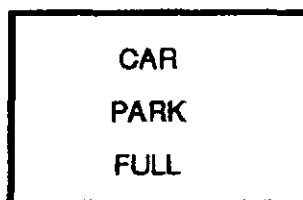
4. How many visitors were not allowed to enter the country?
- a. Two men
 - b. Two women
 - c. Only one man
 - d. Only one woman
5. "To enter" means..... .
- a. to travel
 - b. to go into
 - c. to go away
 - d. to stay for a while

Summer Course in England
 19 March-18 April
 Host Families. Expert tuition, Exciting locations
 Special three weeks study and one week in Amsterdam,
 Brussels, Paris, before you go home. Don't delay. Call today.
 Tel : Mr. Brown 589-5227
 For more details.

6. If you take this summer course in England, you will stay
- in Mr. Brown's house
 - with an English family
 - in a hotel in England
 - with your lovely friend there

LONDON
 COACH FOR LONDON
 LEAVES SCHOOL AT 8 A.M.
DON'T BE LATE

7. The advertisement tell us that.....
- The coach is five minutes late.
 - The coach for London leaves school at 8 a.m. on Saturday.
 - The coach from London leaves for school at 8 a.m. on Saturday.
 - The coach isn't an express one so it will wait for the passengers.

8. The notice means that

- a. The park full.
- b. You can't stop your car in the park.
- c. This parking area is full of the cars.
- d. There is no space available for your car.

9. It's too hot to study indoors.

This sentence means that

- a. The study is hot off the press.
- b. The assignment is overly difficult.
- c. The study is through those two doors.
- d. The weather makes it difficult to study inside.

WOMAN : The play should have begun ten minutes ago. What's holding things up? MAN : The leading man is caught in a traffic jam.

10. What is the problem?

- a. There is a robbery in progress.
- b. One of the actors has been delayed.
- c. Someone needs to go out for more jam.
- d. One of the performers has been caught by the police.

11. While Sak was walking along the road, he picked up the purse on the ground and decided to take it to the police station. A woman on the sidewalk shouted at Sak angrily and then she ran after him. Sak was very afraid of her.

The woman ran after Sak because..... .

- a. she did not know Sak
- b. she thought Sak was a thief
- c. Sak ran away from the police
- d. Sak did not give her some money

12. Some people read because they enjoy it. Some people read to find the answer to questions. Others read to know more vocabulary. Some people read aloud to teach others to give them pleasure.

The main idea of the paragraph is

- a. How people read
- b. Why people read
- c. Who likes to read
- d. How often people read

13. On Saturday afternoon Mary went to the football game with her friends. The bands marched on the field and played. Then the players came running out and began to play. After while it began to rain, but the players kept on playing.

The main idea of the paragraph is

- a. The football match began before Mary came.
- b. It rained after the football match began.
- c. The football match stopped before it rained.
- d. The bands marched after the football match began.

14. The boys laughed when John said he had seen a hot dog as big as a truck. But they followed John down to the corner. John was right. There, it was the biggest hot dog in the world.

This means that

- a. John saw the hot dog after the boy laughed.
- b. The boys laughed after they saw the big hot dog.
- c. John met the boys before he saw the big hot dog.
- d. The boys met John before they went to the corner.

15. He failed to get that job

This means that

- a. he could get that job
- b. he might get that job
- c. he did not get that job
- d. he refused to get that job

16. Ladda had to finish her homework the next morning. She sat down to do it. Suddenly Ladda remembered that she did not know what pages she had to do. Ladda said, "I know what I'll do. I will"

- a. ask my teacher tomorrow
- b. phones a friend in my class
- c. ask my brother to help me
- d. make up my own homework

WOMAN : Have you seen the price of gassoline lately?

MAN : Yes. It's enough to make me sell my car and get a bicycle.

17. What are these people talking about?

- a. Buying bicycles
- b. Trading in cars
- c. High cost of gasoline
- d. What service station to go to

Johnny is working in his clinic.

JOHNNY : What's the matter, Alice?

ALICE : I feel awful. I have a toothache and a terrible headache.

JOHNNY : That's too bad. When did you get sick?

ALICE : Yesterday. I was unhappy all night.

JOHNNY : Take two pills every four hours and go to bed.

18. Where are they talking?
- a. At the temple
 - b. In the hospital
 - c. At the bookstore
 - d. At the supermarket
19. Alice is
- a. a nurse
 - b. a doctor
 - c. a dentist
 - d. a patient
20. Johnny is
- a. a nurse
 - b. a doctor
 - c. a dentist
 - d. a patient

TIFFEE

- for relief cold and sorethroat

Direction :

- Child 3-6 yrs : have 1/2 tablets after meals.
- Child 6-14yrs : have 1/2-1 tablets after meals.
- Adults have 1-2 tablets after meals.

21. Maliwan is twenty years old, so she must take....., tablets after meals.
- a. 1/2
 - b. 1/2-1
 - c. 2
 - d. 3
22. How often does she take this medicine?
- a. once a day
 - b. twice a day
 - c. three times a day
 - d. four times a day

VISITS "TORES" TODAY

Open daily 10:00 a.m. - 10:00 p.m. We're your No.1 Toy Store

- the largest toy store in the world.
- over a million toys in stock.
- at low prices
- wide variety of toys, bikes, games and dolls.

You can shop in leisure at any "TORES" stores near you.

Orchard Road at Forum, The Shopping Mall or on the way to Changi Airport
at Parkway Parade Shopping Centre.

23. "TORES" sells
- toys
 - food
 - shoes
 - clothes
24. Mrs. Brown took her five-year-old daughter to TORES at 8:30 p.m.
How long could they be in the store before it was closed?
- One hour
 - Two hours
 - One hour and thirty minutes
 - Two hours and thirty minutes
25. What does "at low prices" means?
- Cheap
 - Valuable
 - Expensive
 - Worth the money spent
26. People go to TORES because
- it is near the airport.
 - the toys are good quality
 - they can choose from over a million toys
 - it is the only one store in the world

Last week I took my four-year-old daughter, Sally, to a children's party. We travelled by train. Sally has never travelled by train before. She sat near the window and asked a lot of questions. Suddenly, a middle-aged lady came into our compartment and sat opposite Sally. "Hello little girl," she said, Sally didn't answer, but looked at her curiously. The lady took out the powder compact. She then began to make up her face.

"Why are you doing that?" Sally asked.

"To make myself beautiful," the lady answered. She put away her compact and smiled kindly.

"But you are still ugly," Sally said.

27. Why did the lady take out her powder compact?
- a. To make up her face.
 - b. To look at her curiously.
 - c. To say, "Hello little girl."
 - d. To say, "To make myself beautiful."
28. Which is true according to the story?
- a. Sally made up her face.
 - b. Sally thought the lady was beautiful.
 - c. Sally travelled by train for the first time.
 - d. Sally was not interested in the lady at all.

The fog hides the houses,
The trees and the gate.
The buses and the trains,
Are sure to be late.

29. What is the weather in the poem like?
- a. It is hot.
 - b. It is rainy.
 - c. It is cool.
 - d. It is very cold.
30. Why will the buses and the trains come late?
- a. Because of the snow.
 - b. Because of the fog.
 - c. Because it's a sunny day.
 - d. Because they lose their ways.

31. Jim : *We really must go to the new movie in town.*

Anne : *Let's eat first.*

Question : *What does Anne want to do?*

- a. *Eat before seeing the movie.*
- b. *See the movie immediately.*
- c. *Eat in order to see the movie.*
- d. *See the movie first and then eat.*

32. *Yesterday Mr. Bob sent a letter to his family. He went to the post office and stood in line to buy a stamp. He waited and waited. He told the clerk,*

"It takes a short time to write a letter, but a long time to mail it."

What is the main idea?

- a. *Mr. Bob had to write a long letter.*
- b. *Mr. Bob took a short time to send a letter.*
- c. *Mr. Bob wrote a short letter to his family.*
- d. *Mr. Bob had to wait a long time to buy a stamp.*

33. A : *I hear that your son's working part time at the department store.*

B : *Yes. He works Monday, Wednesday and Friday from 3:00 to 7:00 and all Saturday.*

Which day doesn't he work?

- a. *Saturday and Sunday*
- b. *Monday, Friday and Saturday*
- c. *Monday, Wednesday and Friday*
- d. *Tuesday, Thursday and Sunday*

London

March 10, 1995

Dear Sam,

I am in London now. I went downtown and visited several places this morning. It was quite, foggy.

I was amazed at several interesting museums.

Love,

Joey.

34. What was Joey very interested in England?

- a. London
- b. Downtown
- c. The museum
- d. Several places

35. What was the weather there like?

- a. It was foggy.
- b. It was windy.
- c. It was rainy.
- d. It was cloudy.

JIM THOMPSON'S HOUSE

Thompson was an American secret agent who came to Thailand on a mission during the Second World War. He fell in love with the place and decided to stay. He is well-known for making Thai silk internationally known.

He was also a lover of antiques and built a beautiful home from six old houses from Ayutthaya. He filled them with the art treasures that he collected over the years. He suddenly disappeared while he was on holiday in Malaysia in 1967.

His house is now run as a museum. It is a fascinating combination of beautiful objects and well designed living space. It costs so baht for entry and a guided tour.

36. Which statement is correct?

- a. Thompson made Thai silk famous.
- b. Thompson fell in love with a Thai girl.
- c. Thompson preferred Malaysia to Thailand.
- d. Thompson was a hero during World War II.

37. Which statement is not correct?

- a. Thompson love ancient things.
- b. Jim Thompson's House was from Ayutthaya.
- c. Thompson knew how to decorate his house.
- d. There is no charge to visit Jim Thompson's House.

THE OSTRICH

The ostrich is the biggest bird in the world. From far away, it looks more like a camel than a bird. It has a long neck, long legs and a walk like a camel. Its eyes are very large and sharp, like the camel. The ostrich can go for a long time without water. It lives in sandy deserts, too.

Its wings are too short for flying, but they help the ostrich to run fast. The wind gets under the wings and lifts the bird off the ground. This way, it can take very long steps. An ostrich can run faster than a horse.

Ostriches are big and strong, but sometimes they do not seem very smart. When they are afraid, they run around in circles.

Ostriches' eggs are large. The shells are very strong. They are so strong that they can be used for cups and bowls.

38. In some ways, the ostrich is rather like a
- a. bird
 - b. shell
 - c. horse
 - d. camel
39. When the ostrich is afraid, ...
- a. it can run faster
 - b. it may hide its head
 - c. it runs around in circles
 - d. it can take very long step
40. The story as a whole is about
- a. camels
 - b. ostrich, egg, shells
 - c. why an ostrich can not fly
 - d. the ostrich, the largest bird in the world

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ เพื่อวัดความรู้สึกนึกคิดที่นักเรียนมีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 20 ข้อ
2. ให้นักเรียนตอบคำถามด้วยความจริงใจ เป็นไปตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนหรือผลการเรียนของนักเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น
3. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียน โดยให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	วิธีการสอนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
2.	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายกิจกรรมการสอนวิธีนี้					
3.	ฉันรู้สึกเครียดเมื่อเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบนี้					
4	วิธีการสอนนี้ไม่เหมาะสมกับฉัน					
5	ฉันรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรมในการสอนวิธีนี้					
6	วิธีการสอนนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่เพื่อนร่วมชั้น					
7	วิธีการสอนนี้ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	วิธีการสอนนี้ครูคอยให้คำแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะอยู่ตลอดเวลา					
9	อุปกรณ์ที่ใช้ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ใช้สอนวิธีนี้					
10	วิธีการสอนนี้ทำให้ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
11	วิธีการเรียนยุ่งยากซับซ้อน					
12	วิธีการสอนนี้ไม่ให้โอกาสฝึกทักษะเท่าที่ควร					
13	ฉันชอบบรรยากาศของการเรียนการสอนวิธีนี้					
14	วิธีการสอนนี้ทำให้บรรยากาศในการเรียนตึงเครียด					
15	วิธีการสอนนี้ทำให้ไม่ได้แสดงความสามารถของตนเอง					
16	วิธีการสอนนี้ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์					
17	ฉันตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วยวิธีสอนแบบนี้					
18	ฉันอยากจะหนีเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบนี้					

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19.	อุปกรณ์ที่ใช้สอนไม่น่าสนใจ					
20.	ฉันพยายามให้ความร่วมมือ อย่างดีกับครูเพื่อสนับสนุนวิธี สอนแบบนี้					

ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.69	.26	21	.57	.41
2	.63	.44	22	.69	.56
3	.74	.37	23	.80	.33
4	.72	.33	24	.54	.33
5	.46	.56	25	.69	.56
6	.67	.30	26	.46	.41
7	.72	.26	27	.61	.33
8	.56	.37	28	.44	.44
9	.59	.59	29	.41	.30
10	.41	.30	30	.39	.33
11	.54	.26	31	.57	.63
12	.70	.30	32	.57	.63
13	.48	.74	33	.65	.56
14	.39	.48	34	.54	.63
15	.41	.22	35	.76	.26
16	.54	.48	36	.39	.26
17	.48	.30	37	.31	.33
18	.39	.63	38	.65	.48
19	.70	.44	39	.74	.22
20	.59	.39	40	.24	.26

ตาราง 9 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	16	21	5	21	25	25	0
2	20	29	9	22	16	22	6
3	23	26	3	23	9	16	7
4	22	26	4	24	26	34	8
5	30	35	5	25	24	31	7
6	28	26	-2	26	21	22	1
7	23	29	6	27	24	24	0
8	27	33	6	28	20	24	4
9	20	27	7	29	17	20	3
10	21	22	1	30	16	21	5
11	25	28	3	31	25	30	5
12	26	33	7	32	22	28	6
13	23	20	-3	33	22	28	6
14	23	32	9	34	19	27	8
15	16	27	11	35	19	28	9
16	29	38	9	36	15	19	4
17	20	22	2	37	29	35	6
18	30	37	7	38	16	27	11
19	31	38	7	39	15	19	4
20	30	34	4	40	11	25	14

ตาราง 10 คะแนนเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	66	81	15	21	69	85	16
2	57	90	33	22	66	90	24
3	77	90	13	23	89	98	9
4	76	82	6	24	84	96	12
5	95	100	5	25	58	75	17
6	54	84	30	26	68	93	25
7	83	93	10	27	94	84	-10
8	78	75	-3	28	67	75	8
9	67	75	8	29	80	90	10
10	74	100	26	30	82	94	12
11	73	89	16	31	79	85	6
12	68	76	8	32	88	88	0
13	77	85	8	33	73	76	3
14	69	75	6	34	78	93	15
15	74	80	6	35	74	95	21
16	60	79	19	36	75	85	10
17	74	91	17	37	79	92	13
18	57	79	22	38	72	83	11
19	79	91	12	39	70	79	9
20	76	82	6	40	69	90	21

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
1	3.96	0.20	2.92	0.49	6.21
2	4.20	0.25	2.44	0.75	8.77
3	4.00	0.50	2.20	0.83	7.79
4	3.88	0.44	2.68	0.56	5.99
5	3.88	0.19	2.64	0.57	7.08
6	3.64	0.40	3.04	0.79	2.74
7	3.96	0.37	3.32	0.64	3.17
8	4.12	0.27	3.08	0.74	5.14
9	3.80	0.58	2.96	0.62	3.82
10	4.12	0.52	2.40	0.66	7.87
11	3.92	0.49	2.48	0.67	6.65
12	4.04	0.37	3.04	0.62	5.00
13	4.08	0.49	2.56	1.17	5.88
14	4.16	0.30	2.44	0.84	8.03
15	4.04	0.54	3.40	0.41	3.27
16	4.28	0.37	3.24	0.52	5.48
17	3.96	0.37	2.84	0.55	5.80
18	4.44	0.25	2.68	0.89	8.20
19	3.88	0.52	2.68	1.14	4.64
20	4.00	0.50	2.68	0.81	5.76

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางมาลินี สินธุ์ฉาย
เกิดวันที่	30 มีนาคม พุทธศักราช 2502
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 181/7 หมู่บ้านสินทรัพย์นคร หมู่ที่ 4 ถนนพหลโยธิน 50 แขวงคลองถนน เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพระฤทธิยศอนนเวต์ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ม.ศ. 3 จากโรงเรียนมารีย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2520	ปกศ. ต้น จากวิทยาลัยครูนครราชสีมา
พ.ศ. 2526	ศศ.บ. จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2539	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยม) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร